

கல்கி

KALKI 29.10.89 ரூ. 2.50

தீபாவளிச்
சிறப்பிதழ்

பொன்னியின் செல்வன்
கமலின் கதாவுகள்...

அரசியல் பட்டாசு

"நாங்கள் ஓத்தவம். எதைத்தான் பெரிசு வெடி..."

"இந்தத் திரிசு மாத்தி வக்கப் பாப்பேரம். பட்டாசு வெடிக்குறாங்க..."

"இந்த வகுஷம் தப்ப பிராண்டு ஒத்தை வெடிதாம். ஒண்ணே ஒண்ணு குடுங்க!"

"அது என்னங்க போப்பச்சு வெடி?"
"இதே டமாஸ் டமாஸு வெடிக்கும். ஆனா மேலே போனா புல்லாது போய் டும்!"

"தேர்தல் முன்னேற்ற மாத்திரை. பாம்பு மாத்திரை மாத்திரை கொளுத்தி ஊர் புல்லாது காம்பல்தாம்."

"தேய் பிடிக்கக்கோ... நகித்தனியாக் கொளுத்தினாச் சுட்டுக்குவோம்..."

"ரொம்ப வகுஷம் கழிக்கக் கொளுத்த திக்க... காலம் படரம் கொளுத் துக்க!"

கருத்து: எம். ஆர். ராஜன்.

பொன்னியின் செல்வன்: கமலின் கவலுகள்...

அமரர் கல்வியின் 'பொன்னியின் செல்வன்' நாவலைத் திரைப் படமாக எடுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார் கமல் என்பது பழைய செய்தி தான் என்றாலும் அத்திட்டம் பற்றி இதுவரை கமல் விரிவாக விளக்கியதில்லை. இப்போது கல்வி வாசகர்களுக்குக்காக அதுபற்றிப் பேசுகிறார் கமல்.....

மொகல்-பேல-ஆசம், உத்சல் போன்ற சரித்திரப் படங்களைப் பார்த்து நான் பிரமித்திருக்கிறேன். தமிழில் அந்த மாதிரிப் படங்கள் வருவதில்லையே என ஆதங்கப் பட்டிருக்கிறேன். என்னைக் கேட்டால் வீர பாண்டிய கட்டபொம்மனுக்குப் பிறகு தமிழில் நல்ல சரித்திரப் படம் வெளியாகவில்லை என்றே சொல்வேன். 'மதுரையை மீட்ட கந்தர பாண்டியன்' படத்தில் கூட, பாண்டியனை விடப் பலிச்சென்று தெரிந்தவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள்தாம். எனவே, தமிழில் ஒரு நல்ல சரித்திரப் படம் பண்ண வேண்டும் என்கிற எண்ணமும் ஆசையும் எனக்குள் முனை விட்டு வளர ஆரம்பித்தது.

இது விஷயமாக ஹட்கட்டி மணிரத்னம், கேமராமேன் ஸ்ரீராம் ஆகியோருடன் நான் பல சமயம் விவாதித்திருக்கிறேன். அப்படிப் பட்ட ஒரு விவாதத்தின் போதுதான், 'பொன்னியின் செல்வனைச் சினிமாவாக எடுத்தால் என்ன?' என்றார் மணிரத்னம். அதுவரை நான் பொன்னியின் செல்வனைப் படித்து ரசித்ததோடு சரி; சினிமாவாக எடுப்பது பற்றித் துளியும் சிந்தித்ததே இல்லை என்பதால், பொன்னியின் செல்வனைச் சினிமாவாக எடுப்பது சாத்தியம் தானா என்கிற கேள்வி எழுந்தது. அந்தக் கேள்விக்கான காரணங்களை ஒவ்வொன்றாக அவச ஆரம்பித்தோம். சாத்தியம்தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தோம்.

முதலில் எங்களைப் பிரமிக்கச் செய்த விஷயம், நாவலின் தீனம். ஐந்து பாகங்களைக் கொண்ட பிரம்மாண்டமான அந்த நாவலின் கதைகளை எப்படி மூன்று மணி நேரச் சினிமாவுக்குள் அடக்க முடியும்? போசித்தோம். பேசாமல் 'காட் கப்பாநர்' படத்தைப் போல, பொன்னியின் செல்வனையும் இரண்டு பாகங்களாக வெளியிட்டு விடலாமா என்கிற யோசனைகளையும் பரிசீலித்தோம். அப்படி வெளியிடுமிடத்தில், முதல்பாகத்தை எடுத்து வெளியிட்ட பிறகு, இரண்டாம் பாகத்தை எடுத்து வெளியிடுவதா அல்லது இரண்டு பாகங்களையும் ஒரேயடியாகத் தயாரித்து முடித்து விட்டு இரண்டையும் ஒரே சமயத்தில் வெளியிடுவதா? எந்த பாகத்தில் எதை கொடுத்தே சொல்வது? இவற்றையெல்லாம் தீவிரமாக விவாதித்துக் கடைசியில் ஒரே

திரைப்படமாய் எடுப்பதுதான் நல்லது என்று முடிவெடுத்தோம்.

இரண்டாவதாகக் காட்சிகளின் அமைப்பு. நாவலில் எழுதப்பட்டுள்ள நான்கு பக்க வரிசைகளைக் கூட, படமாக எடுக்கும் போது, சில விநாடிகளில் காட்டி விடலாம் என்பது ஓர் அதுகாலம் என்றால், தற்பாத்திரங்களின் மன உணர்வுகளை எழுத்தில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதைப் போல, திரையில் முழுமைவரக் கொண்டு வந்து விட முடியுமா என்பது சிக்கலானதொரு விஷயம்!

அதே போல, 'பால்மரக் கப்பலில் மின்னல் வெட்டியது...' என்று ஒரு காட்சியை மிகக் கலப்பமாக எழுத்தில் கொண்டு வந்து விட்டார் கல்வி. ஆனால், அதை அப்படியே திரையில் காட்ட வேண்டுமானால், மேலை நாட்டு ரிபுனர்களை வரவழைத்து, நத்திரக் காட்சிகள், ஸ்பெஷல் எஃபெக்ட்ஸ் எல்லாம் அமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்த வரிசைத் திரையில் காட்சியாகக் முடியும்.

கம்ப்யூட்டர் வுத்திலுள்ள ரசிகர்களைக் கதை நடந்த அந்த சரித்திர காலத்திற்குக் கொண்டு செல்வ வேண்டும். அதற்காகத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையினருடனும் விரிவாகப் பேசி விவாதித்தேன். சரித்திர காலத்துக்கு ஒவ்வாத மாடிரி நம்மைப்பறிவாமலே தவிரிப் போல் ஏதாவது அபத்தம்

புதுச்சேரி கிடக் கடும் எதிர்ப்பால் மிகவும்
 எதிர்ப்புக்களாகப் படம் எடுக்க வேண்டிய
 அவசியத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தினார்
 கள்!

முன்னாவதாகக் கல்வி நமது பொன்னி
 யின் கெய்வனில் படைத்துள்ள கதாபாத்திர

கான்ஸ்டபிள்: சார்... ஒரு குட் திசூல்!

இன்ஸ்பெக்டர்: என்னது?

கான்ஸ்டபிள்: பிளேடு பக்ஷி தங்கு ஒரு மாச கமிசனலைத் தீர்வாவி போன சாத் தர்றேன்னு சொல்லிவிடுக் கான்!

—கி. வி. குமார்.

ரங்கள். ஏராளமான பாத்திரங்கள். எல்லா வற்றையும் ஏதாவதொரு விதத்தில் ஒன்றோ டொன்று பின்னிப் பிணைத்திருக்கும் விதத் தில் அமைத்திருக்கிறார் கல்வி. எனவே, இன்ன பாத்திரம் அந்தணை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததில்லை என்று எதையுமே ஒதுக்கி விட முடியாத சூழ்நிலை. இதையும் விவாதித் தொம்.

நீர்வகையதாக வெக்டோஷன். செயற் கையாய் 'செட்'கள் அமைத்துப் படம் எடுப்பதில் எனக்குத் துன்பும் உடம்பா டில்லை. எனவே, பொன்னியின் செல்வன் கதை நடத்ததாக எழுதப்பட்டுள்ள இடங் களுக்குச் சென்று, அவ்விடங்களில் அங்கங்கே 'செட்'களை நிறுவி எடுப்பது தான் சிறப்பானதாக இருக்கும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

இதற்கெல்லாம் கமார் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று நினைக்கிறேன். இது சரியாகத் திட்டமிட்டுச் செலவிடும் போதுதான், இல்லவெனில் இதுவே மூன்று மடங்கு அதிகரிக்கும் அபாயமும் இருக்கிறது! இதனால் தானோ என்னவோ, 'ராமாயணம், மகாபாரதம் போல, க.வி. தொடராகப் பொன்னியின் செல்வனை எடுக்கக் கூடாதா?' என்றும் சிலர் கேட் திரார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை பொன்னியின் செல்வனை என்று சொந்தத் தயாரிப்பில் திரைப்படமாக எடுப்பதையே விரும்புகிறேன்.

கி.வி. சியாக் தடி. - நடினகயர்கள், கதைவில் வரும் ஒவ்வொரு பெண் கதாபாத் திரத்தையும் அந்தணை அழகாகப் படைத் திருக்கிறார் கல்வி. அவற்றுக்குப் பிரபல மான நடினகனைப் போட்டால் அவர் களுடைய 'இமேஜ்' அத்தத்தப் பாத்திரங் களின் தன்மையைப் பிழைக்குத் தள்ளி விடும் அபாயமும் இருக்கிறது. எனவே, அழகான புதுமுகங்களைத்தான் தேட் வேண்டும் சிலர்விளம்பரங்களில் தென்படும் சில முகங்கள் பளிச்சென்று பொன்னியின் செல்வனின் சில பாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமால் இருப்பதாகப் படுகிறது. அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நினைக்கிறேன்.

திரையுலகில் உள்ள என்னு நண்பர்கள் பலரும் என்று இந்த முயற்சிக்கு மிகுந்த கஞ்சாவூட்டுகிறார்கள். சத்யராஜ், பிரபு போன்றவர்களெல்லாம் நான் சொல்கிற பாத்திரத்தில் நடிப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். இளையராஜரையும் பொக் கினியின் செல்வனுக்காகப் பிரதிபல முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இசையமைத்துக் கொடுப்பார். நான் சொன்னால் போதும் எத்த வேகமையையும் திறத்தி வைத்து விட்டுப் கொன்னியின் செல்வனைப் படமாக்க வந்து விடுவார் கேமராமேன் ஸ்ரீராம். இப் படத்தை இயக்குவதற்கான சரியான ஹட்க்டர் மணிரத்னம்தான் என்பது என்று கணிப்பு.

வத்தியத்தேவனாக யார் நடிப்பது என்பதை நான் சொல்வதே தோவையில்லை; தீங்கியே இத் தேரம்புரித்து கொண்டிருப்பீர் கள்.

'எல்லாம் சரி, படப்பிடிப்பு எப்போது ஆரம்பம்?' என்று கேட்கிறீர்களா? இந்து பாகங்களுக்கும் ஒருங்கிணைத்துச் சுருக்கி திரைக் கதைவாக்கும் பணிதான் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. திரைக்கதை - வசனம் தயாரானதும் பொன்னியின் செல் வனின் தீவிர வாசகர்கள் சிலரிடம் கொடுத்த ழுப் படிக்கச் சொல்லி, ஸ்கிரிப்ட் முழுமை யானதாக - திருப்திகரமானதாக இருக் கிறதா என்று கருத்துக் கேட்டு அறியவிருக் கிறேன். தேவையெனில் அவர்கள் கருத்துப் பாடி விஷ்ணுவதல்களையும் செல்வேன். அந்தப் பிறிதான் படப்பிடிப்பு துவங்கும்.

எப்படி, ஒவ்வொரு வாகைகளையும் கவரும் படியாகக் கல்வி பொன்னியின் செல்வனை எழுதினாரோ, அப்படி பாரிக்கும் ஒவ்வொருவரும் பாராட்டும்படியாக அதைப் படமாக்க வேண்டும் என்பதே என்று ஆசை, ஸட்சியம், கனவு... எல்லாமிட.

சத்திப்பு: எஸ். சத்திரமெனனி

அட்டை வண்ணப்படமும், படமும்: யோகா

நாபுவும்நுத் தோர்தல் —தமிழகநிலவரம்!

தே

நிலை அறிவித்து விட்டார் ராஜீவ். மூப்பவார் பிரதமரைச் சந்தித்த போது, 'அ. தி. மு. க. கூட்டுக்கு ஒத்துப் போக வேண்டும்' என்று பிரதமர் கேட்டுக் கொள்ள, 'இப்போது எம். பிக்களாக இருக்கும் என் ஆதரவாளர்களுக்கு டிக்கெட் கொடுக்கும் பட்சத்தில், நீங்கள் யாருடன் வேண்டுமானாலும் கூட்டு வைத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று கூறிவிட்டு வந்து விட்டார் ராஜ் மூப்பவார். மொத்தம் உள்ள நாற்பது தொகுதிகளில் (பாண்டிச்சேரி உட்பட) 25 முதல் 30 தொகுதிகளில் இ. காங்கிரஸ் போட்டியிடும். மூப்பவார் ஆதரவாளர்களுக்கும் வாழ்ப்பாடி ஆதரவாளர்களுக்கும் ஸீட்கள் பகிர்ந்து அளிக்கப்படும்!

ஜெயலலிதா அமைச்சர்களான சிதம்பரம், அருணாசலம், பிரபு ஆகியோர் சென்ற தேர்வலில் வென்ற இடத்திலேயே போட்டியிட இருக்கிறார்கள். வாழ்ப்பாடி ராமசுரத்தி மருஷன்சாமி தொகுதியில் போட்டியிட வில்லை என்றால், அந்தத் தொகுதியில் தங்கப்பாடி நிற்கக் கூடும் என்று சொல்லப் படுகிறது. மதுரையில், மறைந்த ஏ. 'ஜி. கப்பராமனின் மகனுக்கு ஸீட் கொடுக்கப் படலாம். ஸ்ரீபெரும்புதூரில் மரசுதம் அம்மானின் மகள் லதா பிரியகுமார் போட்டியிடிறவார் என்னும் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

ஜெயலலிதா அவைப் பொறுத்தவரை,

மிச்சமிருக்கும் 10 - 14 தொகுதிகளில் பெரும்பான்மையத்தொகுதிகளைத்தம் தோழமைக் கட்சிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார். முக்கியமாக, பாட்டாளிகள் மக்கள் கட்சி (ராம தாஸ் கட்சி) திண்டிவனம், சிதம்பரம், வந்தவாசி தொகுதிகளைக் கேட்கிறது. நா. பாண்டியன் தலைமையில் உள்ள இத்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி திருச்சி, கோயமுத்தூர் தொகுதிகளையும், அப்பாஸ் சமதின் முஸ்லிம் ஸீக் திருப்பத்தூர் தொகுதியையும் கேட்கிறது. அ. தி. மு. க. தலைவர்களில் ஹண்டே (மத்திய சென்னை) எஸ். டி. எஸ். (தஞ்சை) ஆகியோர் போட்டியிடலாம். கருப்பசாமிப்பாண்டியன் நெல்லைவிலிருந்து போட்டியிடலாம்.

தி. மு. க. வும் தவிர நிலைமல்தான் இருக்கிறது. நாகப்பட்டினம், தென்காசி, மதுரை, கோவை தொகுதிகள் தி. பி. எம். முக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவாம். ப. மாணிக்கம் தலைமையிலான கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குத் திருச்சியும், வத்தீப் முஸ்லிம் ஸீக் கிருத்த திருப்பத்தூரும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவாம். ஜனதா தளத்தின் சார்பில் இன்னும் பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பிக்கப் படாவிட்டாலும் நாகர் கோவில், தென் சென்னை, திண்டிவனம், மாவவரம், கோபிச்செட்டிபாளையம் ஆகியவை ஜனதா தளத்துக்குக் கொடுக்கப்படலாம். சந்தடி சாக்

கல்கி வாசகர்களுக்குத்

நீபாவளிப் பரிசு!

நீங்கள் நீண்ட நாட்களாக ஏதாவது ஒரு பொருளை வாங்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டு வந்திருப்பீர்கள். உங்களைச் சொக்க வைக்கும் ஓர் ஆடியோ கேஸ்ட், உங்களுக்குப் பிடித்த கதாநிலையின் ஒரு புத்தகம், ஒரு நல்ல பவுண்டன் பேனா -

எதிர்பாராத வேறு செலவினங்கள் வந்து நீங்கள் ஆசைப்பட்ட அந்தப் பொருளை வாங்கக் கை வராமலே போயிருக்கலாம்.

இந்த இ ந த ழி ன் தலைவங்கப் பக் கத்தில் மீ ம த் பு ற ம் தேதிப் பகுதியைக் கவனியுங்கள். அங்கு நீபாவளிப் பரிசு முத்திரை பதித்து, ரூ. 25, ரூ. 50, ரூ. 100 என்று பரிசுத் தொகை குறிப்பிட்டு, கல்கி ஆசிரியரின் கைவெழுத்தும் இருக்கிறதா.

பாருங்கள். அவ்வாறிருக்குமானால் அந்தப் பக்கத்தின் அம் மேல் பகுதியை மட்டும் கத்தரித்து எடுத்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இதனை, நீங்கள் தெடு நாட்களாக ஆசைப் பட்டு வாங்க முடியாமல் தன்விடிக் கொண்டு போல பொருளை வாங்கியதற்கு உரிய - தேதியுடன் கூடிய - பில்லுடன் இணைத்து அனுப்பினால் கூப்பனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகை உங்களுக்கு உடனே அனுப்பி வைக்கப்படும். கூப்பன் கிடைத்ததும் அதன் மதிப்புக்குக் கைமாற்றுப் பெற்றுக் கூட அப் பொருளை நீங்கள் வாங்கி விடலாமே? கூப்பனில் மதிப்புக்கு மேல் கைப்பணம் செலவுதித்தும் நீங்கள் ஒரு பொருளை வாங்கலாம். ஆட்சேபணை ஏது?

ஓரே ஒரு நிபந்தனை! நீங்கள் வெகு நாட்களாக வாங்க விரும்பப்பட்டு வந்த அந்தப் பொருள் என்ன? அதன் மீது உங்களுக்குப் பற்றுதல் விறகக் காரணம் என்ன? அந்தப் பில்லுவினைப் கருக்கமாகவும் கவையாகவும் (நகைக்கவையாகவும்!) எங்களுக்கு எழுதி அனுப்ப வேண்டும்! இவற்றுள் பிரகாரத்துக்கு ஏற்கப்படும் துணுக்குகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனியே ரூ. 25/- பரிசு உண்டு!

முடிவு தேதி: தவம்பர் 15, 1989.

இந்தத் தேதிக்குப் பிறகு வரும் அனுப்பக் குறிப்புக்கள், கூப்பன்கள் முதலியன பரிசு பெற மாட்டா. கல்கி விற்பனையாளர்கள் பங்கேற்கக் கூடாது.

— ஆசிரியர்.

கில் சிலாஜி கணேசன் சிவகங்கைத் தொகுதியைக் கட்டகிறாராம். தென் சென்னை சில் முன்னாள் பெளனியுறவுத் துறைச் செயலர் வெங்கடேஸ்வரன் நிற்கவிருக்கிறார். 'வறித்து' ராணமயம் இழுத்துப் போட என். வி. என். சொழ நூலமாக வேலை நடக்கிறதாம்!

எங்குங்குக்கு எவ்வளவு தொகுதிகளைத் தொழுவைக் கட்சிகளுக்குத் தள்ளிவிட முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தள்ளிவிடத் தயாராக இருக்கிறார் கருணாநிதி. காரணத்

தைத் தி. மு. க. வட்டாரத்தில் விசாரித்த போது, பாராளுமன்றத் தேர்தலில் கட்சி ஆட்சிகள் திற்பதற்குத் தயங்குகிறார்கள் என்று தெரிய வந்தது. ரேஷன் பிரச்சனை, பஸ் கட்டண உயர்வு, அரிசி விலை உயர்வு போன்ற பல விஷயங்கள் தி. மு. க. வுக்குத் தேர்தலில் தலைவலியைக் கொடுக்கும் என்று கட்சிக் காரர்களே பவப்படுகிறார்கள்.

தி. மு. க. வட்டாரத்தில் மிகவும் உள்விப்பாகப் போட்ட கணக்கின்படி, பன்னிரண்டு தொகுதிகளில் தி. மு. க. வெற்றி பெறலாம் என்று தெரிய வந்ததாம். தி. மு. க. சார்பில் விஸ்ட் தயார்.

அ. தி. மு. க. விஸ் திருந்து விலகி திற்கும் கண்ணுக்கு செலம் தொகுதியில் தி. மு. க. ஆதரவு கொடுக்கும். அதே போல் திருச்செந்தூர் தொகுதியில் திற்க விரும்பும் பி. எச். பாண்டியனும் தி. மு. க. ஆதரவைக் கொடுகிறார்.

ஸ்டாலின்மும் ஆட்களைத் திணிக்க முயற்சி செய்கிறாராம். அதை எதிர்ப்பவர்கள் முரகொலி மாறன் மற்றும் அன்பழகன் என்கிறார்கள்!

— கௌசல்யா.

வளரும் வயதில் குழந்தைகளுக்குத் தேவை காம்ப்ளான்

ஏனெனில், காம்ப்ளான், குழந்தைகளுக்கு
அன்றாடம் தேவைப்படும் அத்தியாவசிய
ஊட்டச்சத்தை வழங்குகிறது.

குழந்தைகளின் வளர்ச்சிப் பருகில்
சாதாரணமாக 15 அல்லது 18
வயதிலே நிறைவு பெறுகிறது. இந்த
வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான
ஊட்டச்சத்து, பாதாளக் கால்சியம்,
உயிர் குழந்தைகளுக்கு இப்போது
காம்ப்ளான் மிகவும் அவசியம். பாதம்
சத்துகளிலேயே நிறைந்த பால்-
பாதம் (20%) கொண்டது
காம்ப்ளான். மேலும்
22 ஆகா உணவுச்சத்துக்களும்
காம்ப்ளானில் உள்ளன.

குழந்தைகள் ஆனாயோடு கேட்டு
அடுத்தல் உணவளில் சேட்க்கிறது
காம்ப்ளான்.

23
நுகர்தல்
சத்துணவுகள்
திட்டமிட சித்திகளில்
பார்க்கக்கூடியவர்கள்

காம்ப்ளான்®

திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு

போஸ்பரில் விஷவந்தியே ஒரு மனைக் கதைவாக 'விந்து' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஜி. கஸ்தூரி, இவரை ஆசிரியர் ராம ஆவெ இருவரும் மோதிக் கொள்ளும்படி ஆகி விட்டது. இதுபற்றி முதுபெரும் பத்திரிகை யானாரும் 'இல்லல்லடி ரேட்ட வீக்கி' வின் முன்னாள் ஆசிரியருமான ஏ. எஸ். ராமன் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்:

‘பா ரம்பரியம் மிக்க இந்து பத்திரிகை யில் இதுபோன்ற ஒரு சம்பவம் நடந்தது எனக்கு அதிர்ச்சியை அளித்தது. இது கவிர்ந்திருக்கப்பட்ட வேண்டிய ஒன்று. என்னைப் பொறுத்தவரை ஆசிரியர் கஸ்தூரி ஒரு "கவச்சாவேயுள் ஜீனையில்"; ராம் ஒரு கவிட்டன் ஜீனையில்; அதனால் தான் பிரச்சனையே!

போஸ்பரில் விவகாரத்தை அப்பலப்படுத்தவதில் ஹிந்துவில் பணி மகத்தானது. பிரபலியோம் சம்பந்தமாக ஆவனங்கள், கண்ணீர்த்துக்குப் போர் பெற்ற ஹிந்துவில் அல்லாது வேறு எந்தப் பத்திரிகையில் வெளி யாகி இருந்தாலும், இந்த அளவுக்கு மக்க லின பிடிவும், அரசியலிலும் ஒரு பாதியைப் பும், பரபரப்பையும் அது ஏற்படுத்திவிடுக் கிறது. இதனால், பத்து போன அரசாங்கம், மேற்கொண்டு, ஆவனங்கள் எதுவும் ஹிந்துவில் வெளிவிடப்படாமல் இருக்கப் பல வழிகளிலும் முயல்ந்து, அந்த அச்ச ஹிந்துக்குக்குப் பத்து கொண்டுதான், வெளிவிடுவதற்குத் தயாராய் இருந்த இரண்டாம் தவணை ஆவனங்கள் வெளிவிடப் படாமல் திறுத்தப்பட்டன என்று நான் கருதுகிறேன். ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத் தையே நீரமுடன் எறிந்த ஹிந்து. இன்னொரு ஆட்சியாளர்களுக்குப் பஸ்து

கஸ்தூரி-ராம்
மோதல்
ராஜ்வுக்கு
ஏவற்றி!

விட்டது என்பது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம். ஹிந்துவில் திறுத்தப் பட்டு, ராம் மற்ற பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுத்த இண்டாம் தவணை ஆவனக் களை நான் கருதுகின்றேன் படித்தேன், புதி தாய் முன்றுமில்லை என்மீது கண்டுகிறீன் வர்கள் பல இருக்கின்றன. போஸ்பரில் விஷவந்தியே ராமன், சித்ரா கபாமணிமும் புலனாய்வு செவ்வு கொண்டு வந்த விஷ யங்களைப் போட ஆரம்பித்துவிட்டது. இம் டெனப் பாதிரிப் திறுத்துவது நியாயமற்றது.

ஆதேசமாம், ஒரு பத்திரிகையில் ஆசிரியரை எறிந்தது, இவன் ஆசிரியர் அறிக்கை விடுவது என்பது பத்திரிகை

நரிமம் இல்லை, ரே 2 ஏதாவது ஒரு பத்திரி கையில் இதே போன்றதொரு மோதல் ஏற் பட்டிருந்தால், திரிவரகத்தில் - ஆகரவு யாருக்கு இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்து, ரெவரில் ஒருவர் ராஜினாமா செவ்வு விட் டிருப்பார். ஆனால் கஸ்தூரி - ராம் விஷ யம் மிகவும் வித்தியாசமானது. இரண்டு பேருமே பத்திரிகையில் பங்குதாரர்கள். எனவே இந்த விஷயத்தை அவர்கள் விவா

ஏ. எஸ். ராமன்

சூர்யாவாள் தெய்வீகம்கூட பல சூர்யாங்களுக்காக
கருணையான தண்டனா விதிக்க தனம் அதிபத்
அவர்களை வேண்டுகிறான்.

இங்குல் வெற்றிக்கு உங்களைத்
தான் நம்புகிறேன்!

உங்க ராஜ்யம் நல்ல பார் உயர்கிறதே
உறை நம்பி நாயுட்டு அரிசு தக்கரை
பாமாயில் இதுமாதிரி இழுப்பாய்களில்
கொடுத்து வரப் படுத்துக முயற்சி

நமது சிறு
விலாபிதகர்க்கு
முன் கடன சூழலாக
அளித்துள்ளது.

தேர்தல் அறிவிப்பு: ராஜீவுக்குத் தோல்வி!

ஜி.என்.எம். நகர வேண்டிய நாடாளுமன்றத் தேர்தல், தாம்பரமேயில் நடந்துவிட்டது. பிரதமர் அறிவித்திருப்பதானது, "எதிர்க்கட்சிகளுக்குத் தோல்வி முதல் வெற்றி" என்று கருணாநிதி வர்ணித்திருக்கிறார். அதில் ஒரு சிறு திருத்தம்: முதல் வெற்றி என்பது மாநிலங்கள் அளவையில் பஞ்சாயத்து ராஜ், நகர் பாலிகா மனோதாக்கணைச் சட்டமன்றத் திரைவேற்ற முடிவாயம் முதியடித்ததாகும். அதன் பின்விளைவாக உருவான இரண்டாவது வெற்றியே தேர்தல் அறிவிப்பு. மூன்றாவதாகத் தேர்தல் வெற்றியையும் எதிர்க்கட்சிகள் அடைந்ததே தீர வேண்டும். அதற்கெற்ப அவர்கள் அடிப்படையில் பலவற்றை வகுத்து, மக்கள் முன் வைப்பதுடன், ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்துத் தொகுதி உடன்பாடு உண்டு, யோட்டுக்கள் சிதறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி விட்டுக் கொடுத்துப் போகலியைவயானால் அவர்கள் இத்தாட்டு மக்களைத் தைவிட்டவர் களாவார்கள்.

தகவலுடைய பதவிக்குடல் தேர்தல் காலத்தில் இயங்கிவிடுகிறார் ராஜீவ். 1. க. வி. - ரேடியோ என்ற ஏகபோக்கியப் பிரசார பலம். 2. தவறான வழிகளில் வந்து சேர்ந்த அபரிமித பண பலம். 3. தமது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள அரசு வந்திரத்தையப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற அதிகார துஷ்பிரயோகம். 4. மொத்தக்கு உதவிக் கூடிய எலெக்ட்ரானிக் லோட்டுப் பெட்டிகளும் பொய்யான வாக்குறுதிகளும் - ஆகமொத்தம் நாயகத்தைப் படைக்க.

பஞ்சாயத்து ராஜ், நகர் பாலிகா மனோதாக்கணை மாநிலங்கள் அளவையில் தேர்தல் வகுத்துக் காட்டிய எதிர்க்கட்சிகளை "மக்கள் விடுதலை" என வர்ணிக்கும் பொய்யப் பிரசாரமும் தொடரும்!

இந்திரா காந்திக்குப் பிறகு ராஜீவ் காந்தி பதவிக்கு வந்ததும் இங்கே பாலும் நேளும் பெருக்கெடுத்து ஒரே எடுத்து வரவும் கைவிடாமல் காணலியை. ஆனால் குறைந்த பட்சம் திரிவாகம் தூய்மை அடைதல் என்றும், மக்களின் உதவப்பாரிவந்தை நன்றி பயன்படுத்திக் கொள்ளும் விதமாக நாட்டில் வேலை வாய்ப்புக்கள் பெருகும் என்றும், விவசாயிகளை கந்திரப்படுத்தத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பார் என்றும் தம்பியேனாம். ஆனால் இந்தக் குறைந்தபட்ச எதிர்வாக்குப்புகளில் கூட குறைந்தபட்ச அடைந்ததோம்.

பஞ்சாயம், அம்மாம், இயக்கம் போன்ற எந்தப் பிரச்சனையிலும் ராஜீவ் காந்தி வெற்றி காணும் விதமாக ராஜதந்திரத்துடன் நடந்து கொண்டலியை. தொடர்ந்தெய்லாம் தோல்வி! போதாக்குறைக்கு நாட்டில் இனக் கலவரங்களும் மதக் கலவரங்களும் தாளுக்கு நான் அறிவித்தே வருகின்றன. இன்னும் குறைபாடுகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

ஒரு பிரதமர் நிறைமயத்தவராக இருந்தால் அவரை மக்களிடமாம். அவர் தேர்தல் வாசனாக இருப்பின், நிறைமக் குறைவுக்காக அவருக்கு யோட்டுப் போடாதவர் கூட அவரை வாழ்த்துவார்! ஆனால் ராஜீவ் உண்மைக்குப் புறம்பாகப் பேசுவதால் என்பது பலமுறை திருபணமாகிவிடுப்பது இத்தாட்டுக்கே தகவலுவினை எற்படுத்தியுள்ளது. நெயலிகாட்டர் பேரம், என்னைச் பேரம், நீர் மூன்று பேரம் போன்ற எல்லாவற்றிலும் பயங்கர வஞ்ச வாயுக்கள் இருக்கிறப்பதைப் பிரதமர் கணக்காளரின் அதிகாரகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. வேறு காட்சியம் தோவலியை. போகிபர்ஸ் விஷயத்திலோ, 'யாருக்கும் கமிஷன் இல்லை'; 'பணிகுடிப்புப் பணம் தரப்பட்டது. அது கமிஷன் இல்லை'; 'கமிஷன் பெற்றிருக்கலாம், ஆனால் இந்தியர் இல்லை' என்று படிப்படிக்காக இறங்கி வந்த ராஜீவ், கடைவிகா இப்போது. இத்தியக்குக் கமிஷன் தரப்பட்டிருந்ததாலும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கோ, காங்கிரஸ்வாருக்கோ தரப்பட்டதாக திருபணம் இல்லாமல் என்று கதறும் திணக்கு வந்துவிட்டார்! நானாக்கு இன்னும் என்ன சொல்வி அழுவாரோ, தெரியாது!

வஞ்ச வாயுக்களும் பொய்களையும் மக்கள் மன்னிக்கவே கூடாது. ராஜீவைப் பதவிவிடுக்கு இரக்கிவிட மக்களுக்கு இதைவிடப் பெரிய காரணம் ஏதொன்றும் தேவையே இல்லை.

அடுத்த தேர்தலில் போது ராஜீவுக்கு மறுபடியும் பதவி தரலாம் - வாக்காளர்கள் விரும்பினால். ஆனால் இந்தத் தேர்தலில் போது அவரைத் தண்டித்து அழப்பிவிட வேண்டும். இல்லாமலெனில் தேர்த் துரோகத்துக்கு - அவருக்கு யோட்டளிக்கின்ற - வாக்காளர்களும் துணை போதாது ஆகும்.

இந்த நாட்டில் எதிர்க்காலத்தை திணைக்கல் போகிற இளைஞர்கள் - 18 முதல் 21 வயது வரைகிவான வாக்காளர்கள் - இது பற்றிச் சித்திக்கட்டும்!

கம்ப்யூட்டருக்கு அறிவு உண்டா?

13

செ

ற்கை அறிவு என்பதைப் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் பல உள்ளன. சிலர் 'கம்ப்யூட்டராவது அறிவு பெறுவதாவது? பொய்மைப் புத்தகம் பார்த்து, இது உண்மையென்று அடையாளம் காட்டுமூன்று வசதுக் குழந்தையின் சாமர்த்தியம் கூட கம்ப்யூட்டருக்குக் கிடைவது. அதற்கு எப்படி அறிவு புகட்ட முடியும்?' என்பிறார்கள்.

சிலர் 'கம்ப்யூட்டரின் வேலையைப் பாருங்கள், மனித மூளையால் நூறு வருஷமாகா தும் போட இயலாத கணக்கைக் கம்ப்யூட்டர் சில செகண்டுகளில் செய்கிறது. அதற்கு அறிவில்லை எனச் சொல்வது அபத்தம்' என்பிறார்கள்.

இவர்களில் யார் கட்சி ஜெயிக்கும் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், செயற்கை அறிவு என்பதே இயலில், தற்போதைய ஆராய்ச்சிகளை அடுத்து துறாண்டுக்கு நீட்டினால், நடக்கக் கூடியவை எவை என்பதைப் பற்றிச் சொல்லலாம்.

அதற்கு முன்னால், பதினேராம் அத்தியாய முடியில், "மோடர்ன் என்றாக் என்ன?" என்று என்று கேள்விக்கான விடை வைச் சொல்லி விடுகிறேன். மோடர்ன் (Modern) என்பது Modulator demodulator என்பதன் சுருக்கம். கம்ப்யூட்டர்கள் டெலிபோன் கம்பிகள் மூலம் தொடர்பு கொள்ள உதவும் சாதனம்.

முதலில் மருத்துவம்.

பட்டியலின் பட்டியில் இருக்கிறவர்களுக்குச் சொன்னதில் கிடைக்கும் மருத்துவ வசதி உண்டா? இல்லை. சொன்னதிலேயே பணக்காரர்களுக்கு உள்ள மருத்துவ வசதி ஏழைகளுக்கு இல்லை. கம்ப்யூட்டர் வந்து, ஒருவிதத்தில் இந்தத் தராசுவகளை நீக்க முடியும். 'எக்ஸ்பர்ட் சிஸ்டம்' என்று இதற்குப் பெயர்.

மருத்துவத்தில் பெரும்பாலும் நோய் தாடுவது என்பது ஒரு ஸ்பெஷலிஸ்டு கேட்கும் கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பதே. இதற்கு கோணாறு என்பது இடது கையில் வலி, தாளடவில் வலி என்று சம்பந்தமில்லாமல் ஆரம்பிக்கிறது. அதிலிருந்து கனிஷ்

ன்ட்ரெஸ்டெய்ட் என்று எடுத்து, ஆர்ட்டி ரிபோ கிராஃபி எடுத்து, ரத்தக்குழாய் சரி யில்லை என்று முடிவுக்கு வருகிறார்கள். அனைத்துமே சில கேள்வி பதில்கள் சில சாதனங்களின் உதவியுடன் விற்பன்னர்களின் அனுபவமும் சேர்த்துக்குக்கிறது.

உலகத்தில் மிகச் சிறந்த கார்ட்டியால ஸ்டிண்ட்டு நன் அனுபவத்தை - திறமையை ஒரு கம்ப்யூட்டர் அனைத்து தொடராக மாற்றி, அவர் கேட்கும் கேள்விகளைக் கேட்டு, அவர் சித்தனையைச் சித்தித்து, அவர் வரும் மடிவுக்குக் கம்ப்யூட்டரால் வர முடியும்.

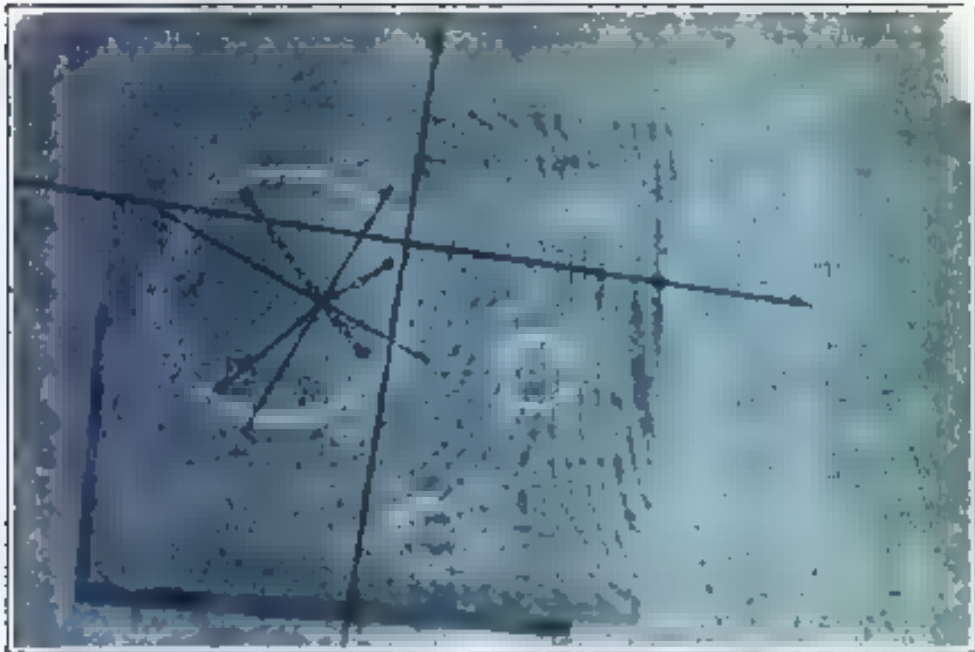
ஒரு நேரலின் அனைத்து அடையாளங் களையும் ஒட்டுமொத்தமாக 'ஸிஸ்ட்ரோம்' என்பிறார்கள். இந்த ஸிஸ்ட்ரோம்கள் அத்தமனையையும் கம்ப்யூட்டரின் நினை வறைகளில் சேர்த்து வைத்து, 'இதுதான் இது' என்று கண்டுபிடிக்க முடியும். இதில் என்ன பயன்?

பட்டியலின் பட்டியிலும் இந்த உத்தம அறிவு கிடைக்கும். கம்ப்யூட்டர் கிராமத் துக்குப் போக மாட்டென் என்று சொல் லாது, ஒரு பெரிய ரக்டர் கேணு எடுத்துக் கொள்வதற்குமுன், சிலை ரக்டர் ஆரம் பக் கேள்விகளைவைக்கலாம் கேட்டு, எக்ஸ்போ கனிஷ் போன்ற படங்கள் எடுத் துத் தயாராக வைப்பதில்லையா! அத்த வேலையும் கம்ப்யூட்டரால் செய்வ முடியும். டாக்டர் கம்ப்யூட்டருக்கு விழுமுறை தேவை யில்லை. அப்பாவிஸ்ட்மென்ட் வேண்டாம். கிராமத்திலிருந்தே அவரை அனுச லாம்.

அடுத்தது தாலகம்.

தீங்கன் தாலகத்துக்குச் செல்லும் போது, அங்கே கிடைக்கும் புத்தகங்களைப் பட்டி யலில் தேடிப் பார்த்து எடுத்துக் கொண்டு வந்து படிக்கிறார்கள். 'தொல்காப்பியத்தின் காவல்' பற்றி தீங்கன் ஆராய்ச்சி செய்ய விரும்புகிறீர்கள் என்றால், அது பற்றி தாலகத்தில் இருக்கும் நூற்றுக்கணக்கான

சுஜாதா

புத்தகங்களைப் படித்து. எந்த எந்த இடத்தில் காலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறதோ, அந்த இடங்களைக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருக்கன்.

எதிர்காலத்தில் தூலகங்களுக்கே பேசுக வேண்டாம், புத்தகத்தையே கண்ணால் பார்க்க வேண்டாம். இவகத்துக் கம்பியூட்டருடன் தொடர்பு கொண்டு, அது கேட்கும் கேள்விகளுக்குத் திரைமேலே பதில் அளித்தால், உங்களுக்குத் தேவையப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்கள் அனைத்தையும் அதுவே திரையில் காட்டும்; அச்செய்தும் தரும்.

அப்படியெனில் எதிர்காலத்தில் புத்தகங்களை இருக்காதா? புத்தகங்கள் அறிவா. இந்தக் காலத்திலேயே டெலிபோன் டெலக்ஸ் வந்து விட்டாலும் கடிதங்கள் அறிவதில்லை. அது போலத்தான், எதிர்காலத்தில் புத்தகங்கள் வந்து கொண்டதான் இருக்கும். ஒருவேளை எண்ணிக்கை குறைத்து, அவைகளை வரம்படைப்புகளாகலாம்.

ஓர் அழகான கவிதைப் புத்தகத்தையும் அந்த விஞ்ஞபமான இடத்தில் விஞ்ஞபமான பக்கத்தில் விஞ்ஞபமான வேளையில் தேர்த்தெடுத்துப் படிக்கும் சந்தோஷத்தையும் கம்பியூட்டரால் எடுகொடுக்க முடியாது.

புத்தகங்கள் திறமையும் வரும். ஆனால் டெக்னாலஜியின் முன்னேற்றத்தால் தானே படித்துக் காட்டும் புத்தகங்கள் அடுத்ததாற்றாண்டில் துவக்கத்திலேயே வர சான்ஸ் இருக்கிறது. 'பொன்னியின் செல்வன்' என்று என்னதாக ஆய்க், அல்லது சிப் வாங்கி, அதைப் படிக்கும் சாதனைத்துக்கு இணைத்தால் ஒரு சிறேகமான குரல்... "ஈகையை விடு! வானது ஈகையை விடு!" என்று மெய்க்கில் அழுதொரு ஒலித்த இசை

கம்ப்யூட்டருக்கு அறிவு உண்டா? - மிரல் தேவாநிபுணரின் மும்பை வகுப்பு அனுபவத்தை ஒரு தாடிக் அடக்கி விடுகிறது கம்ப்யூட்டர். ஒரு செகண்டுக்கு 100 - விஞ்ஞ 10,000 வரை மிரல் தேவாநிபுண அடலாநன் கண்டு கொள்கிறது. ஒரு கட்டத்திலிருந்து மூன்று பேரடி பேரடிவின்... ஸாஃ துர்க்கிள் மிரல் தேவாநிபுண நினைவில் வைத்துக் கொள்கிறது.

எவின் குரல் கேட்டது..." என்று படித்துக் காட்டும்.

அடுத்தது கல்வி.

இப்போதே கல்வியில் டெக்னாலஜியின் தாக்கத்தை உணர்ந்திரோம். ஸாட்டிஸைட் மூலமாக யு.ஜி.சி. அனீக்கும் பாடங்களைத் தங்கள் பகல் அல்லது மாலைகளில் ம.வி.யில் பார்த்திருக்கலாம். இந்த அளமப்பில் இப்போது பல குறைகள் இருக்கின்றன. அது ஒரு விதமான புரட்சிகரமான விஷயம் என்பதை மறுக்க முடியாது.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் எழுபது சதம் பரப்பில் தொலைக்காட்சி தெரிகிறது. வெகு சமீபத்தில் அந்த யு.எச்.எஸ். அலைவரிசையில் விஸ்தரித்துத் தொண்டாறு சதம் ஆக்கப் போகிறார்கள்.

அதன் விளைவு என்ன?

மிகவும் சீர்ப்பட்ட பிரதமத்தில் கூட இந்தப் பாடங்களைப் பார்த்த விரும்கோரல் பார்த்த முடியும். இதன் சமுதாய மாற்ற சாத்தியக் கூறுகளை எண்ணிப் பாருங்கள். அடுத்த தாற்றாண்டில் இந்த வசதி, தனி மனித வசதியாகக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன. ஒரு தூலகத்திலோ, அரகாய்க் கட்டத்திலோ போய் உட்கார்ந்துகொண்டு, "இந்ததைக்கு என்ன பாடம்?" என்று கம்ப்யூட்டர் கேட்க,

"இப்படியே" என்று தங்கள் பதிலளிக்க,

‘விஸப்’ என்றால் என்ன? எந்த
நூலாகியே கேள்விக்கு (8.10.89 கல்வி
தமிழ்) சரியான விடை அளித்தவர்கள்
வா இருப்பீரோம் 8.10.89 அன்று தம்
எண்ணத்தில் பட்ட முதல் சரியான
விடை எழுதின சி.த. பிச்சையன் புத்தகப்
பிடை பெற்றவரோ. இவருக்கு அமை
யிலாகுதியிளாகியுயிரிசாக அனுப்பி
வக்கப்படுகிறது.

திரு. பிச்சப்பன்,
33, பரமேஸ்வரி நகர், குதல் தெரு,
அடைவாறு, சென்னை - 30.

“இயற்பியலில் என்ன தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறீர்கள்?”
 “நிலைட்டிவிட்டி.”
 “நிலைட்டிவிட்டிலில் எது? பொதுத் தொந்தரமா?”
 “பூரியலில்லைய.”
 “சொல்கிறேன். ஆகப்பட்டுள்ளனவை சொல்லு. நான் உங்கள் ஆரம்பத்தில்...”
 இவ்வாறு கம்பப்பட்டா ஆசிரியன் என்

பலரும் தேர்தல்களில் வந்து விடும். குறிப்பாக நம் தேசத்தின் இடங்கள் வெற்றி பெறக் கனம் முதலியம். போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லை. பல ஆசிரியர்களின் சொல்லிக் கொடுத்தும் நிறைவும் சரியாக இல்லை. சம்பந்தம் வாயிலாகப் பலம் சொல்லிக் கொடுத்தால், தாடுக்கும் ஒரே சிறை கட்டத்தரப் பெற முடியும்.

அடுத்தது செய்தித்தாள்கள்.
அடுத்தது நிறுண்டுகள் செய்தித்தாள்கள்
படிப்பவர்களுக்குத் தகுந்த மாதிரி மாறும்.
உங்களுக்குச் சினிமாச் செய்தி அதிகம்
செய்கிறதா? உங்களுக்கு வரும் செய்தித்தாள்
சினிமாவுடைய அதிகப் கொண்டிருக்கும்.
தான்வந்து உங்களுக்கு அன்பை வீட்டுவீதில்
தான் இப்போது செய்தித்தாள் எட்டாம்
தம்பா ராமசாமிநிதி மனைகி இன்று ஒரு
பெண் குழந்தையை என்னைடுத்தார். தாயும்
சேலும். தனம். பன்னிரண்டாம் தம்பர்
பாலுமதி இன்று வீட்டைக் காலி செய்
கிறார். பேர் லீகார்த்து வீட்டு வகுநிதி
தவறு. என்ரு 'பன்னிரண்டாம்' செய்தி
தாளைப் பொதுச் செய்திகளினின்று தேர்ந்
தெடுத்தது தயாரித்துக் கொடுக்கும்.

(தொடரும்)

அழைக்கக்
வியந்த நாட்டியம்

பதினாறு வயது திருபாய்லின் கதக நாட்டிய திகழ்வினையக் கண்டு அமெரிக்கர்கள் வியந்து போயிருக்கிறார்கள். அதுவும் அவளுக்குக் காலு கேட்காத எஃபகைத் தெரிந்து கொண்ட போது எழுந்த கரையொளி அடக்க தெறிநெய் மாயிற்று.

சமீப நாட்களத்தில் துரிதமாக வரப்
பேரமரணம் மிகவும் முக்கியம். நபரானின்
கொந்தோரணங்கள் காலில் வீழ இயலாத
தில்லவீதும் திருபுகர வங்கத்தகரக
ஆயுத அளவையதாய் பேரமிகக் செப்
பிடுக்கிறத.

உடல் நலநலமுதல் 1500 கோடி ரூபாய்

திருத்திகள் வாழிடத்தில் சமீபத்தில் தடைபெற்றது. அதில் பங்கேற்ற திருபமா சென்னிக்குத் போதுதான் விடைந்தது இந்தப் பிரச்சாரப் பரவாட்டு.

— Qs.

ಕಳೆದವುಗಳೆಲ್ಲ ಮಿಥ್ಯಾಭಾವಿಗಳು!

“உரத்த சித்தனா” அமைப்பின் ஆண்டு விழாவில், “சம்பென்ஸ் விருத்தாவி” என்று ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நிகழ்ச்சிக்கு முந்தைய தான் அவர், ஸ்டீபன் அமைப்பைத் தெரிவிக்க, அவரை அவரை மரம் வேறு ஒரு சம்பென்ஸ் விருத்தாவி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டார். நிகழ்ச்சி வந்து அட்டென்ஸ்ட், செய்து கொண்டு முதல் விருத்தாவிடும் வந்து விட்டார்! அவரைத்தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இரண்டாம் விருத்தாவிடும் வந்து விட்டார்! இரண்டு பேரும், சங்க உறுப்பினர் கூடும் கைகலப்பாய்ச் கைத்துறைவாடினர். அவர்கள் யார்?

சம்பந்தம் உடையது 72 ஆம் பதிகம்!

— ५५५ —

இலங்கைத் தென்னாள் ராமன் கதைகள்...

'அத்தரே'... நம் ஊரில் விருந்துவைப்பதெல்லாம் சாப்பையில் ஒரு தென்னாள்ராமன் இருந்ததுபோலவே, இலங்கை மன்னரின் சாப்பையில் இருந்த விதிகள்தான். உடல் பவம் இல்லாமல் போனாலும் புத்திமான். கச்சைபரம்பரை யாய் வழுக்கப்பட்டுவரும் கதைகளைத் தொகுத்துச் சத்திரிகா சோமசுந்தரம் என்நிறாமுத் தமிழ்ப் பெண்மணி எழுதிய புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சில கவலையான கதைகள் இவை:

● அத்தரே நெய்யாக இருந்த போது, நின்றுக் காலையில் போய், விட்டிருக்குப் பக்கத்திலிருந்து கண்டலில் அப்பங்கள் வாங்கி கூடுவான். கண்டகாரக் கிழவி, அத்தரே நெய்யை என்று மொந்தறிவினத்து, நெய் நெய் அப்பங்களாய்ப் பார்த்துப் பொறுக்கி எடுத்துத் தருவான். "ஏன் நெய் அப்பங்களாய்க் கொடுக்கிறாய்?" என அத்தரே கேட்ட போது, "நீ நெய் சாப்பை, நெய் அப்பம்தான் தூக்கிக் கொண்டு போக எளிது," என்று பதில் சொன்னான். அன்று அப்பம் வாங்கிக் கொண்டபின், ஐந்து ரூபாய்க்குப் பதிலாக, ஐம்பது காசு மட்டும் கொடுத்தவுடன், கிழவி, "காசு குறைந்ததே?" எனறான். அத்தரே, "வயசான கண்டகாரன் என்கிற பாரக்கச் சலபாய் இருக்கத்தான் குறைத்துக் காசு கொடுத்தேன்," என்று சொல்லியபடி நன்மை கட்டினான் அத்தரே!

● ஒரு நாள் அரளி, அத்தரேயிடம், "உன் மனைவியைச் சந்தித்துப் போக ஆவலாய் இருக்கிறது; ஒரு நாள் அரண்மனைக்கு அழைத்து வா, என்றான். "அரளியே! அவருக்குக் காது கேட்காதே!" என்று அத்தரே சொன்னதும், "கவலைப்படாதே! நான் அவருடன் கரத்த நூலில் பேசுகிறேன்," என்று அரளி கூறி விட்டான்.

விட்டுக்குப் போன அத்தரே, "அரளி உன்னைப் பார்த்துப் போக வேண்டுமாம், ஆனால் அரளிக்குக் காது சரியாகக் கேட்காது!" என்றதும், "நான் உங்கப் பேசி

வால் அரளி புரிந்து கொள்ளுவாரில்லைமா?" என்று கேட்டான். "அப்படியே செய்," என்றான் அத்தரே. அரண்மனைக்குச் சென்றார் அத்தரேயும், மனைவியும். அரளியும் அத்தரேயின் மனைவியும் அருகருகே நின்று கொண்டிருந்தாலும், அபிதயத்துடன் ஒருவருக்கொருவர் கரத்த குரலில் பேசிக் கொண்டனர். அரண்மனைவியே இதை யோசிக்கக் கூடி விட்டது. அரசரும் வந்து விட்டார். அனைவருக்குமே சிரிப்புத் தாளவில்லை. தங்கள் இருவருடைய பேச்சைக் கேட்டு எதற்காக அனைவரும் சிரிக்கிறார்கள் என முதலில் காரணம் புரியாவிட்டாலும், பின்னர் அறிந்தவுடன் இருவரும் வெட்டுத் தள்ளுவழித்தனர்.

முன்னர் ஒருநாள் நன் தொழிலர் முன் விளையில் அத்தரேவை அவமானப்படுத்திய அரளியையும், அன்று காலை தன்னுடன் வீடு கொண்ட விட்ட நன் மனைவியையும் ஒரே சமயத்தில் புறியாக்கி விட்ட அத்தரேயும் உள்ளூர்த் சித்திரம்!

● குடுமபத் தராரது காரணமாய் அத்தரே, இரவு நேரம் கழித்துத் திரும்பும் போது, கதைவத் திரக்காமல், வெளியிலேயே நிறுத்தி, இரவு முழுக்கக் குளிரில் நடுங்க வைத்து விட்ட திட்டமிட்டான் அத்தரேயின் மனைவி, அநே போல. இரவு விடு திரும்பி,

அந்தரே கண்ணவத் தட்ட, மணவி திறக்க வரவில்லை. மணவியின் தூக்கம் தீர மில்லை. பரகாங்கு என் தடுத்த கொண்ட அந்தரே, "தீ கண்ணவத் திறக்க விட்டால் நான் மணத்தில் குதித்து விடுவேன்." எனப் பயமுறுத்தினான். ஆனாலும் கதவு திறக்கப்படவில்லை. "இதோ... போகிறேன் மணத்தில் விழு..." என்றபடி வேகமாய்ப் போய்ப் பெரிய கண்ணவ எடுத்துக் மணத்தில் போட, பெரிய சப்தம் கேட்டது. சப்தத்தைக் கேட்ட அந்தரேயின் மணவி திடுக்கிட்டு, "ஐயோ! மணத்தில் விழுந்து விட்டார்களா?" என்று அவநிவபடி கண்ணவத் திறந்து கொண்டு வெளியே ஓடியா, தயாராய்க் காத்துக் கொண்டிருந்த அந்தரே, சட்டென விட்டுக்கும் போய், கண்ணவத் தாழ் போட்டுக் கொண்டு விட்டான்!

● எந்த கணவு கொடுத்தாலும், "இது எனக்கு மிகவும் பிடித்ததாயிற்றே" என்று சொல்லிச் சாப்பிடுவது அந்தரேயின் பழக்கம். அந்தரேக்கு தவ்வொரு பாட்டம் கற்பிக்க எண்ணிய அரசர், அந்தரேயை விடுத்துக்கு அழைத்தார். விருத்தின் பறிமாறப்பட்ட ஒருவொன்றையும் தன் வழக்கப்படி, "எனக்கு மிகவும் பிடித்தது." என்று சொல்லிக்கொண்டே அந்தரே சாப்பிட்டான். விருத்தின் முடியில், மினகாய்த் தான் மிக அதிகமாய்ச் சேர்த்துச் சமைத்த

மீன் கறிமையப் பரிமாறினார். அந்தச் சாப்பிடுகையில், அந்தரேக்கு விவர்த்தது; தாக்குதுடித்தது; மூக்குறும், கண்ணிலும் நீர் கத்தது. ஆனாலும் அந்தரே ஒன்றும் சொல்லாமல் சாப்பிட்டு முடித்தான்.

"அந்தரே! ஏன் கண்ணீர் வடிக்கிறாய்?" என்று கேட்டார் மன்னர்.

"என் தாய் திரைமூர் எனக்கு இப்படித் தான் காமாகு மீன் கறி சமைத்துப் போடுவார். இப்போதும் இறந்து போன அவர் நினைவு எனக்கு வந்து விட்டது. அதுதான் கண்ணீர் கண்ணீர்" என்றதும் அரசர் வாயடைத்துப் போனார்.

● அந்தரே அரசரையே பரிவாய்க் முடிவு செய்தான். அரசருக்குச் சொத்தமான வயலில் செல் அறுவடை. ஆரம்பமாகியது. அப்போது குடு மிதித்து, வைக்கோலையும், தெய்வையும் பிரிக்கக் காளைகள் தேவையப்பட்டன. அரசர், அந்தரேயைக் கூப்பிட்டு, "நீறு காளைகளுக்குச் சொல்லி விடு" என்று சொல்லி விட்டார். மறுநாள் காலை, மன்னரை, பறிவாய்தும் காளைகளுக்காகக் காத்திருந்தனர். ஆனால், காளைகளோ ஒன்று கூட வரவில்லை. அரசர், அந்தரேயை அழைத்து, "காளைகளுக்குச் சொல்லுமாயா?" என்று கேட்டார். அந்தரே, "ஓ! சொல்லி விட்டேனே!" என்றார். "அப்படியும் ஏன் வரவில்லை?" என்று கேட்டார் அரசர். அந்தரே அந்தரே, "நானே தேரே போய்க் காளைமீது வந்து விட வேண்டும் என்று காளைகளுக்குச் சொல்லி விட்டு வந்தேன். அவை கூட வருவதாய்த் தலையை ஏம், காளைகளையும் ஆட்டிக் கெட்டுவிட்டன. ஆனாலும் தெரியவில்லை... ஏனோ வரவில்லை!" என்றதும், அரசரின் கண்கள் கலங்கின.

தய்றி: இவர்களை தெனாலி ராமன் கதைகள்.

வெளிச்சிடு: அதுராகம், 10, கண்ண தான சாலை, சென்னை - 17, விவரம் ரூ. 3.50.

நொருப்பு: மெனக்கிடி

"டாக்டர் போலி போலிக்கு..."
"எதனால் அப்படிச் சொல்றே..."
"இருப்பும் சந்து திறந்த டாக்டர் கொடுக்கன்னதுக்கு. வேலம் இருப்பா, டாக்டர் இருப்பா? என்று இருப்பிக் கேட்கிறார்"

— கருத்தெவன்

உங்கள் குழந்தைக்கு எளியுங்கள் எளிலாக அனுகூலம்

நீட உணவின் தொடக்கத்திலிருந்தே

உங்கள் குழந்தைக்கு தானியப் பருகிய எளியுங்கள் கொடுக்க வேண்டும். இதனால் குழந்தை உணவுக்கு உண்டாகக்கூடிய அமிலங்கள் போன்றவை அனுகூலம் அளிக்கின்றன. நீங்கள் கொடுக்கும் உணவுகளில் குழந்தைக்கு உண்டாகக்கூடிய அமிலங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. எனவே நீங்கள் குழந்தைக்கு கொடுக்கும் உணவுகளில் குழந்தைக்கு உண்டாகக்கூடிய அமிலங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன.

உங்கள் குழந்தைக்கு கொடுக்கும் உணவுகளில் குழந்தைக்கு உண்டாகக்கூடிய அமிலங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. எனவே நீங்கள் குழந்தைக்கு கொடுக்கும் உணவுகளில் குழந்தைக்கு உண்டாகக்கூடிய அமிலங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன. எனவே நீங்கள் குழந்தைக்கு கொடுக்கும் உணவுகளில் குழந்தைக்கு உண்டாகக்கூடிய அமிலங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன.

நீங்கள்
கொடுக்கும் நீர் உணவுகளில்
குழந்தைக்கு உண்டாகக்கூடிய
அமிலங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன.
எனவே நீங்கள் குழந்தைக்கு
கொடுக்கும் உணவுகளில்
குழந்தைக்கு உண்டாகக்கூடிய
அமிலங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன.

எளிலாக பராமரிப்பு: முழுமையான போஷைக்கு, சிறப்பான சுவை

வெல்லமை தாராயோ?

1

ஹிமலித் தாசும் இன்னும் தீர்த்த பாடியல்லை. அதை உணர்ந்ததாக, ராத்திரித் துலங்கிய மழை சேற்றமாக, சமாதானமாக மாறிமாறிப்பெய்து, விடிந்து வெகுநேரமாகியும் சூரியனை அனுமதிக்காமல் இப்போதும் சிவந்திருக்கிறது. சரத் துண்டை உதறின மாநிரி தீர்த்துவிடாமல் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. எவ்வோர் விட்டிலும் கடிதாரசங்கள் தொலைந்து போயிருந்தால் ஏழு மணிக்கு மேல் எவரும் நம்ப மாட்டார்கள். ஆனால் தொலைவாமல் இருந்து மணி ஒன்பது என்று காட்டுவதால் பள்ளிக்கூடம், ஆலயங்கள் என்று குடை பிடித்துக் கொண்டு புறப்பட்டிருந்தார்கள்.

வகட்டர் காரர்களில் சிலர் ரெயில் கோட் அணிந்து கடத்தார்கள். பல்களும், வாகனமும் எவப்பர்களை ஒட்டிக் கொண்டு சாலைமீன் பழுப்பு நீரைப் பிளாட்பாரம் வரைக்கும் சிறுபுகைக் கொண்டு சேர்வது. "எனக், கனக்" என்று சாலைவழியாக வாகனத்தில் தண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருக்க, கவர்களில் போஸ்டர்கள் ஊறிப் போய்ப் பெயர்ந்து தலை கவிழ்ந்திருந்தன.

இருவயலிக்கேணி. ஆறு குடித்தனங்கள் உள்ள அந்தப் பழைய விட்டின் மாடி போர்ஷனில் வந்தனா இட்லி சாப்பிட்டு விட்டு, நடன நடவடிக்கைகள் தண்ணீர் குடித்தனர். அருகே கவரில் தேதி பெறிக் குழப்பம். ஒட்டிக் இறக்கு வழியாகக் கவரெல் வரம் வரிவரியாக வழிந்திருந்த நீர் காலண்டர் நனைந்து போய் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது.

"வெயில் வந்ததும் காலண்டரைக் காய வெச்சுண்டுமா," என்றான்.

"இன்னிக்கு வெயில் வற்ற மாநிரி எனக்குத் தெரியலை. நேத்துத் துணிச்சலே இன்னும் காயலை," என்ற அம்மா. அமர்ந்து தெய்காய் துருவிக் கொண்டிருந்ததான், ஸம்பத்தி இரண்டு வயதிற்கு ஒரு நரை கூட இல்லாத, கழுத்தில் மடிப்பில்லாத, கண்ணுக்கும் கீழ் கருக்கங்கள் இல்லாத அம்மா.

ஆனால் தெற்றிலில் விழி மட்டும்.

"அம்மா, நீ குங்குமம் வச்சிக்க வேணாம். சாந்து வெச்சிக்க, இல்லவன்னா சம்பவாலது வெச்சிக்க. கஷ்டமா இருக்குமா பார்க்க..."

அண்ணன் கோபி பவமுறை கெஞ்சியிருக்கிறான். அம்மா ஒப்புக் கொண்டதில்லை. கோபியிடம் வந்தனா வேறு விதமாக இருதப் பேசியிருக்கிறான்.

"எதுக்காக அம்மா பொட்டு வச்சிக்க ஆம்னு சொல்றேன்னா?"

"பார்க்க தல்லாவலைய வந்தனா, தெத்தி திறைப் பொட்டு வச்சி... அப்படியே பார்க்கப் பழகிடுச்சி. அம்மானைப் பொட்டெட்ட பார்க்கிறப்போ எவ்வளவு மங்கன கரமா இருக்கும்?"

"பெத்தாதே. எல்லாணையும் மாநிரி செண்டிமெண்டில் பேசாதே. இத்தச் சம்பிரதாயங்கள் எல்லாம் எங்க வரக்கூறாத தக்கி வச்சது போதும். யோசிக்கப் பாரு. தொண்ணாறு சதவித சம்பிரதாயங்கள் பொம்பளைங்களுக்குத்தான். பெண்டாட்டி செத்துட்டா ஜென்மத்துக்கும் அந்த புருஷன் பிசாபே எவச்சுக்கக் கூடாதுன்னு ஒரு சம்பிரதாயத்தை வச்சிருக்க வேண்டியது தானே! வச்சாக்கனா?"

"வைக்கலைதான்."

"ஏன் வைக்கலை? சம்பிரதாயங்களை வகுத்தவங்க ஆம்பிளைங்கனா இருந்திருப்பாங்க! ஆம்பளை பல பெண்டாட்டிங்க வெச்சுக்கலாம். அதுமட்டுமில்லை... பொம்பளைகளைப் பொருளா விஸயபெரி வித்திருக்காதுங்க. வாங்கியிருக்காதுங்க... என்ன திமிர் இருந்தாப் பெண்டாட்டியைச் சூறாட்டத்திய பணயமா வைச்சிருப்பான்! அந்தக் கதைகளை ஜாதித்துக்கிறமை ஜாதித்துக் கெழைமையும் காட்டாத குறையா உக்காந்து பார்க்கிறோம். என்னைப் பொருத்த வரைக்கும் ஒரு பொண்ணு பொட்டு வச்சிக் கொடுத்தா, வச்சிக்காததோ பெரிய விஷயம் இல்லை. அதில் மங்கனம் இல்லை. அறங்களும் இல்லை. இவபொண்ணுன்னு அடையாளமாகட்டறகுலேயின் அல்லவளவுதான். என் பாய்காட் வேறே. நீலகண்ட லாக்காக அம்மா பொட்டைத் துறந்ததான் எனக்குப் பிடிக்கலை."

"வந்தனா, நம்ம அப்பாண்ணு சொல்வ மாட்டியா? அதென்ன பேர் சொல்லிக் கிட்டா?"

ஆனால் குறிப்பிடறதுக்குத்தானே பேசு? அப்பாண்த வார்த்தைக்கெல்லாம் தகுதியில்லாதவர் அந்த ஆறு.

"என்ன இருந்தாலும் நம்ம அப்பா வந்தனா.."

மன்னிக்கிற ஆத்மா மகாத்மான்னா நீ, அம்மா, சூர்வா எல்லாரும் மகாத்மாக்களாகவே இருக்கப்பா. தான் சாதாரண ஆய்வாயாகவே இருந்துட்டேன்.

"செத்துக்கப்பறும் ஒருத்தர் தெய்வமாகி டறார் வந்தனா..."

"என்னைச் சேண்டாதே. அப்படியன்னா

பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர்

எத்தனை கொடி தெய்வங்கள்!"

கோபி ஓர் இரண்டுகெட்டான். தன்னை யொடு பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது அவன் சொல்வது திராயம் என்று படும். ஆமோதித்து எலப்பாடல், அம்மாவெடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது அவன் சொல்வதும் திராயமாகவே படும். தலை வரைப்பான். இரவில் அன்றையது 'இதோ பாருங்க' என்று ஆரம்பித்துப் பாணமதி சொல்வது புதிய திராயமாகப் படும். அங்கே யும் தலைவரைத்து எவத்து விடுவான். ஆனால் வாதம் சொல்வது தலைவரின் மனம் இடம்.

வாரி சொல்லியும், எப்படிச் சொல்லியும் அம்மா விழுதி தவிர, வேறெதுவும் எவத்துக் கொண்டவதாக இல்லை.

"அண்ணா எங்கே காணோம்? நீ என்

பிட்டியாம்பமா?" என்றான் வந்தனா.

"இதை முடிக்கட்டுச் சாப்பட்டேன். தில்லாலைத் தூக்கிட்டுப் போனா பாணு." ஹாஷின் ஒரு கதவைத் திறந்தால் உடனே மெய் அட. மொடி. அங்கே குழந்தையை இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு பாணு மதி. "சனியானே" என்று வாய்கறியே! இப்ப சாப்பிடப் போறியா இல்லைவா?" என்று அதட்டி அதன் வாயில் திணிக்க. குழந்தை மிரண்டு தப்பியது.

"ஏற்கெனவே தில்லாவுக்கு பண்டமரி காப்பிசெக்கல். அண்ணாவை உன்னை வந்து போய் கொத்துய்யமா."

"என். அத்தை தோன் சொல்பென்."

"அனாவசிவத்துக்கு வார்த்தை வரும். பெத்தவாங்களுக்குத் தெரியும்தான் புனித ஒன்று சொல்வாங்க. காணலாமேயே வாரவ

வெக்கணமா, தான்?"

அந்தவா காப்பி கவத்து, நம்மளில் எடுத்த
துக் கொண்டு, எல்லாவற்றைய விட்டு
எதிரே இருந்த அறையை தூக்கி வர.
அதன் இரட்டைக் கதவுகளைத் திறந்து,
நூர்வா தாவுகையைச் சீ செயது கொண்டு,
வந்தான்.

"அக்கா, போய்ட்டு வரீறேன்."

"இன்னும் புறப்படவல்லவா தீங்குட்டீர்வ
கண்ணக் காணெனவே இருக்கி விட்டுட்டுப்
போறேனென்று அண்ணன் சொன்ன மாடு?
கூடே இருக்கே?"

"தான் அப்பத்தான் எனக்கிட்டு வர
தேன் அண்ணன் தயாராய் புறப்பா. ந
தோறும் இருந்துக் கொண்டு வேட்டாகும்.
நீ போய்ந்து சொல்லிட்டேன் அக்கா எடுத்த
துட்டுப் போறேன். உனக்கு வேண்டாமே?"

"வேண்டாம், பாவானா கையக் கொஞ்சமே
எதிர் விட்டுக்கொ, தயா கூட்டுது."

வந்தவா அந்த அறைக்குள் வந்தான்
மாட்டியிருந்த அண்ணாடியில் துகட
பார்க்க வெளிக்கே போதவில்லை. கழந்தி
எடுத்து ஈன்வலருகே திரை தளத்திப் பார்கி
துக் கொண்டு, தான்.

அண்ணன் இறங்கிப் கவிதோடாக, சிக
வும் மருங்காக இருந்தது அகாயம். ஒரு
பறவைவையும் காணோம். பந்த தினக்
கடைவிதி போல, மரங்கள் அசங்காமல்
வெறிக்கொன்றிருந்தன. பக்கத்து வீட்டின்
ஒட்டுச் சரிவு, துப்பை கழுப்பாய் டும் பள்ளிச்
சென்றிருந்தது. அருகே ஓடிய மின்சாரக்
கம்பிகளில் முத்து மாதவ கட்டவிட்டது
போல தீந்திரன். பந்துக் கட்டடம் தன்னி,
நோட்டலின் எல்லாவற்றைய இடுத்து
விளம்பி, புகைபோக்கி வழியாகப் பரவிய
புகையில் சாம்பார் மணம் இருந்தது.

வந்தவா காப்பியைப் பதவிவிட்டு, சில்
வென்ற உன்னங்கைகளைக் கண்ணங்களில்
போத்திக் கொண்டான். ஒரு நாற்காலியை
ஈன்வலருகே இழுத்துப் போட்டு, வெரிக்க
வைக்கும் ஈரத் தீதறையில் பட்டுக்
கொண்டு, எழுந்து பக்க தாவணைப் பரத்
துக் கொண்டு விடையுக்கலாம் போல ஆக
வாக இருந்தது.

இன்னொரு ஆயில் போகத்தான் வெண்
டுமா என்று நினைந்து ஆயுப்பாக வந்தது.
மத்தமான, குளிர்த்தாரல் கிசும் ஒரு மணலுக்
காலக் காலையில், விட்டை விட்டு வெளியே
புறப்படுவது என்பது அவுக்கை. உத்தரக்
மிக்லாத விஷயம், அய்யோ, இன்றைக்கு
நூலிறைய இருக்கக் கூடாதா, என்று
ஏங்கும் பள்ளிச் நெயனின் மனநிலை,
தனிக்க முடியாமல் வந்து விடுகிறது.

"வந்தவா, நீ இன்னும் புறப்படுவா?
உனக்கு நேரமாகலை?"

"இதோய்யமா."

வந்தவா காப்பி தண்ணரைக் கழுவித்
தவித்து வைத்துவிட்டு, கைப்பையைத்
தோளில் மாட்டி, காப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த
அம்மாவுக்கு ஈக்கில் இருந்து நம்மளில்
தண்ணீர் சரித்து விட்டு, தான் புறப்பட

தேன்" என்றான்.

"மத்தியானம் வந்துடுவேதானே? இம்
னிக்கு தேய்யோ கட்டைகளைப் பிராக்ராம்
எதுவும் இருக்கா?"

"இப்போது போன் கொஞ்சி கப்பிட்டாலும்
கப்பிடுவாங்க, அதேகமா இருக்காது.
அப்பா இருந்தாலும் விட்டுக்கு வந்து காப்
பிட்டு, உத்தான் போவேன், எப்பப் போட்
டாகா ஒரு மணிக்கு மேல்தான் எனக்கு
கைப் போட்டாலும் கொல்லியாக்க,
அண்ணன் காப்பிட்டாகா?"

"இன்னும் இல்லை, நெண்டு நடவை
கொல்லிட்டேன், நியயாவைத் துக்க
வச்சி, குளிரேன்னா, அக்கா எடுத்துட்டுப்
போய்யா."

"ஒண்ணு சிப்போ, ஒண்ணு நூர்வா எடுத்
துட்டுப் போகிருக்கா."

"அண்ணன், நீ ஒண்ணு இருக்கே.
கைப்பை."

"தான் கைக்கறதா இல்லை."

"வந்தவா, அவ புரியாதவனா நடத்துக்
கொன்னா, நீ புரிஞ்சவனா நடத்துக்கோ
யேன். ஆதாசிக்கப் போனா என்ன குறைஞ்
கிறது? விவதி விவதி அவிட்டே ருணாவது
மறுக்கிமாத்திரிது. துதுக்கறே, இப்ப அண்ணக்
கெது, கொடுக்க மாட்டென்று சொல்லப்
போறான். இதிலே எதுக்கு வினா கொளலம்
பார்க்கணும்?"

"அய்யோ, உனக்குப் புரியாது, நா மாட்
டென்று சொல்ல மாட்டாங்க, ஆனா...
இது, அவங்கவிட்டே தலை, கைக்கறேன்,
பதிலைக் கவனி."

அந்தவா தன் அறைக்கு எதிரே இருந்த
அண்ணன் அறைக்கு வந்தான். நியயா
வைத்துவிடப்போட்டு இப்படியும் அப்படியு
மாக கைமாக ஆடித் கொண்டே
பாதுமதி, "சனிபாடா, இப்ப துங்கப்
போதீயா, ஒண்ணு வைக்கட்டுமா? அது
கைக்கு எதிர்த்தி வெத்திர போட்டிடன்,
பச்சைத் தண்ணி குடிக்கவை இன்னும்,
கண்ணா, பெரிய பாடா இருக்கு,
கொட..." என்றான்.

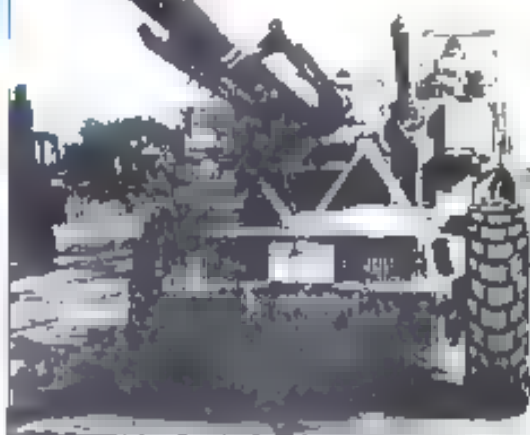
ஒண்ணைக்காக வந்து நியயாவுக்கு என்ன
புரியும் என்று வந்தவாவுக்குப் புரிய
வில்லை, "அண்ணன், தான் ஆட்டேன், நீங்க
போய்ச் காப்பிடுங்க."

"வேண்டாம், உனக்கு நேரமாச்சி, நீ
போ பந்து மணிக்கு முன்னாய் இந்த விட்டை
தாண்டிப் காப்பிட முடியாது, இது தெரிஞ்ச
கதை, இப்ப துக்கப் போதீயா இல்லையாடி
கழுந்தா?"

முத்தமையை ஏன் விட்டதற்கு? எனக்கு
கூடம் இருக்கு, இங்கே இருக்கிற ஆயில்,
அஞ்சி தீயிடு தடை, மழை தேரம், பந்து
நிலிகம் வேட்டாய் போனாக் கூட குப்பா
ஒண்ணும் சொல்ல மாட்டா, நீங்க போய்ச்
காப்பிடுங்க, இடவி ஆகிறது."

"இன்னுக்கு நான் கடக்கத்தான் சாய்
பிட்டுக்கிட்டிருக்கேனாக்கும், வந்தவா, நீ
போ, இது தான் ஆயுணரத்தான் துக்க
துவா."

“போக்பர்ஸ்” என்ற சொல்லை ஊழலுக்கு மாற்றப் பெயராக விட்டதால் க. வி. அதனைத் தவிர்ப்பதாகத் தோன்றுகிறது. போக்பர்ஸ் என்று சொன்னாலே இந்த அரசுக்கு அவப்பெயர் வந்துவிடும் என்று அஞ்சுகிறார்கள் போலும்! சமீபத்தில் கடிய ராஜ்யசபைக் கூட்டத்தில் முதல் நாளை எதிர்க்கட்சியினர், “போக்பர்ஸ் பிரச்சனை” சம்பந்தமாகப் பிரதமர் தேரில் வந்து பதில் சொய்ய வேண்டும்” என்று குரல் எழுப்பினார்கள். அதுபற்றிக் குறிப்பிடும் போது, க. வி. செவ்வியல் “தென்னலீட்சர் 155 பிரக்ஷி” என்றே சொன்னார்கள். முன்னர் குடியரசு தின அணிவகுப்பில் இடம் பெற்ற போக்பர்ஸ் பிரக்ஷி பற்றியும் இயல்வாதேதான் க. வி. யில் சொன்னார்கள். இப்படித் தொடர்ந்து “போக்பர்ஸ்” என்ற வார்த்தையை க. வி. தவிர்த்து வருவதைப் புரிந்து கொள்ள முடிவிறது. ஆனால் இதில் ஒரு சின்ன சந்தேகம். “போக்பர்ஸ்” அளவுக்கு “தென்னலீட்சர் 155” என்ற வார்த்தை பிரபலமடைவதில்லை. எனவே செய்தி அறிக்கைகளில் அதைக் கெட்டும்போது, “ஓகோ, போக்பர்ஸ் தவிர இது இன்னுமொரு பிரக்ஷி ஊழல் போலிருக்கிறது” என்று மக்கள் நினைத்து விட மாட்டார்களே! — கே.

சர் 155” என்ற வார்த்தை பிரபலமடைவதில்லை. எனவே செய்தி அறிக்கைகளில் அதைக் கெட்டும்போது, “ஓகோ, போக்பர்ஸ் தவிர இது இன்னுமொரு பிரக்ஷி ஊழல் போலிருக்கிறது” என்று மக்கள் நினைத்து விட மாட்டார்களே!

— கே.

“அப்படிண்ணாச் சரி, எங்க துளையாத தரீஸ்களா?”

“காளைய அத்தை மார்க்கெட்டுக்குப் போய்ட்டு வந்து லிரிச்சி வச்சிருந்தாங்களே. பெரிய துடைமைய, அது எங்கே போச்சு?”

“அதை ஆரியா எடுத்துக்கிட்டுப் போலிருக்கா.”

“பஸ்கல போறவனுக்குத் துடை வதுக்கு? பச்சைக் கைப்பிடி வச்சி இன்னொண்ணு இருக்குமே, நம்ம வீட்டிலே?”

“அதை ரிப்பேர் செல்லுறும்.”

பாறுமதி மெத்தைக்கு அடியில் இருந்து சாவி எடுத்துக் கண்ணாடி பொருத்திய இரும்பு பிரேஸைச் சத்தமாகத் திறந்து, அந்த வெளிநாட்டுக் துடைமைய எடுத்தான். நான் நினை வீட்டை விட்டு வெளியே போறேன்? ஹூறு போ போறியே, கம்மா இருக்கிறப்போ அதை ரிப்பேர் செஞ்சி வச்சிருக்கறும்னு தொணுதா யாருக்காக்கம்?” என்றான். ஹூஸல் வழியாகப் பார்த்து, “மழாதான் இம்மை போலிருக்கே...” என்று சொல்லிக் கொண்டே, துடைமைய நீட்டினான்.

அட, ஆமாம், கவனிக்கணவ நான், மழை இல்லைன்னா எதுக்குத் துடை? உன்னை வச்சிப் பூட்டிடுங்க அண்ணலி, என்ற வந்தனா தகர்ந்து திரும்பி,

அம்மாணவப் பார்த்து, அம்மா தன் கம்பியத்தில் நீலிமாக சுடுபட்டிருப்பவனைப் போல பாவனை காட்ட, புண்ணைச் செய்து கெட்டு, மாடிப்படிக்களை நோக்கிச் சென்றான்.

“வந்தனா, தின்று” என்று அம்மா தீனமாய் பூச்சாத்தொடு வந்து, “காளைய மார்க்கெட்” போனப்ப வாங்கினோன், திரும்பு, வச்சி விடேன்,” என்றான்.

“கெண்ணாமை, நான் வந்தேன்.”

“எதை வேணாம்பனு சொல்றது? திரும்பு புண்ணா...” கூந்தலில் இழை பிசித்து ஊழத்துச் சரிசெய்யாத தொங்கலிட்டு, “இப்பப்பாரு, ஹாவாக்கிரியாட்டம் இருக்கே, போய்ட்டு வா” என்றான் அம்மா.

வந்தனா இறங்கி வந்து, செவ்வரைச் சுற்றி தூக்கிப் பிடித்து நடந்து, அண்ணா சிலையருகே சுரங்கப் பாறைக்கான படிக்களில் இறங்கினான். சொத சொதவென்று ஸ்ரண்டமான சுரச் செருப்புப் பதிவுகளிருக்க, திதானமாக நடந்தான். அந்தக் துப்பைத் தொட்டியருகில் தின்றான். கூந்தல் பிழிர்மல் அம்மா எலத்துவிட்ட பூச்சாத்தை எடுத்து, போகிற போக்கில் அதைக் குப்பைத் தொட்டியில் வீசிவிட்டு, மறுமுனையில் படிகள் ஏறினான்.

(தொடரும்)

இன்னும் சொல்லவில்லை.
வாய்வரை வந்து வந்து வார்த்தைகள்
விவரம் போனன.
மனைவி என்றாலும் தனி மனுஷி
அல்லவா!

தனக்கு எவ்வளவு எண்ணம், செவல்.
ஆசைகள் கொண்ட இன்னொரு ஜீவன்.
எப்படிச் சொல்லுவதாம்?

"சீக்கிரம் வசந்தா... நேரமாகக்" முகத்
தில் செயற்கையை வரவழைத்துக் கொண்டு
ரங்கராஜன் அவரப்படுத்தினார். "இன்னும்
அஞ்சு நிமிஷம் தான் னைம்... அதுக்குள்ள
ரெடியாவிரணும்..." பிசைப்பட்டுக்குப்
போனார்.

ஐம்பது நிமிடங்களாவது ஆகும் என்று
உள்ளூரக் கணக்கு. இயல்பாகப் போன
விஷயம்தான் இது. என்னைக்கு உடனே
இளம்பி இருக்கிறான்?

உடை மாற்றி, கண்ணாடியில் முகம்
பார்த்து, தலையிடு, பழுட்ட பூசி, ஸ்பைட்டு...
பத்து வயதைக் குறைத்துக் கொள்வது
சின்ன விஷயமா?

மனக்கருள் முள் அமுத்தியது. 'இந்த

வீட்டில் ஒரு சின்னப் பூயல் உருவாகத்
தாரணமா இருக்கப் போறது உனக்குத்
தெரியுமா..... வசந்தா? தமக்குள் கேட்டுக்
கொண்டார்.

கேள்வியும், கேள்விக்கான பதிலும்
அவர்த்தி தருவதாக இருந்தது. பழுப்படியும்
சொல்ல வேண்டிய விஷயம் குறப்படுத்தித்
துர, எப்படி ஆரம்பிப்பது என்பது சிக்க
வாகத் தெரிந்தது. 'அப்படியா?' என அவள்
அழிர்வதைக் காணச்சிக்காத உன்னம்.

நானைக்கு ராஜியும், மாப்பின்னையும்
வருகிறார்கள். அதற்கு முன்பாக வசந்தா
வுக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்தே ஆக வேண்
டும்.

மனக்கருள் ஒத்திகை பார்த்துக் கொண்
டார்.

உன்னே நிறும்ப, இன்னும் அடுப்படியி
லேயே இருந்தான்.

"ரெடியாகல்லவா?"

"கொஞ்சம் பொறுங்க, சாதத்தை
இறக்கி வச்சுட்டா வேளை முடிஞ்சது..."

"சீக்கிரம்..."

"என்ன அவசரம்? நானைக்குத்தான்
ஷாப்பிங் போறது..."

"அவுங்க வந்த திறகா?"
அவள் பதில் சொல்லவில்லை. மீண்டும்
எதைபோ விளற ஆரம்பித்தான்.

ஒரே விட்டில் சேர்த்து வாழ்த்தாலும்,
அவரவருக்கு என்று ஓர் உலகம் இருப்பது
ஆச்சரியமாக இருந்தது ரங்கராஜனுக்கு.
ரவீந்திரன் ஓரபகம் வந்தது. தின்ன
முள் திறுத்திப் பார்ப்பவனுக்கு அடுத்தவர்
விஷயம் சாதாரணம். அதனால்தான் அத்
தனை எளிதாக வார்த்தைகளை வீசி எறிய
முடிந்தது அவனுக்கு.

உலகம்மாதையைப் பார்த்தே சங்கடமா
இருக்கு. சின்னப் பொண்ணு மாத்திரி
இன்னும் என்ன அவல்காரம்? உங்கப்பா
ஒண்ணும் சொல்ல மாட்டாரா? - எப்போய்
பட்ட வார்த்தை.

அவரிடமிருந்தும் என்றேசத்தமாகப்
பேசியாவோ எவ்வளவு!

ரங்கராஜன் ஒருகணம் ஆடிப் போனார்.
வாழ்க்கையில் இப்படியெல்லாம் கூட
பிரச்சனை வகுமா என்று நினைத்தது.
பெண்மனைக் கட்டிக் கொண்டவனுக்கு
இதற்கெல்லாம் கூட, கரிமை உண்டா?
மருமகன் என்பவன் விரந்தாளிதானே?
அத்து வீரம் இல்லையா இது?

அவனது குரலில் இருந்த வெறுப்பையும்,
தீவிரத்தையும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கக்
செய்யப்பட்டது.

மாயியார் என்பவன் எட்டு கெஜம் புடை
வைவைச் சுற்றிக் கொள்கிறவன், கதவுக்
குப்பின்னே தின்னப் பாதி மறைத்தபடி,
'வாய்க்கோ, மாப்பின்னா...' என்று வர
வேற்புத் தருகிறவன், பிரியத்துடன் மாயத்து
மாயத்து மட்டுமேங்கள் பண்ணிப் போடுகிற
வன், காலம் காலமாக இப்படியே...

அதுதான் வசந்தாவைக் கண்டதும்
வெறுப்பு வருகிறதா?

இங்கிலிஷில் பேசி -

எதிரில் சமாளாக உட்கார்த்து -

"ஹோ என் டுரல் ஸப்ஸி?" என அன்
பாக விசாரித்து -

இதெல்லாம்வரம், கௌரவம், பெருமைப்
பட வேண்டிய விஷயம், எத்தனை பேருக்கு
இத்தனை நாகரிகமான உரவு விளக்கிற்று?
அதெல்லாம் உனக்கு ஏன் தெரியவில்லை
ரவீந்திரன்?

நிலவேனை, அடுத்த நாளை இருவரும்
இளம்பிப் போய்விட்டார்கள். வசந்தா
வுக்குத் தெரியாமல் மறைத்தாதிற்று.

ஒரு மாதமாகி விட்டது.

நானைக்கு மீண்டும் வருகிறார்கள்.

ரவீந்திரன் தனது கொடுக்கு வாயைவைத்
துக் கொண்டு கம்மா இருப்பானா? எப்
படிச் சமாளிப்பது?

வசந்தாவிடம் பக்குவமாகச் சொல்லி

மும்தாஜ் யாசீன்

விட வேண்டியதுதான்."

"என் வேலை முடிந்தது. இனி இளம்ப வேண்டியதுதான்..." வசந்தா முத்தாளையால் வக்கமானத் துடைத்துக் கொண்டே எதிரே வந்து நின்றாள்.

சிவந்த நிறம், நிகுநிற வென்ற உருவம். உயர்ந்த வாழைத் தண்டாக நீண்ட கரங்கள். நெற்றியில் அருள் பிம்ப விரவ்வையப் புறங்கையால் துடைத்துக் கொண்டதைக் காண, கடவுள் ஆனத் தோன்றியது அவருக்கு. உணர்வுகளைப் பொறுத்தவரை, ஒவ்வொரு வரலுக்கும் ஒவ்வொரு அழகு.

"புலுக் வெரி ஸ்மார்ட், வசந்தா..." கவிப்பூட்டிய பழைய நாட்கள் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. நானு இடங்க ளுக்குப் போய், பார்ப்பதில் கலந்து கொண்டு, 'மீட் எம் ஒய்ஸ்ப்...' எனப் பெருமையுடன் அறிமுகம் படுத்தின...

இப்போது மட்டுமே என்ன?

அம்மா அவர் பார்த்துட்டு என் சித்தி திங்க இது என் சிட்டரான்னு கேக்கறாங்கப்பா... - ராஜி சிரித்துக் கொண்டே சொன்னதில்லைவா?

எத்தனை பேருக்கு வாய்க்கிறது, இந்த மாநிலி.

"தீ பொய்க, சின்னப்பயல், உனக்குத் தெரியாது ரஸீதிதான்..."

அவருக்கென்னவோ பெண் பார்க்க வந்தபோதே அவரைப் பிடிக்கவில்லை.

பத்தியை விழிதியாக அப்பிக் கொண்டு

சத்திடுத்தாம், பட்டி வேட்டி, முழுதகைச் சட்டை, உண்களை முடிப் பிராந்தித்து விட்டுத்தான் பச்சைத்தண்ணீர் கூடக் குடித்தான்.

"உய்யல் எப்படி?"

"வாட் டுய் டிங்க் அபெயர்" ஹிஸ் மேக் அப்? இந்த வாகவ இப்படி இருக்கிறது வேறாய் இயல்வா?"

"எங்களுக்கு எவ்வளவு விவாக்கியானம் பன்றிதே பழக்கமாப் போச்சு, கிராமத்துப் பூரீகம், பாவம்..." வசந்தா பதிந்து பேசி

னாள்.

“வயசுக்குத் தகுந்த வேலுள் கூட்டினாய். எனக்கென்னமோ இது அதிகம்னு தோணுது...”

“விடுங்க... ப்ரப்தம் இருந்தா பொண்ணு மாத்திட்டும் போறா...”

“பார்க்கலாம், பொறு...”

நல்ல உத்தியோகத்திலிருந்தான். நில புலன்களென்று ஓரளவுக்கு வசதியும் இருந்தது. பார்க்கவும் வட்சணம், விசாரித்த வகையில் கெட்ட பழக்கங்கள் ஏதும் இல்லை, ஒரு அற்ப விஷயத்திற்காக மறுத்து விடுவதா?

மறுபடியும் போதித்தார்கள். ஸிவாதித் தார்கள்.

“ஏம்மா... உனக்கு இஷ்டம்தானே...?”

உங்களுக்குப் பிடிச்சிருந்தா சரீப்பா...”

“முடிக்கவலாம்ங்க. வேற பிச்சே வேண்டாம்...” வசந்தா முற்றுப் புள்ளி வைத்தாள்.

“இத்தனை பண்ணியும் உவக்கு நல்ல பெயர் கிடைத்து விட்டதா வசந்தா?”

முதல் முறை விட்டிருந்த அழைத்து வந்த போதே ரவீந்திரன் ஏதோ வித்தியாசமாக இருப்பதாக அவர் கணித்து வைத்திருந்தார். மற்றவர்களுடம் சிரித்துப் பேசியவாய் வசந்தாவைக் கண்டதும் முகம் கருங்கி னான். ஒன்றை வரிசில் பதில் சொல்லி முகத் தைத் திருப்பிக் கொண்டான்.

முதல் தடவை, சங்கோதும் போலும் என திணைத்தார்.

இரண்டாம் முறை தமக்குள் சின்னி கேட்டுக் கொண்டார்.

மூன்றாவது தடவைதான் பரம்பா ஆரப் பித்தார்.

ரதாவது குறையா? இது சரியில்லை. அது சரியில்லை என்று உள்ளூர் வகுத்தமா? ராஜி வைக் கூப்பிட்டு இரகசியமாக விகாரிக்க, “ஒண்ணும் இல்லேப்பா...” என்றான்.

“ரோ... மனக்குள்ள என்னமோ இருக்கு...”

“கேட்டுச் சொல்றேன்”

“கேட்டியாய்மா?”

“இல்லேவ்கிறாரப்பா...”

அவள் சொன்ன நோரணையிலேயே தெரிந்தது. பொய், மகனும் மறைக்கிறான்.

இருக்கட்டும். கத்தரிக்காய் மலிஞ்சா கடைத் தெருவுக்கு வந்துதானே ஆகறாய்?

அண்ணாக்கு சினிமாவுக்குப் போவதாக ஏற்பாடு.

“அம்மா நீயும் வந்தியாய்மா... எக்ஸோ தும் சேர்த்து போகலாம்...”

“சரி...”

வசந்தாவும் அவசரமாக வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு புறப்படத் தயாராக -

“தலை வலிக்குது...” என்றாள்.

“சரி, வேண்டாம்... இன்னொரு நாளைக் தும் போகலாம்...”

வசந்தா மீண்டும் அடுப்படிக்குத் திரும்பி ள்ளா. மன் அளறையில் அவள் ராஜிவுடன் சரீர்த்தும் பேசுவது கேட்டது. கொஞ்ச நேரத் தில் இருவரும், “கோலிவுக்குப் போய்ட்டு வரீறோம்மா...” என்று கிளம்பிவார்கள், தலைவலி என்னவாகிறது?

போசிக்க, போசிக்க ரங்கராஜனுக்கு மெதுவாக விளங்க ஆரம்பித்தது. அன்றிரவு அவர்கள் தனியாகப் பேசிக் கொண்டிருந் ததைக் கேட்டதும் சந்தேகத்தை உறுதியும் செய்து கொண்டார் அவர்.

“என்ன அபசரப்படுத்திட்டு நீங்க என்ன அப்படியே உட்கார்ந்திருக்கீங்க?” வசந்தா உள் அன்றிலிருந்து குரல் கொடுத் தான்.

“நான் எப்பவோ ரெடி. நீ போகலாம்னு சொன்னா சரி. என் மரட்டிக்கிட்டிருக் கிறாய் வேண்டியதுதான்...”

“நான் புறப்பட்டாச்சே.”

“அதுக்குள்ளாகவா?” பேப்பரை மடித்து விட்டு சிரிப், எதிரே வந்தாள்.

சந்தாரண நூல் புள எவை, வெளிரி ணை. விட்டு உபயோகத்துக்கு என்று எப்போதோ வாங்கியது. பின்னல் போடா மல் கொண்டு விட்டிருந்தான். எகதனில் வெயும் கண்ணாடி வளைவர்கள், தெறி னில் மீட்டும் பழக்கமான திறுதில் அதே ழுக்கும். வசந்தாவா? வேறு யாரோவா?

பயடரும், ஹாண்ட்பேசுதும் இய்வாத வசந்தா, யாரோ அந்தியஸ்திர் போலத் தெரிந்தாள்.

“என்னயாடறியா... ஷாப்பில் போக ண்பறு சொல்லணவ?”

“அதான் நானும் வந்தாச்சே...”

“இந்த டிரஸ்ஸிலா?”

“ஏன் நல்லா இல்லையா?”

“இப்படித்தான் இவ்வோ நான் வந் தியா?”

“இய்யோ நான் மாயியாசா இல் லையே... இப்பத்தானே ஆகி இருக்கேன்” என்றான் சிரித்துக் கொண்டே!

“இன்னிக்கு ரொம்ப டைர்டா இருக்கு...”

“ஏன்? ஆபிஸிலே வேலை அதிகமா?”

“இல்லை! வேலை செவ்வற மாடிரி ரகப்பட்ட கணவு!”

— எஸ். பிரவதர்சினி.

கோ-ஆப்டிக்ஸ் இல்லங்களுக்கு எழிலூட்டும் துணிவகைகள்

தூய்மை, நெருங்கும் இடங்களை
பார்க்க... உணர்வு இயல்புகள்
அருது பிழிந்திட கோ-ஆப்டிக்ஸ்
அளித்திருக்கிறது. உங்கள் துணிவகைகள்—
உணர்வு வளங்களில்.

- ☐ இயல்பு, துணிவகை
- ☐ பந்த பந்தக் கிரீடங்கள்
- ☐ மனம் வளரும் மேல் கிரீடங்கள்
- ☐ துணிவகை
- ☐ புதுமை பொலிந்திருக்கிற
தேவநகர் வளங்கள்

உங்கள் இயல்புகள் துணிவகைகள் போது
அதிக கோ-ஆப்டிக்ஸில் பங்கும் உங்கள்

கோ-ஆப்டிக்ஸ்
உங்கள் துணிவகை
இதிலாவும் உயர் விற்பனை
கைத்தறி வகைகள்

எங்களை பிரத்தியேக ஆடை வளங்களை அங்காடி கோலம்,
843, அண்ணா சாலை, சென்னை - 2-க்கு விஜயம் செய்கிறீர்கள்.

வாழ்வின் ஒளி வளையம்

தீபாவளி - தீப ஒளி ஏற்றல் - அது உங்களை தம் வாழ்வெனும் பாதையில் நடத்தி செல்லட்டும். உங்களின் நோத்திரஞ்ஞாயிதங்களும், சார்த்தவர்களும் இன்று போல் என்றும் கவிழ்ச்சியையும், ஆனந்தத்தையும் அளிக்கட்டும்.

தீப ஒளி - வாழ்வில் துன்பமெனும் இருட்டை தெருக்க லிடாமல், உங்களை இன்று காத்திட்டும். ஆம் - என்ருமே உங்களை கற்றி, கற்றி இருக்கட்டும்!

**The
South
Indian
Bank Ltd**
Head Office: Trichur, Kerala

0000000000

வாழ்க்கையின் இன்பம் ஒளியே!

கிராம டாஸ்து கிராமன்

13

கடத்த பண்ணிரண்டு வாரங்களில்...

பிரபுமதி, பன்னிக்கட ஆடுநிலை, இளம்புதல் கணவனோடு சேர்த்து வரமுடியாத எந்த சூழ்நிலையில் விவாகரத்துப் பெறுகிறான். இரண்டு குழந்தைகளோடு விவாகரத்துப் பெற்றதால் பிரத்த விடிகல் கடமுகம் களிக்கவே, குழந்தைகளோடு தனிக் குடித்தனம் நடவக்து கிறான். கொடுமைக்காரக் கணவனிடமிருந்து விடுதலை பெற்றதில் மகிழ்ச்சிதான் என்றாலும், மதுபழம் அவகையதிராமலேயே எதிர்காலம்

பற்றியதொரு சேஷவு.

பாணுமதியைப் போலவே விவாகரத்துப் பெற்ற வேலையக்காரி நாகம்மா பாணுமதியிடம் வேலையக்து வருகிறான். கிரித்த நித்தும் கவாக் கணை எதிர்கொள்ளத்-ததிரிகம் தருகிறான்.

பாணுமதி வேலைய பர்த்தும் பன்னிதிகுள்ள சில ஆடுநிலைகளுக்குப் பாணுமதியின் வாழ்க்கை ஒரு கிமர்சனம் பொருளாகிறது. பாணுமதி அகதயெல்லாம் கங்குகொள்ளாமல் போயிப்ப தில் கவனம் செலுத்துகிறான். வாழ்க்கை பற்றிக் கதார்த்த நிலைகளை மாணவிகளுக்கு விளக்கு கிறான். இவ்வளம் கொக்கித் தருகிறான்.

இப்படி அவன் இவ்வளம் கொக்கித் கொருத் துக் கொண்டிருந்த போதுதான் "என்ன தடக் கிறத இப்போ?" என்ற கேக்கியோடு பாணுமதி கின் வருப்புக்குள் துழைந்தான் ஆக்கில ஆடுநிலை...

"இதுக்குப் பரமிஷன் வாங்கினிங் கணா தெறசீ. எம்.கிட்டே ...?" கண்ணாடி உட்கார்த்திருக்கிற பெண்களைப் பார்த்து அந்த ஆடுநிலை கேட்டான்.

"நாலு ரிஷிஷன் பொன்னுங்க வாங்கு... இந்த மாதிரி புது புதுஷியெல்லாம் செய் பறப்ப தெறசீ. எம்.கிட்டே கண்ணல்ப் பண்ண வேண்டாமா? பொன்னு, அர்த்துக் பண்ணா...?"

"என்ன நான் கேட்டுக்கிட்டே இருக் கேன், பதிலே சொல்லாம நிக்கிறே?"

"ஒரு அக்க நிமிஷம் கழிச்ச வாங்க..."

"வாடா நான்னென் னு ஆர் பரக்கிங் எய்... எழுத்திருங்கம்மா... டபார்ட் பார் என்று மேளதாளில் கங்கேல் தர்ப்பட்டது. ஆழ உன்னுக்குள் மூழ்கியிருந்த சிலர் திருக் கிட்ட நிமிர்ந்தார்கள்.

"என்ன துக்கம் இது... கண்டி பெஞ்சி வேந்தா நாலு ஸ்டூடென்ஸ் வாங்க என் பிஸ்ஸாடி..."

நாலு பெண்கள் எழுந்தார்கள். பாணு மதியை ஏறிட்டார்கள்.

பாணுமதி கைகட்டி அளமதியால் இருக் தான்.

"ஓ அவர்ஸ் என் கட இருக்கறாயம். அருத்த ரிஷிப் டிச்சரிட்டேயும் சொல் கிடுங்க..."

"இதுக்கு தெறசீ. எம். பரமிஷன் இருக்கா?"

"அவங்க சொல்லித்தான் கள் பண் ணப் போறேன்..."

"என்டிட்டே கேட்க வேண்டாமா... வாகா அனுப்பறது... எப்ப அனுப்பற

தன்னு திரிமாஷிக்க வேண்டியது நான் தான்..."

"கவக்கு ரொம்பக் கொழும்புத்தான். கட குளாய் பார்த்து இந்தக் கொழும்புக்கு

ஒங்கி னான்ன கிபே அடிக்கம் அடங்கலை..."

பாணுமதிக்குச் ச'பெ லு ஒரு வேகத்தை தக்கிற்று. ஒரு கண்ணாமண் தள்ளாடியது. வாய் கிரியத் தள்ளான் பற்றி, ஆரட்ட அடிப்பார்கள் என்று தெரியும். ஆனால் கவலை வந்து தாக்குகிறார்களே... கன்பே கோபம். சொங்கியது. மணக் ஆடினால்... இப்போது கருண்டு அடங்கினால் இனி துள்ளித் துள்ளித் தாக்குவார்கள்.

"என் கொழும்பு அடங்கு கொழும்பே இல்லை. கண்ணை மாதிரி வெத்து அவுட் லுக்குப் பாய்ப்ப தவறும் இல்லை. பசங் களை அனுப்ப முடியாது..."

"தாயம் யுவர் கிவியர்..."

"அதனால்... நான் அடினமயா உணக்கு? மரியாதை கொடுத்து மரியாதை வாங்கு. கொ' அஷ் லிப்பர் எம் கிளர்ஸ்..."

அந்த டிச்சர் புயல் போல வெளியேறி னான். பெண்கள் பேசாமல் ஒரு பதற்றத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"இதோ... பாகுங்கம்மா... என் பரமிஷன் இல்லாமலாகும் எந்த கிளீவிங் வேலையும் செய்யக் கூடாது. கப்பிட்டோ மங்க மிஸ் னைக் கேளுங்கண்டு சொல்லிடணும். மீறி வாராவது போனா அப்புறம் என் கிளர்ஸ் கேர்க்க மாட்டேன். புரிச்சுதா? ரீரேஷு வேர்க்கு என்னை கொ' என் நோட்டும் எடுத்து

பாணுமதி

வாலோ எதிர்ப்பாலோ பேசுறதை எப்படித் தடுக்க முடியும்?"

"தாராளமாய் பேசட்டும். என் காலுக்கு வரும் போது என் எதிர்ப்பு நிச்சயம் கிடைக்கும்."

"பாணுமதி இது சண்டையா... சச்சரவா... வரக் கூடாது."

"அப்ப இது பத்திப் பேசக் கூடாது மேடம். என்னைப் பத்திப் பேசினா நான் பதில் சொல்லாம இருக்க முடியுமா?"

"பாணுமதி என் அபிப்பிராயத்தில் நீ தலவ டச்சேர். அமைதியான பெண், இதமான குணம்."

"இப்பவும் அப்படித்தான். ஆனா இதுக் காக அவங்க என்ன பேசினாலும் நான் அமைதியா, இருப்பேன்னு எதிர்பார்க்கக் கூடாது."

"புரியுது பாணுமதி. கிளாஸுக்குப் போ."

"தாங்க ஐ மேடம்."

உள்ளே துள்ளிற்று. வங்குமுனைக்குத் தான் மதிப்பு. முரட்டுத்தனத்துக்குத்தான் பயம். இப்படிப் பேசுகிறார்களே என்று இரண்டுசொட்டுக் கண்ணீர் விட்டிருந்தால் ஏதாவது எக்களிப்புப் பார்த்திருக்கும். இது பள்ளிக்கூட வேலை. அரசு சம்பளம். இங்கு யார் என்ன செய்து விட முடியும்?

யாகும் காளையும எதுவும் செய்து விட முடியாது. ஆனால் என்னைப் பதறிப் பேசாமலிரு என்று கட்டளை போட்டு விட முடியாது. இந்தச் சண்டை எல்லோருக்கும் வெய்திவெறு விதமாய் போய்ச் சேர்ந்தது. இரண்டு பக்கமாய்ப் பேசப்பட்டது. ஆதரவாகப் பேசியவர்கள் யார் யார் என்று தெரிந்தது. ஆனாலும் "தாங்க ஐ" என்று இதற்குச் சொல்ல முடியவில்லை. இதற்கு ஆதரவு தெரிவித்து விட்டு என்னிடம் வந்து, "இப்ப உன் புருஷன் பத்தி நீ என்ன தினைக் கொடு?" என்று விவரம் புதுமோ என்று பயத் தான்.

விட்டின் தனிமையைப் பள்ளிக்கூடம் தீர்த்து விடும் என்று தினைத்தவளுக்குப் பள்ளிக்கூடமும் ஒரு தீவாய்ப் போயிற்று. உன்பே புதுசாய் இரண்டு மூன்று புடைவைகள் இருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடம் போகும் போது கட்டிக் கொள்ளலாம் என்று வரங்கிய புடைவைகள். அதில் ஒரு காஞ்சி கட்டின். மஞ்சளும், வியப்புமாய்க் கட்டிக் கொண்டு போனால், அத்தனை பேரும் விவை விவரம் களை விவரம் கேட்பார்கள். "மீனாக்கறா பாரு" என்று சொன்னாலும் சொல்வார்கள். எடுத்து எய்தது விட்டுச் சாதாரணப் புடைவை உடுத்திக் கொண்டு போனான். வகுப்பில் அதிக அக்கறை காட்டினான். தவிர்த்த தனிமே மோசமான தான்கு பெண்களோடு பேசினான். மூன்றில் ஒன்று எது செய்தாலும் படிப்பு வராது.

அமெரிக்காவில் முன்னாள் ஜனாதிபதியான உடிரோ விங்குமுனா பேசினான்... கூட்டங்கள் எல்லாமே அவர்ஜி. ஒருமுறை ஒரு பேரவையில் அவர் வந்து கொண்ட போது, அருகிலிருந்த ஒருவர், "பார்த்தீர்களா... உங்கள் பேச்சைக் கேட்க எவ்வளவு பேர் வந்திருக்கிறார்கள்!" என்று விவாதி சொன்னார்.

அதற்கு உடிரோ விங்குமுனா பதில், "என்னைத் தூக்கிய போட்டால் இளைப்பே போகப் பத்து மடங்கு கூட்டம் வரும் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்!"

— தந்திரி நி. வீசு.

தகவல்: ராஜி ராதா.

எவ்வளவு. யார் யார் எந்த பாடத்து வ லிக்குண்டு எனக்குத் தெரியுமாம்."

தெனாச். எம். கிளாஸ் முடிந்து விட்டு வந்து பார்க்கும்படி சொன்னதாய்ச் சேதி வந்தது. நாற்பத்தி நாலு பெண்களில் நாலு பெண்கள்தான் படுமோசம். கொஞ்சம் தட்டிக் கொடுத்தால் தேறக் கூடியவர்கள் பத்து பேர். மிச்சம் தானாய்ப் பிழைத்துக் கொள்ளும் வகை. அதில் ஏழெட்டுப் பெண் கள் மகா சூட்டாளை.

"அந்த நாலு பேரும் என்னை இன்னிக்ரு வந்த அவர்கள் பார்க்கறாம்."

பெயர் சொல்லி விட்டு தெனாச். எம். அளவாக்குக் கிளம்பினான்.

"என்ன பாணுமதி பச்சை இல்லாத கிள்ளி எப்ப பண்ணது? ஏன் அதிகமோ பேசினே?"

"அவங்க பேசினாங்க மேடம். மெடிடே ஷன் சொல்லிக் கொடுத்துட்டிருந்த கிளாஸ்ஸில்லா ரீர் பண்ணாங்க."

"இது என்ன புதுசா... கிளாஸ்ஸில்லையப் படி பாடமாந் நடத்தறாம். உங்க இஷ்டத் துக்கு எதுவும் சொல்லித் தரக் கூடாது. என்கிட்டே பரிமிஷன் வாங்க வேண்டாமா?"

"வாரி மேடம். நானே ஒரு சோதனை முயற்சியாகச் செய்யலாம்னு... பச்சை ஆதர வாய் பதில் சொன்னா... உங்ககிட்டே கேட்டுட்டுத் திரட்டித்து பண்ணலாம்னு."

"கேட அஷ்டினியாமே."

"என் பச்சை முன்னாடி என் பர்ஸனல் லைப் பத்தி கமெண்ட் அடிச்சாங்க."

தெனாச். எம். உவனையானார்.

"பாணுமதி...?"

"எய்ஸ் மேடம்."

"மச்சான் நாலுபேரையப் பேசுத்தான் செய் வாங்க. இது தவிரக்க முடியாது. ஆதர

இரண்டு கல்யாணத்துக்கு நிற்பதாகத் தெரித்
து. கடைசிப் பெண்ணுக்கு வீடு சரி
வில்லை. ஏழைமை. அப்பா விறகு வெட்டி.
"என் கரலட் கமி இங்கிலிஷ் மீடியத்துல
கஷ்டப்பட்டு?"

"எப்படியாவது பெரிய நிலைக்கு
வரணும் மில். நான் கஷ்டப்பட்டதான்
படிக்கிறேன். ஏற மாட்டேன்னுது. படிக்க
உறப்பவே மந்துது போயிடுது. நான் என்
இப்படிப்பா இடத்துலபொறந்தேன்னு..."

அழுத்து.
"சே... சே... நான் இருக்கேன்..."
தெரியம் சொன்னாள். ஆனால் அடிப்
படையே அவளுக்குத் தகராறு. எகப்பா...
தாழ்வு மனப்பான்மை. பாணுமதிக்கு
அவளைப் பற்றிக் கவலை வந்தது.

மூன்று நாள் பள்ளிக்கூடம் போன
பிறகு சனி. ஓரவிறு நாகம்மாவில் துணை

புடன் வீடு புரட்டி ஒழிந்தான்.

வாஸு கமி தகப்பனும் வாகனில் வந்து
தில்லாள். வீடு கத்தமாய்க் களைத்து விடத்
திது.

"வீடு மாத்தறிங்களை மச்சா?" என்று
துணைத்தலும் கேட்டது.

"இல்லம்மா கனியம் பண்ணேன்."

"நான் இறையம் பண்ணேன் மச்சா."
இருபதில் தவலை துரக்கிக் கொள்ளவழி
வக்கும். தூர லுக்கம் பகதனை கள் நடந்து.
கடுத்த போது விடாது. அவன் தகப்பன்
பாடுகள் துணை க்கத் துணைவிளாண்.
துன்னல் சட்டங்கனும். கதவு விவிரியும்.
அடித்தித் துணை த்தான்.

என்னங்க இது... என்னங்க இதெல்லாம்
விடக்காது... மறுத்துப் பார்த்தான்.

"என் சொன்னதைக் கடைபிடித்து விடு
தாமி. படிப்பு வரலை. நின்னு... நிமான்னு
துளம். அடிவது நான்தான் விடா'டிக்கிட்டு
இருக்கிறேன். எங்க தகையறையை ஒன்பதா
வது வரைக்கும் படிச்சது இதுதான். பத்து
படிக்கறும் தாமி எப்படிவாவது."

"பத்தாவது என்ன... காவேஜ் வங்கக்கும்"

கூடப் போகலாம். வரலட்சுமி அவைப் பங்கிற் கூடப் விட்டது என்பது வரலட்சுமிக்கு உறுதியாக. எட்டு மணி வரைக்குப் படிக்கட்டுமே."

"எனக்குப் பணம் அதிகம் தர முடியாதுங்க."

"நான் பணத்தைப் பத்தியே போகவை பெரியவரே. வரலட்சுமி சொல்லிடுங்க. எனக்குத் தெரியும் உங்க நினைவை. சென்று மாசத்துவ அவனை மாத்திக் காட்டுறேன். பம்பாய்க்குங்க."

வரலட்சுமிக்குப் படிப்புத்தான் வரலட்சுமி. அவன் போட்ட இளங்கோலும் பாலுமதிரின் பெண்ணுக்குத் தலைவரே படிப்பு மதிப் போட்டிருந்தும். தறுவிரை இழந்தான்.

"நானாவேர்த்துப் படிக்க வந்துடுங்க."

ஒரு வாரத்துக்குப் பிறகு உங்களைத் துக்கு நின்ற இரண்டு பெண்களும் படிப்புக்கு வகுதியென் என்றார்கள்.

"அவருக்கு வரலட்சுமி?" என்றான்.

ஒன்றுபெண்களும் வரலட்சுமி அடைந்து கொண்டு நின்றபோது, வகுதியே விட்டுக் கூத்து விட்டாற்போல் ஒரு பிரமை தோன்றியது. அதன் கட்டாண்டர்ட் என்றாலும் தனக்கு வந்த பெண்கள். பூசியபாரியில் தெரியாத வன்மை பாலாடை தாவனியில் தெரிந்தது. படிப்புக்குக் காலியைவ என்று தெரிந்தது. ஆச்சரியப்பட்டான்.

"சமையல்வ தெருவப் பண்ணட்டுமா லட்சுமி?"

"சக போ. போய்ப் படிக்க உட்கார்."

இவ்வகத்துக் இல்லை. மதந்தர்ப்படிக்க வேண்டும் என்ற இறுமாப்பு. படித்து மனம் ஆகப் போகிறது என்ற இறுமாப்பு. பாலுமதி குழந்தைகளை ஒரு ஆட்டம் போட்டான். கதை சொல்லி. பரட்டுப் பாடின. அத்திக்கு ஒரு கொடுக்கப் புத்தகம் பிரித்து உட்கார்த்து கொண்டான்.

"எதுக்குப் படிப்பது தனக்காகவே என்பது. இப்போது பிரச்சனையே இல்லாமல் கதைவ தெருவியல்வது தனக்காகவும். பிரச்சனை வந்துருக்கையாப் படிப்பு ரொம்ப முக்கியமாகிறது."

"பிரச்சனை எப்படி வரும்? அடக்கிப் போயிட்டா பிரச்சனையே வராதி?"

"எதுக்குமா அரைவலியை அடக்கிப் போகணும்?"

"அதன் தலவது என்று எங்க விட்டசொல் நாக்க. எங்கையா படிக்கவை. கம்பா தினத் ததிப் படிப்பாக்க. ஆனா எழுத்த தெரியாது. அவர்க சொல்நாக்க... நான் தினத்தை வருஷம் குழந்தைகள் பண்ணுவோ... குறைந்தா போயிட்டேன்நாக்க?"

"அவர்க பிரிபட்ட படிச்ச பெரும்பண குறைச்சல். இப்போ அதிகம். தானைக்குத் தொணும் பி.ஏ. எம்.ஏ. படிக்கவை

யென்று..."

"தொணாது லட்சுமி. எங்கெங்காவ இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னு கட்டிக் கொடுத்துறோம். அது எட்டாவது படிச்சது. அவர்க மாயி வாரோட சண்டை போட்டுக்கிட்டுத் தனியே வந்துட்டா. தனியா விடுபார்த்து வந்தோம். தலவாத்தான் இருக்கா. எல்லாப் படமும் விட்டுக்கொடுத்தோ. முதல் வாரம் பார்த்து ரும்."

"சத்தோஷம். விட்டுக்காரன் பொட்டுண்டு போயிட்டான்... அப்ப அவ கதி? எனக்கு வரலட்சுமி புரியலை பொன்னெ..."

தீக்கமணியும் தெருக்கமணியும் எட்டென்று பாடக்கல் பிடித்துக் கொண்டார்கள். வரலட்சுமிக்கு தாலுமுறை சொல்லித் தர வேண்டியிருந்தது. தலக்கித் தலக்கித் தாப் படுக வந்தது.

படிப்புக்கு வந்த ஒரு மாதம் கழித்து அந்த மக்குப் பெண் வனிதா ஒரு முப்பது வயது ஆனோடு விட்டுக்கு வந்தாள். வானில் ஏறியதும் அழுதாள்.

"என்ன... என்னமா?"

"எனக்கு படிப்புக்கு வரக் கூட பவனா இருக்கு லட்சுமி."

"ஏன் வனிதா?"

அந்த இளைஞன் படிப்பேறினான். வான்கல் கொன்னான். "என் பெயர் பரத் வானன். பரத்து உப்பிடுவாங்க. இது என் மூத்த சகோதரியின் மகள். இவளுக்குப் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன."

"என்ன பிரச்சனை?"

"விட்டத்தட்ட இவன் ஒரு மூளை வளர்ச்சி இல்லாத பெண். பெனியே தெரியாது. மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் பவ மருத்துகன் கொடுத்துச் சற்று ஒப்பேற்றியிருக்கிறோம். இவன் வயக்கு ஏற்ற புத்தி இல்லை. உத்தான். இவன் படிக்க வருவது ஒரு மனமாற்றம் கருதியே."

"கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்."

"இவன் உங்கவிடம் படிப்புக்கு வர வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கிறான். இதில் பிரயோஜனம் இல்லை. ஆகிலும்..."

"இவன் படிக்க வேண்டியது அவசியமா. கஷ்டமில்லையா இவளுக்கு... மாரிக்குவன வைத்துத்தான் புத்தியோலித்தனம் தீர்மானித் தப்படுகிறது. குறைவான மாரிக்கு அவமானம் என்று குழந்தைகளுக்குப் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவன் அவமானம் என்று இன்னும் கருக்கிப் போய் விட மாட்டானா? சிரமமில்லையா அது..." பாலுமதி கவனமடையப் பேசினாள்.

(தொடரும்)

பேசும் பெரியம்மைகள்

“அடுத்த திகழ்ச்சி சில வினாடிகளில் தொடரும்.”

வித்யாவின் கண்களில் ஆர்வம் பளிச்சிட்டது. வானொலிப் பெட்டியின் ஒலியை வைச் சற்று கூட்டினாள்.

அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து, ‘சக்தியைப் போற்றுவோம்’ என்ற தலைப்பில், பதினாந்து நிமிடங்கள் சங்க இலக்கியத்திலிருந்தும், நவீன இலக்கியத்திலிருந்தும் பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளைத் தந்த இடங்களில் இணைந்து, பெண்களைப் பற்றியும் அவர்களுக்குள்ள உரிமைகள் - கடமைகள் பற்றியும் பேசினான் ரகுராமன்.

ஒளிப்பதிவு செயல்பட்ட, திகழ்ச்சிகள் என்றாலும், அவனை தனக்கு முன் நின்று பேசுவது போல் எண்ணினாள் வித்யா. எழுதிப் படித்த உரைதான். ஆனாலும், ரூரலில் அந்தந்த இடத்துக்கு ஏற்ப ஏற்ற இறக்கம் கொடுத்து எவ்வளவு அழகாகப் படித்தாள்! அவளும் பேசிக் குழுவும் ஆன்மையில் கம்பீரம் முற்றியதாக ஆக்கிரமித்திருந்தது.

இரண்டு அஞ்சலட்டைகளை எடுத்தாள். ஒன்று அவளுக்கு, மற்றொன்று வானொலி நிலையத்துக்கு. அவனுடைய அந்தச் சிற்றுரைையைப் பாராட்டி ஓர் இரண்டு வரிக் கடிதம், நான்கு காவை அஞ்சலில் சேர்த்து விட வேண்டும்.

“நான் இன்னொரு ரேடியோவில் பேசினாள்...” - எப்பிடுகையில் வித்யா சொன்னாள்.

“ஓ...! எப்படியிருந்தது...?”

‘அழகாக இருந்தது. தன்னாக இருந்தது. பிரமாதம். அற்புதம்’ என்று எப்படி எப்படியோ சொல்வதாம். இருந்தாலும் என்ன சொல்வதென்று சற்று நேரம் யோசித்தாள். பிறகு, “ம்...” என்று ஒற்றைச் சொல்லிலோடு நிறுத்தினாள்.

“ரமணியைப் பார்த்தேன்...”

உடனென்று பேச்சைத் திசை மாற்றினாள் நியாகராஜன் - அவர்தான் அப்பா. “உன்னை வரும் முதல் தேதியிலிருந்து வேலைக்கு வரச் சொல்லி விட்டாள்...”

மகிழ்ச்சியான செப்திதான்.

“சம்பளம் எவ்வளவு தருவாங்க...?”

“அதெல்லாம் நான் பார்த்துக்கொண்டு சொல்லிட்டாள்...”

இவ்வ நிகழ்வுகளோடு அன்றைய இரவு அமைதியாகத் தூங்கினாள் வித்யா.

“சூதா சபைதனிலே தொல்சீர் மறக்குவது மாதர்வருங் மரபோடா! யார் பணியால் என்னை அழைக்கின்றாய்?” என்றான். அதற்கவளும் ‘மன்னன் கயோதன் கார்த்தவையினால்’ என்றிட்டாள்.

பாரதியின் பாஞ்சாலியின் சபைச் செயலுனை மாணவர்களுக்கு உணர்த்தி பொருள் படித்துக் காட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் அடுத்த வரப்படிக்கான மனையடித்தது.

“மீதியை நான்குபுப் பார்த்துக்கலாம்...”

வருப்பை விட்டு வெளியே வந்தான் ரகுராமன். அவனுடைய பரமனக்குப் ஆர்வத்

துக்கும் ஏற்ற வகையில் அந்த மேறிவைப் பங்களிவ் தமிழாசிரியர் பணி அவனுக்கு. "கொஞ்சம் முத்தி போன் வந்திச்சு. நம்பர் கொடுத்திருக்காங்க..." பள்ளி அலுவலக ஊழியர் ஒரு துண்டுச் சீட்டை அவனிடம் தந்தார். தொலைபேசி எண்ணைப் பார்த்தான். முகத்தில் ஒரு மலர்ச்சி. எண்களைக் கழற்றினான். மறுமுனை உயிவாகக் குரல் கொடுத்தது. "வித்யா" என்றது. "வணக்கம் மதிப்பிற்குரிய டெ. வி. போன் ஆபிரேட் ஆயர்களை..." "சக்தியை நீங்கள் போற்றலாம். அதற்காக இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டமான மரியாதை தேவையில்லை." "வாழ்த்துக்கள்..." "நன்றி..." "டீ. என். என்..." "விட்டுக்கு வாங்க. பாகற்காய்ப் பொரியல், சேம்பம்பூ ரசம். இஞ்சித் துவையல், மோசூக்குத் தொட்டுக் கொள்ள உப்பு நாரத்தங்காய்த் துண்டம்..." "வா! ராங் நம்பர்..." "ஐயம்போ... போனை வச்சிட்டுத் தீங்க... வினையாட்டுக்குச் சொன்னேன்..."

இரு முனைகளிலிருந்தும் சிரிப்புக் கிளம்பிச் சங்கமித்தது.

இளைவரைக் கழுவிப் போட்டு அதில் இட்லியைக் கடிக் கடிக் கொண்டு வந்து வைத்தான் ஜானகி. தொட்டுக் கொள்ள கொத்த. கவையுதர் சாப்பிட்டார் இயாகராஜன். "மணி போன் பண்ணான்" என்றார். ஜானகி அவர் முகத்தையே பார்த்தான். வித்யாவை அவனுக்கு ரொம்பவும் பிடிச்சுப் போச்சு... ஆரின் சேவையில்ல ரொம்பவும் கெட்டிக்காரியா இருக்காளாம். முகம் விழுவதாக வேலை பாரக்கறாளாம்... கேட்பதற்குப் பெருமையாகத்தான் இருந்தது. "அவருடைய தமிழ் பள்ளி வாக்கே நல்ல சத்திபோகத்துவ இருக்காளாம். வித்யாவை அவனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணி வச்சி. லாஸ்ரூ அப்பிராயப்படறான்..." "அப்ப..." அவளுடைய கேள்வியில் பொருள் அவருக்குப் புரிந்தது. "நல்ல இடம். அந்தப் பையனுக்கு இப்பவே கார், பங்களான்னு இருக்கு. போகப் போக இன்னும் வசதி கடும்.

அப்படியிருக்கதப்ப தானாக வருகிற சந்தர்ப்பத்தை எதற்காக உதறலாம்...?"

"இதுவ வியப்போட அபிப்பிராயத்தைக் கேட்க வேண்டாமா...?"

"எதுக்குக் கேட்கலாம்? அவனோட நல்ல எதிர்க்காலத்துக்காகத்தானே இவ்வளவு முயற்சியும்...?"

தூணை அதற்கு மேல் எதுவும் பேச வில்லை. வித்யா வரட்டும் எனக் காத்நிஞ் தான்.

விண்ணைய தபாலில் வந்திருந்த கடிதம் கணைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார் ரமணி. இரண்டு நான்று ஆட்டர்கள். ஏற்கெனவே அனுப்பி வைத்த பொருள்களுக்கான காரோணங்கள், விவரப்படியில் கேட்டுச் சில கடிதங்கள்.

பொறுமையாகப் படித்தார். ஒருசில கடிதங்களுக்கு உடனே பதில் எழுத வேண்டும்.

அழைப்பு மணிக் குமிழில் வீரல்களைக் கொண்டு செல்வையில் தள்ளு கதவு திறந்தது.

வித்யா!
"வா..."

அவள் தந்த அந்தக் காதத்ததைப் பிரித்துப் படித்தார். இமைகள் இன்ம காண முடியாமல் விரித்தன.

சந்தர்ப்ப வேண்டிய ராஜிநாமாச் செய் வலாம்...?"

பேசாமல் நின்றான்.

"அந்தப் சபையனைக் கல்யாணம் செஞ்சுக் கணக்கு இஷ்டமில்லே. அக் வளவறானே...?"

பேசாமல் நின்றான்.

"உன் அப்பாவுக்குத் தெரியுமா...?"

"தெரியாது..."

"தீ சொல்லவியா...?"

"அவரோட எதிர்பார்ப்புகளே வேறு. அதுவுமில்லாம என் அப்பா ஒரு தரிக்கவாதி..."

"உனக்கு விரும்பவில்லென்ற அப் படியே விட்டிடலாம். அதுக்காக வேண்டிய என் விடலாம்...?"

"இந்த விஷயத்துல நான் முரண்பட்டு நடத்துகிட்டா, சமயத்துல வேலை போட்டுக் கொடுத்த உங்களுக்குச் செய்யற துரோகம்னு அப்பா தென்கிறார்..."

"அவரோட கணக்கே தப்பும்மா, அந்த எம் தம்பி பிள்ளைகளே இல்லை. என் மனைவி. குழந்தைகள், உடப் பிறந்தவங்க எல்லாரும் இந்த ஆபீசுக்கு வெளியில தான். தவறான ஒரு முடிச்சு காலாகாலத் துக்கும் தொல்லைவறதை நான் உணர்ந் திருக்கேன்..."

அவன் கண்கள் கலங்கின.

"பன்ன, இது ஆபீஸ். யாரும் பார்த்தாத் தவறா தென்கிகலாம். இந்த ராஜிநாமாக்

கடிதத்தை உன் கைபரையேயே கிழிச்சப் போடு. போய் உன் வீட்டுல உட்கார்த்துக்க..."

கடிதத்தை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு அவன் மென்மதாக இடத்தை விட்டு அகன்றான்.

"ரகுராம்! இப்ப கணக்கு எல்லவவு சம்பளம்...?"

தியாகராஜன் கேட்டார். சொன்னான்.
"இன்னும் பத்து வரலாம் கழிச்ச எல்லவவு வரும்...?"

தோராயமாகக் கணக்குப் போட்டுச் சொன்னான்.

"அதுக்கப்பறம் இன்னும் ஒரு பத்து வரும்; போனா நீ சின யாவிடுவே. அப்ப உனக்கு எல்லவவு கையில் கிடைக்கும்? பென்ஷன் எல்லவவு வரும்...?"

அந்தக் கணக்குக் கிடை சொல்லாமல் அவளையே பார்த்தான்.

"இப்ப அவளைத் தேடி வந்திருக்கிற இடம் ஒரு சொர்க்குபுரி. மிகைப்படுத்திச் சொல்றேன்னு தெனக்காதே. சொம்ப வசதியான இடம்..."

அவருடைய பார்வையை நேருக்கு நேர் சந்திக்க விரும்பவில்லாமலோ அவ்வது தயக்கத்தின் காரணமாகவோ அவன் தன்னை உயர்த்திச் சுவரை வெறித்தான். அங்கே ஒரு புனைப்படத்தில் வித்யா தன் தாய், தந்தையர், உடன் பிறந்தவர்களோடு சிரித்தவாறு காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"அவளுடைய வாழ்க்கையில் நீ குறுக்கிட்டு இருந்தா அது உன் பெருந்தன்மை கைக் காட்டும். ஆசிரியர் உத்தியோகம் பார்க்கிறே. எல்லவவோ கட்டுரைகள் எழுதறே. பேசறே. அதனால உனக்கு அதிகம் சொல்ல வேண்டாமனு தெனக் கிறேன். இதைச் சொல்வத்தான் நான் உன்னை இங்கே வரச் சொன்னது..."

இவ்வளவு நேரமும் அந்த காரியம் அவ மனத்திலிருந்து செலிமடுத்துக் கொண்டிருந்த தூணை வெளியே வந்த போது அவன் தெரு விறங்கி நடத்து கொண்டிருந்தான்.

இடை வேளை.

ரகுராமனுடன் பேச வேண்டும் போல் தோன்றியது. எண்களைக் கழற்றினான். மறுமுனை எதிர்பாராத பதிலைச் சொல் சிற்றது.

ரகுராமன் ஒரு மாத விடுப்பில் எங்கோ வெளியூர் சென்றிருக்கிறானாம்.

மாணவியில் அலுவல் முடித்து விடு திரும்பு முன் வழியில் இறங்கி அவன் இருப்பைத் தன அடைந்த போதும் அதே பதில்தான்.

விட்டுக்கு வந்த போது தம்பி தங்கைகள் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தூணை ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைப் புரட்டிக் கொண்

கணவன்: ஆட.. அம்மா உனக்கு வெட்டி போட்டிருக்கானா; என்ன விசேஷம்?

மனைவி: 'புதன்'தென வானவிலே வந்துடுவேன். சங்கடத்துக்கு தாராள இருந்து எழுதிவிடுக்காக்க!

— கவயங்க ஜி. ராஜசேகரி.

புகுந்தான். தியாகராஜன் இன்னும் உயிரிழந்து என்பது புதிதது.

"என் இவ்வளவு தோம்..."

அந்தக் கொவி அவனை தனது துணை வைத்தது. எப்படியாவது மென மீது எடுத்து விட்டு அம்மாவில் மடியில் கொண்டு விட்டான். உடல் குலுங்கிற்று.

"விதவா! என்ன ஆகக் கூடக் கூட..."

முதலாவது பரிமொரு நாட்க்கு கொடுத்தான்.

"நான் ஒரு மாத விடுதல் எடுக்கவே வேண்டி போயிருக்கிறேன்..."

"அவன் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டி..."

தன்முகைத்தான்.

"அவனைப் போக்கவே. அவனைக் கூட மீட்டுகிறாய் வக்க. உன் அப்பா போய் போகத்தான். அவனை என்ன விட்டு தாத்திவிருக்கு. வெளியே போக வேண்டி போறான் என்று உன் முடிந்தது தான். உருவாக... உத்தரவா என்ன கொடுத்தான்..."

ஆயிரக்க ஆயிரத்துக் கூட விடிக் விதவாவின் துரத்ததைக் கூடுவது போல் அமைந்தது தானெனில் போக.

61' தான் போகத்தெனவாரானால் விடுவதே போது. அவர் முகம் சோர்ந்திருந்தது. அலுவலகத்தில் வேலைபித்தியோ என தானென நினைத்தான்.

"வந்த வான் வந்ததுவிட போக்க..."

சுருக்கமாகக் கொண்டார்.

"மயமன் தன் ஆயிரக் வேலை வாரிக் கொடு ஒரு பெண்ணை விடும்பறானாம். அவனைத்தான் உய்யானம். பன்னிக்கு வேண்டு பிடிவாதமாகக் கொண்டுடான். என் தம்பி வெட்டி போட்டிருக்கான்..."

ரமணி சொன்னது போல், விதவாவுக்கு ஆதரவாகக் கொண்டுபோட்ட போக.

ஒரு மென வந்தம் அங்கே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. தியாகராஜன் அதற்குப் பிறகு எவருடனும் பேசாமல் உணவை முடித்துக் கொண்டபின் கட்டிலில் வந்து படுத்துார்.

தன் திட்டங்கள், எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாம் இப்படித் தறிக்கெட்டு ஒடி விபத்துக்கு உன்னாகும் என அவர் எதிர்பார்த்த

விண்ணம்

1 தாரமன் ஒருமாத விடுப்பு எடுத்துக் கொண்டு விதவாவின் பார்க்கலில் மாயம் இருக்கப்படுகிற கொண்டு வர அலாக்கினே!

தன் ஒருவரைப் போக்கும் மறுவாந்தை கொண்டாகக் கொண்டுத்த பொய்யவைய இவ்வளவு நான் இப்போது எங்கே, துப்பான்!

பவவாயும் போக்கெனில், ஒரு பெண் தவறாத் கொண்டு விடக் கொண்டு அவர் என்னத்தில் தெருவாக

மனைத்துக்குள் ஒரு கொண்டுதான் புகுந்தது விதவாவுக்கு.

இன்னும் வெளியில் கழித்து தாரமன் கொண்டுபுகான். அவருக்குத் திருமணம் நிச்சயமாகிவிடக் கூட என்ற நினைப்பில் வந்தான்.

தியாகராஜனின் விவரணப்பிற்கும், கொண்டுவிதவா, வார்த்தைக் கொடுக்கக் கூக்குள் ஒரு பொய்யவைய இவ்வளவு அவனை எந்த ரகத்தில் கொடுப்பது?

"தாரமன்!

"என் இவ்வளவுமும், தான் இவ்வளவுமும் புகுந்தது, சந்திவாய் போற்றுவதாகக் கொண்டுவிதவா ஆய்வதும் உங்கள் அதிபர் படி வருவாய்க்குத் துணையாகனாம். கொடுக்கில் நீங்கள் காட்டும் விடும், துணையும் உங்கள் திஜ வாழ்க்கையைப் பொறுத்த வரையில் ஒருவித மாயத் தொற்றமே! உய்யாகக் கொண்டுக் கூடாத முடிவெடுக்கத் தெரிவாயம் என் அப்பாவின் போக்கக் கட்டகையாக ஒன்று ஒரு தாற்காலிக விவகலை உருவாக்கிக் கொண்ட நீங்கள்..."

சுடிதம் வளர்த்து கொண்டிருந்தது அவன் வயதைப் போக.

62' ஒரு மாத விடுப்பு முடித்து வர இருப்பிலும் உமாய் அறையினுள் பெரும் தளரில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த விதவாவின் கையத்தைத் தட்டிவெழுப்பிப் படித்த வன் மறுதான் அவனைத் தொகையெனில் அழைக்க போது -

"வா! ராவு தம்பர்..."

பட்டென்று ஒலியாக்விடையில் இழைவத்தான் விதவா!

வலிகளிலிருந்து நிவாரணம்
பெற இப்போது நான் இதையே
நம்புகிறேன். ஜலதோஷம்,
உடல்வலி, தலைவலிக்கு
நம்பகமான நிவாரணி —
ஸ்பிக்பாம்.

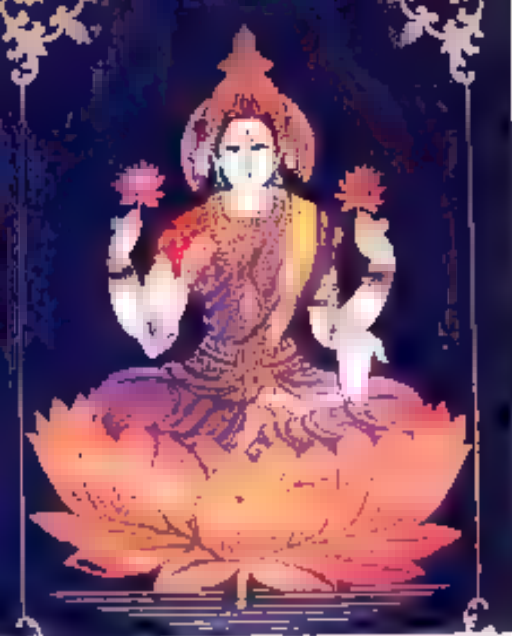

மென் தால், நீலகித்தித் தைலம், சுற்றும், மீதல் காலினிலேட்
கொண்ட சக்தி வாய்ந்த வலி நிவாரணி.

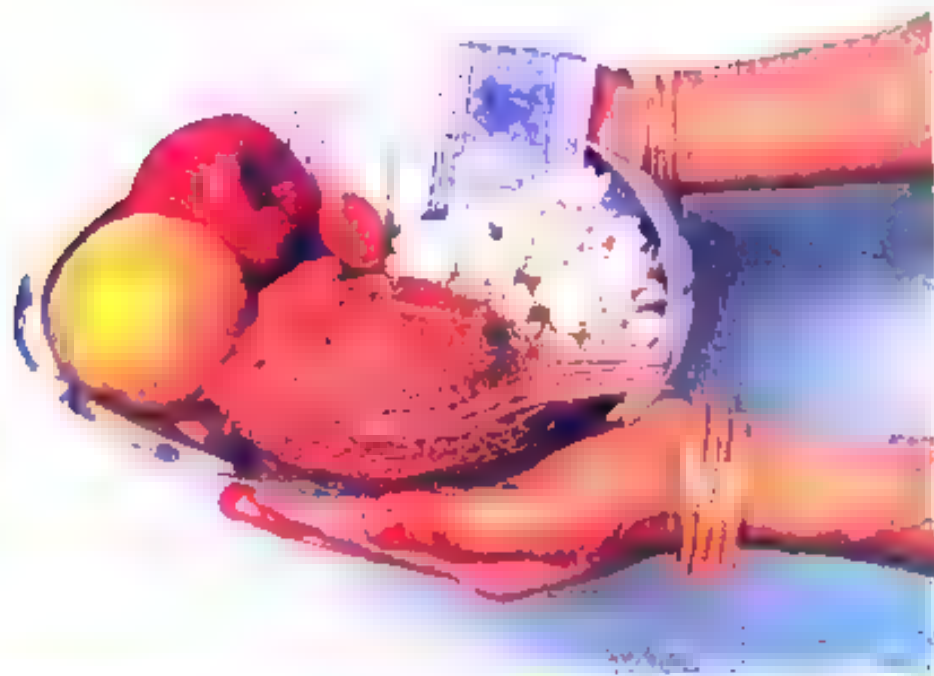
SPIC

தான் பெரியவகை
இன்பம்மீன் கார்ப்பொருள் விவிட்
பேர்மதுகல் டிவிஷன்,
52, G.N. செட்டி ரோடு, சென்னை-17.

*தனலட்சுமி
வருகிறாள்;
வரவேற்புச்
சொல்லுங்கள்!*

—இங்கள் செல்வம் பெருக
உருப்படியான யோசனைகள்

வளமான வாழ்வுக்கும், வசதியான வாழ்க்கைக்கும், செல்வம் அவசியம் தேவை என்பதில் இருவிதக் கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. 'பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை' என்றார் வள்ளுவர். 'முட்டாள் வீணாக்குகிறான்; லாடன் குழப்பிக் கொள்கிறான். ஆனால் புத்திரோலி மனிதன் மட்டும்தான் சேமிக்கிறான். எத்தனை சேமிக்கிறானோ, அத்தனைக்குப் பேசப்படுகிறான்' என்று குட்பார்ட் கிப்ளிங் ஒரு கவிதைவே பாடிவிடுக்கிறார். சம்பாதிக்கத் தெரிந்தாய் மட்டும் போதாது; சேமிக்கத் தெரிய வேண்டும். அத்தச் சேமிப்பும், மேலும் சம்பாத்தியம் தருவதாக இருக்க வேண்டும். எப்படி?

திட்டமிடுதல்:

'பணம் படுத்துப் பாடு' என்று ஒரு பழமொழி விரிமா. (பழகானதால் க. வி. விவ் திச்சயம் பார்த்திருக்கலாம்!) கதாநாயகன், கைவிடிர்த்து எப்படியாவது பணம் போனால் சரி என்று தீர்ப்பும், தேர் மார்ச்செட்டிலும் கொண்டு போய்ப் பணத்தைக் கட்டுவான். ஆனால் அது பல மடங்காக அவனுக்கே திரும்பி வந்து அவனை விழிக்க வைக்கும். இதைவிடவும் சினிமாவிலும், கதைநிலைம்தான் நடக்கும். திரை வாழ்க்கையில் எத்தனை வந்தாலும் 'செலவுக்கே சரிவாக இருக்கிறது. சேமிக்க எங்கே மீதி இருக்கிறது' என்று கேட்பவர்தாம் அதிகம். ஆனால் எதையும் 'பாண்டிய வாகப் பார்ப்பவர்கள், திட்டமிடுதல் என்பதே அடிப்படத்தே தத்துவத்துக்கு முதலிடமும் முக்கியத்துவமும் கொடுக்கிறார்கள். இருபத்தைந்து வயதில் ஒருவருக்கு வேலை கிடைக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். (அட, ஒரு பேச்சுக்கு வைத்துக் கொள்ளுமோமே!) இந்த 25 முதல், ஈடையாதும் 65 வரை எப்படித் திட்டமிட வேண்டும் என்று மார்ஸின் ஹாரிஸ் ஓர் அட்டவணைவே தயாரித்திருக்கிறார்:

25 முதல் 34 வயது வரை (குழந்தைகள் ஏதும் இல்லாமல்):

என்ன செய்வ வேண்டும்?	எப்படிச் செய்வ வேண்டும்?
1. தவணை முறையைப் பவன் படுத்துங்கள்:	தவணை முறை இருக்கிறதே என்பதால் தேவைகளை அதிகரித்துக் கொள்ளாதீர்கள். மிக அலுவலமாதை மட்டும் வாங்கி மாதம் மூன்று காகக் கட்டிவிடுங்கள்.
2. வீடு அல்லது ஸ்போர்ட் வாகனங்கள்:	இதற்குத் துறைத்த வட்டியில் பணம் தரும் எல்.ஐ.சி. போன்ற நிறுவனங்கள் பவன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.
3. அவசரத் தேவைக்கு நிதி ஒதுக்குங்கள்:	இதைத் துறைத்த கால ஸ்பீக்கிஸ்ட் டிடபாண்டிப்புல் போட்டு வைக்கலாம். சேமிப்புக் கணக்கை விட வட்டி கூடுதல்.
4. போதுமான அளவு இன்ஷூரன்ஸ் எடுங்கள்:	இதனை வீடு அல்லது ஸ்போர்ட் வாகனத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளலாம்.
5. முதலீடுகளில் நுயற்சி செய்வுங்கள்:	தவ்வ டிவிடென்ட் தரும் கம்பெனி பங்குகளை வாங்கலாம். புதிய செலரி வீடுகளின் பத்து ரூபாய் பங்கு பத்து ரூபாய்க்கே கிடைக்கும். ஆனால் மார்ச்செட்டில் சீக்கிரமே அதன் மதிப்பு உயரும்.

6. சிடைபரானால் என்ன செய்வது? யோசியுங்கள்.

சிடைபர்மென்ட்டிட்டுத்திவ்முதைய எடுத்து வைப்புகள்.

குழந்தைகள் இருந்தால்....

மேற்சொன்ன திட்டங்களோடு —

1. இன்ஷூரன்ஸ் அதிகம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஒவ்வொரு குழந்தை பிறக்கும் போதும் அவசியம் புது இன்ஷூரன்ஸ் செய்து விடுங்கள். பானிஸ் குழந்தைப்பீர்த்இருந்தாலும்உங்கள் பீர்த்மீயத்துக்குவருமானவரிவிடத்த உண்ட.

2. குழந்தைகளின் கல்விக்காகத் தனியே சேமிப்புகள்.

கல்விக்காக, தீண்ட தானைவர் சேமிப்பு தொடங்குங்கள்.

33 முதல் 44 வயது வரை:

1. வீட்டை இன்ஷூர் செய்ப்புகள்.

கார், ஸ்டூட்டர் எதையுமே விபத்துப்பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ்செய்ப்புகள்.

2. அதிகரிக்கும் வருமானத்துக்கு அதிகபட்ச வரி விவக்குகள் கிடைக்க என்ன செய்வாம்? யோசியுங்கள்.

மருத்துவர் செலவுக்கான இன்ஷூரன்ஸ் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். வரிவிவக்கு அளிக்கும் முதலீடுகள், பின்னாள்பிப்போதாவதுவரி கட்டுகிற அனுபவம் உள்ள சேமிப்பில் முதலீடு செய்ப்புகள்.

45 முதல் 54 வயது வரை:

1. சிடைபர்மென்ட்டை மனத்தில் கொண்டு, தொடர்ந்து சேமிப்புகள்.

முடிந்தால், சிடைபர்மென்ட் சேமிப்புத் தொகையை அதிகரிக்கச் செய்ப்புகள்.

2. வரி விவக்கு அளிக்கும் சேமிப்புகள் இருக்கிறதா என்று பாருங்கள்.

தீண்ட தான் முதலீட்டுத் திட்டங்களில்வரிவிவக்குதிக்கலம் இருக்கும். தேடி வாங்குங்கள்.

அவர்களுக்கு ஏதாவும் வருமானம் கிடைக்கிற மாதிரி சொத்தோ, முதலீடோ செய்ப்புகள்.

குழந்தைகள் இருந்தால்—

55 முதல் 64 வயது வரை:

1. ஒவ்வொரு நாளும் திட்டமிடுங்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் பிறகு திட்டமிடவாக வாழ்க்கை நடத்தப் போதுமானவரவுக்கு வழி செய்து கொள்ளுங்கள். வீட்டை விற்று, பின்னாட்டில் முதலீடு செய்தால் கையில் பணமும், இருக்க இடமும் கிடைக்கும். செய்வ முடிவுமா என்று பாருங்கள்.

2. என்னவெல்லாம் சேமித்திருக்கிறோம் என்று சித்தியுங்கள்.

65 வயதுக்கு அப்புறம்?

மாதா மாதம் ஒழுங்காக வருவாய் கிடைக்கிற நம்பகமான முதலீடுகளில் உங்கள் பணத்தைப் போடுங்கள். மருத்துவ இன்ஷூரன்ஸ் தொடர்ந்து இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

இவை எல்லாமே, தொடர்ந்து சம்பளம் அளித்து வருமானம் உள்ள நபர்களை மனத்தில் வைத்துச் சொல்வப்பட்ட யோசனைகள். 'யாரிடம் பணம் இருக்கிறது?' என்று கவலை மயத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து, காணாத குடைகிறவர்களை, இதோ ஒரு நோக் சொல்லித்

தான்டலாம்:

"பத்துக் காசு போடு, தாயா!"
 "காசும் இல்லை, ஒண்ணும் இல்லை, போ!"
 "ஒரு வாய்ச் சோறு போடுங்கிடுவன்!"
 "சோறும் இல்லை, ஒண்ணும் இல்லை, போ!"
 "ஒரு சட்டையானும் துடு போட்டுக்க!"
 "சட்டையுமில்லை, ஒண்ணும் இல்லை, போ!"
 "ஒண்ணும் இல்லை இல்லவென்று ஏன் அங்கே நிண்ணைமேல் உட்கார்ந்திருக்கே சாமி, வா எம் பின்னால!"
 "இவ்வை" என்பதே எதிர்மறையான எண்ணத்தின் சொல் வடிவம் தான். உறுபுகள் அதை.
 சிலருக்குச் சிக்கனம் கைகொடுக்கும்; சேமிப்புக்கு.
 சிலருக்குத் திட்டமிடுதல் கைகொடுக்கும்.
 இன்னும் சிலருக்கு உழைப்பு கைகொடுக்கும்.
 வேறு சிலருக்கோ அதிர்ஷ்டம் கைகொடுக்கும்!

சிக்கனம்:

மிகப் பணக்கார விவசாயி ஒருவரைப் பார்க்கச் சென்றார் ஓர் இளைஞர். அவர் எப்படியும் பணக்காரர் ஆனார் என்று அறிந்து கொள்ள. "அது பெரிய கதை..." என்று ஆரம்பித்தார் பணக்காரர். "அதை நான் சொல்லுகின்ற நேரம் முடிக்க இந்த மெழுகுவர்த்தி எரிவ வேண்டுமா என்று" என்று கைநி அணைத்து விட்டார். "மேற் கொண்டு நீங்கள் எதுவும் சொல்லத் தேவையில்லை!" என்று எழுந்து கொண்டார் இளைஞர்.

விதாரித்தமாய் வேண்டியதற்கும், வேண்டாததற்கும் வாரிச் செல்ல முத்துவிட்டு, அவசரத்திற்குப் பிறர் கையை எறிந்தோக்கி இருப்பவர்கள் இதைப் படித்தாலது இருத்தினால் தவ்வது. சேமிப்புக்கு வழி சிக்கனம். சேமிப்பு + முதலீட்டில் புத்திரோசித்தனம் = செல்வம்.

திட்டம்:

மாதத்தோறும் ஆறாம் செவ்வியங்களுக்கு ஒதுக்கியது போக, மீதியை சேமிப்புக்கு என்று வைத்து விடுபவர்கள் ஒரு ரகம். முதலில் சேமிப்புக்கு இத்தனை என்று ஒதுக்கி விட்டுத்தான் மேற்கொண்டு செலவழிப்பது என்று தீவிரமாகச் சேமிப்பவர்கள் இன்னொரு ரகம். இரண்டாவது ரகத்தினர்களை வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வாழ்க்கையில் வெகுவாக முன்னேறுகிறார்கள்.

உழைப்பு:

அருமையான வீடு ஒன்றைக் கட்டினார் ஒரு தன்பர். கீழே வாடகைக்கு விட்டார். காலை ஏழரை மணிக்குக் கைக்கினை எடுத்துக் கொண்டு வேலைக்குப் போய்விடுவார், ஒன்பதரை ஆபீசுக்கு. மறுபிரைமலாகக் கொட்டினாலும் அவருக்குக் கவலை இல்லை; ஆபீசுக்கு வீடு போட மாட்டார். மாலை வர நேரமாகும். வந்ததும், உண்ணை முடித்துக் கொள்ளுவார். தமது அறையிலுள்ள கைப்பைட்டர் முன்னே கட்டகார்த்தாராளாக இருவு ஒரு மணி. இரண்டு மணி வரை ஓயாமல் மனமனவென்று கைப் அடித்துத் தள்ளுவார். மறுபடி காலை ஏழரை மணிக்குச் கைக்கினை எறி. ஆபீசுக்குப் புறப்பட்டு விடுவார்!

குடியிருத்தவர் ஒரு தான் விபத்து போய்க் கேட்டார்: "ஏன் சார். ஆபீசுக்குத்தான் ஒழுங்காகப் போய் வருகிறீர்கள். அதுவும் இரண்டு மணி நேரம் முன்னாலேயே! மறுபடி இரவு என்ன அத்தனை நேரம் கைப் செல்கிறீர்கள்?"

தன்பர் புன்னகை செய்தார். "காலைமேல் சீக்கிரம் சென்றால் ஓயர் கைம் கிடைக்கிறது. மாலையில் ஒரு வக்கிரிடம் வேலை பார்க்கிறேன். அவர் கொடுக்கும் பத்திரங்களை இரவில் இங்கே அடித்து முடிக்கிறேன்..."

"சரி, எதற்கு இப்படிக் கிடத்து...?"

"நீங்கள் கேட்பது நியாயமாகும். இந்த விட்டைப் பார்த்தீர்களா? வாடகை விட்டில் குடியிருந்து வந்தபோது, எதை மனமவியும், தாயாரும் "தமக்கென்று ஒரு அழகான வீடு இருந்தால், நிம்மதிக்கு நிம்மதி.

"அதிசயம் பா
 னா = இதை உயர்வை
 எ த க் த சாதி
 னாங்க?"

"சுவாஸம் நடத்தா
 னை நினைவை வட்டி
 யட்டில் இருக்கிறது"
 என்பதற்குப் பதிலை,
 "நினைவை வட்டியாட்
 டில் இருந்தாலும் சுவ
 வாஸம் நடக்கிறது"
 என்று உரையாடிக்
 கதரவைக்கக் கட்ட
 டேன்!"

—பி. செல்வமுத்து.

தூற்றைகளுக்குச் சொத்து, இல்லையா?" என்று கேட்டார்கள். நான் யோசித்தேன். என்னிடம் மூலதனம் துறைவு. ஆனால் உழைப்புக்கு அஞ்சாதவன் நான். என்னுடைய நேர்மைக்கு யாரும் பணம் கொடுத்து உதவுவார்கள். கடனை அடைக்க, வாடகைக்கு ஒரு பகுதியை விடுவதும் ஒரு வழி. வீட்டை இதோ கட்டி முடித்து விட்டேன். உழைப்பின் மூலம் கிடைக்கும் உபரி வருமானத்தைக் கொண்டு கடனையும் அடைத்து வருகிறேன். உறை துறைபடி துறைபடி கடன் கட்டிக் கொண்டு வருகிறது! என்னார் நண்பர்..

இது கட்டுக் கதை அல்ல, உண்மைக் கதை. உழைப்பும், அதற்குரிய சன்மானமும் கூடுதலான சக்தியை - அதாவது பொருளாதாரச் சக்தியைக் கொடுக்கின்றன. மூலதனம் துறைவாக இருக்கிறதே, எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம் என்று தலைவரின் கைவைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தால் ரொம்ப நேரம் கழித்து ஒன்று தலைவலிக்கும். இல்லைய கை வலிக்கும்!

ஐசக் மெரிட் பெங்கர், நூற்புது டாலர்களைக் கடனாகப் பெற்று மூலதனமாகப் போட்டுத்தான் 1850 - இல் தாம் கண்டுபிடித்த வையல் வத்திரத்தை உற்பத்தி செய்து விற்பனைக்குக் கொண்டு வந்தார். பதின்மூன்றாவிரதத்தன்று டாலர்களைக் கடனாகப் பெற்றுத்தான் ரூட் இயர் டயர் கம்பெனியைத் தொடங்கினார் பிராங்க் சிபர்லிங். சாதிக்க முடியும் என்று உறுதி பூண்டவர்கள்தான் சாதனையாளர்களாக முடியும்.

“ஐர் அவர்கள் தங்கம் கிடைக்க இரண்டு டன் பாதை வெட்டி எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது” என்று ஒரு தென் ஆப்பிரிக்கப் பழமொழி உண்டு. உழைப்புக்குப் பணம் உண்டு. நம்பிச் செயல்படுங்கள்.

அதிரஷ்டம்:

வாய்ப்பைச் சரியாகப் பயன்படுத்துகிறவனைப் பார்த்துத்தான் அதிரஷ்ட தேவதை புன்னைக் செய்வாள் என்று சொல்லுவதுண்டு. வாய்ப்பு எப்போது வரும் என்று காத்திராமல், அதைத் தேடிச் செல்லுபவரும் உண்டு. வாய்ப்புக் கிடைத்ததும், அதைச் செயல்படுத்தி வெற்றி காணத் தெரிய வேண்டும். நல்ல சீட்டு சகரில் வைத்திருந்தால் மட்டும் போதாது; அதைச் சமயத்தில் இறக்கத் தெரிய வேண்டும் என்பார்கள். வாய்ப்பை நம்பிப் பயன்படுத்துங்கள். அதிரஷ்டம் பின்னோடே வந்து கதனைத் தட்டும்!

சேமிக்க எத்தனை வகைகள்?

வங்கிகளில் பணத்தைப் போட்டு வைப்பது வழக்கமான சேமிப்பு. பலவிதமான பானிலைகள் எடுத்து, ஆபுன் இன்ஷூரன்ஸ் காப்பீடு ரேஷன் மூலமாகச் சேமிப்பது.

ஆஸ்ட் டிரஸ்ட், தேஷனல் சேவிங்ஸ் சர்ட்டிபிகேட், தேஷனல் சேவிங்ஸ் ஸ்கீம் முதலிய அரசாங்கச் சேமிப்புத் திட்டங்கள், பங்குகள் மூலம் சேமிப்பது.

பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் அறிவிக்கும் பாண்டிப் பத்திரங்கள் மூலம் சேமிப்பது; அவற்றில் டெபாஸிட் செய்வது.

உறுதியான - நம்பகமான தனியார் நிதி நிறுவனங்களில் டெபாஸிட் செய்து சேமிப்பது. தனியார் நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்வது. பங்கு மார்க்கெட்டில் ஷேர்கள் வாங்குவது - இவை ஒவ்வொன்றிலும் அனுகூலமும் உண்டு. குறைபாடுகளும் உண்டு. எனவே நமக்கு ஏற்றது என்று யோசித்து அவற்றை ஏற்க வேண்டும். எல்லா முட்டைகளையும் ஒரே கூடைமில் வைப்பது ஆபத்தது. கூடை விழுந்தால் எல்லாம் தொறுங்கும். இதில் கொஞ்சம் அதில் கொஞ்சம் என்று வைப்பது புத்திசாலித்தனம்.

மத்தியதரக் குடும்பங்களில் இப்போது பிரபலமாகியுள்ள சீட்டுக் கட்டும் பழக்கமும் சேமிக்க ஒரு நிலையான துணுக்கோல்.

வங்கிகள்:

வங்கிகளில் பணத்தைப் போட்டால், இரண்டு வகுட டெபாஸிட் களுக்கு அதிக பாச்சம் பத்து சதவிகித வட்டி கிடைக்கும். ஆனால் இது

பத்திரமாணது. வங்கிவிலித்து விடைக்கும் வட்டிக்கு வசூலான வரிச் சலுகை ஓரளவுக்கு உண்டு.

பல வங்கிகளில் 'கேஷ் சர்ட்டிபிகேட்' என்று இருக்கிறது. நீங்கள் செலுத்துகிற ரூபாயிரத்துச் சொச்சம் ரூபாய், பத்து வசூல்களில் பத்தாயிரம் ரூபாயாகக் திரும்ப வரும் திட்டம் இது.

வங்கிகளில் பரவலாக இருந்து வரும் மற்றொரு திட்டம் 'ரெகரீங் டெபாஸிட்' திட்டம். மாதா மாதம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை இந்த ஆர். டி. திட்டத்தில் சேமிக்கலாம். பின்னாண்டு மாதம் முதல், பத்து வசூல்கள் வரை, ரெகரீங் டெபாஸிட் திட்டத்தில் சேமிப்பது, வட்டி புடன் கணிசமான தொகையாகக் கைக்குக் கிடைக்கும்.

வங்கிகளால் அதிகமான வட்டி தர இயலாது. ஆனால் சிறியும் 'ஸ்கீம்' எடுக்க விதம்பாத முக்கன், வங்கி டெபாஸிட்ஸ்களில் பணத்தைப் போட்டுவிட்டு திட்டமிடலாக இருக்கிறார்கள்.

ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம்:

லிபர்டி சேவாஸ்திர சேவையைச் சம்பளம் எட்டியதும் போது முதலில் தமக்குத் தோன்றுவது எல். டி. பாலிசிதான். ஆயுள் பாதுகாப்பும் இந்தப் பாலிசி மூலம் கிடைத்துவிடுவதால், இதற்கு ஒரு பணம் பாலிசி! மற்ற சேமிப்புக்களைவிடக் கூடுதலாகக் கிடைத்து விடுகிறது. தப்பித் தவறி தமக்கு ஏதாவது ஆபத்திட்டால் தகுறியம் தீர்க்கதராக தீர்க்காது என்ற நிம்மதி பிறக்கிறது.

சேவாஸ்திர சேர்த்த உடனேயே, அதாவது தனறந்த வயதிலேயே, பீரியம் தொகை எத்தனை கட்ட முடியும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு விட்டால், அதற்குத் தகுந்த தொகைக்குப் பாலிசி எடுத்துக் கொள்ளலாம். தனறந்த வயதிலேயே எடுத்துக் கொள்ளும் போது பாலிசி தொகை கணிசமாக இருக்கும் என்பதோடு, பீரியம் தனறவா சமய அளவுமே மாதாந்திர பீரியம், காலாண்டு, ஆராயாண்டு, தவிர வருடாந்திர பீரியம் என்று எப்படி வசதிப்படுகிறதோ அப்படிச் செலுத்தலாம்.

மாதாந்திர பீரியம் செலுத்துவோரில், பெரும்பாலானவர்கள் வசூலானதிலேயே திறுவனத்தினர் பிடித்தம் செலுது எல். டி. க்குக் கட்டுறம் ஏற்பாட்டைத்தான் விருப்புகிறார்கள். 'சேவா சேவாஸ் ஸ்கீம்' எனப்படும் இந்தத் திட்டம், மாதா மாதம் பீரியம் ஆறுபுப் போன்றபிடு என்ற கவையையச் கத்தமாக மறக்கவந்து விடுகிறது!

ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம், பாலிசிதாரருக்கு, வழங்கும் போனல் தொகை இப்போதெல்லாம் வசூலா வசூலா ஆகக் கொண்ட வசூலிடுது. முன்பெல்லாம் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு, வசூலில் முப்பது ரூபாய்க்கும் தனறவாகவே இந்தப் போனல் தொகை, இந்த ஆண்டு "என்பது ரூபாயைத் தான்டி விட்டது! எனவே, பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குப் பாலிசி எடுத்தால், பதனத்து வசூல்களில், பாலிசி முதிர்த்து தமக்குக் கைக்கு வரும்போது, இன்னு மடங்குக்கு மேல் தொகை பெருகிக் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

காலத்துக்கு ஏற்ற வகையில், புதிது புதிதாகச் சேமிப்புத் தனறகளைக் காண்பதிலும், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் இப்போது முனைந்திருக்கிறது. 'தனாஸ்' என்ற ஆகன் புதிய திட்டத்தில் பணயிரண்டு சதவிகித டிவிடென்ட் கிடைப்பதா அறிவித்திருக்கிறது. 'தனாஸ்' யூனிட் ஒன்றின் மதிப்பு பத்து ரூபாய்தான் தனறந்தபா ச முதலிடாக ஆயிரம் ரூபாய்க்காவது செலவு வேண்டும். தவய்பா 1980 - க்குப் பிறகு (அதாவது ஒரு வருடத்துக்கு அப்புறம்), அத்த யூனிட் டுகளைக் கொடுத்துப் பணமாகப் பெற வேண்டியிருந்தால் தாராளமாகச் செலுது கொள்ளலாம்! இவ்வை. இருத்துவிட்டுப் போகட்டும் என்று தீர்மானித்தீர்களா னால், வருடா வருடம் டிவிடென்ட்! இதற்கு வழக்கமான வசூலான வரி செலவு வரிச் சலுகைகளும் உண்டு. இது யூனிட் டான்! போன்றது, திட்டத்திட்ட.

'தனாஸ்' என்ற முதலிட்டில் தொடர்ந்து பணம் சேமித்து வர வேண்டும். இதற்கு ஆயுள் பாதுகாப்பும், விபத்துப் பாதுகாப்பும் உண்டு.

இதே போன்றதுதான் 'தனவிருத்தி' என்ற முதலிட்டித் திட்டமும். இதற்கு 12 சதவிகித டிவிடென்ட் உண்டு என்பதோடு, மற்றதைப் போலவே, ஆயுள் மற்றும் விபத்துப் பாதுகாப்புக் கவசம் உண்டு!

ஆயுள் இன்சூரான்ஸ் திட்டத்தில் மட்டும் சேரலது என்ற முடியு எடுத்து விடக்கூடாதுதான், விடு மேலு வந்து விவரங்களை வினக்கிச் சொல்லி, பலவகை எடுத்துக் காட்டி, ஃபார்ம்கள் எல்லாம் பூர்த்தி

செய்து, உங்கள் கைபெழுத்தையும், பரீட்சியை மற்றும் முதலீட்டுத் தொகைக்கான காலோசனையையும் பெற்றுச் செல்ல, குகவர்கள் திறை உரிமை இருக்கிறார்கள்.

ஆனாலும் நீங்களும் போலித்து எது தங்கு ஏற்றது என்று முடிவு செய்து வேண்டியது அவசியம். இவ்வையெனில் பின்னால் ஏமாற்றத் தகுந்த இடமுண்டு. உதாரணமாக, பரீட்சைய துறவாக இருக்கிறதே என்று நேரால் அலரிப் பாவினி என்ற திட்டத்தில் சேர்ந்து விட்டுப் பிறகு வகுத்தப்பட்ட பலர் உண்டு. அதில் போனது விடைபாது. ஆயுள் முழுதும் பரீட்சியை எட்டிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். எனவே, எந்தச் சேமிப்பாளனாலும் சாதக பாதகங்களை தவிர்த்து வேலித்துச் செயல் படுவதே நல்லது.

பூனிட் டிரஸ்ட்:

கையில் கொஞ்சம் பணம் இருக்கிறது, மேல் மார்க்கெட்டில் துணிச்சலாய் இறங்கி, நிறுவனங்கள் சிலவற்றின் பங்குகள் வாங்கலாம் என்று ஆசையும் இருக்கிறது. ஆனால் எதில் எதில் வாங்கலாம், எதில் முதலீடு செய்தால் அகலவைக் கடிக்காமல், கணிசமாக டிவிடென்ட் கிடைக்கும் என்று தெரிவாயல் நம்பியமான நிலையில் தலிப்பவர்க்குச் சமய சந்தேகம் பூனிட் டிரஸ்ட்.

நாம் பட வேண்டிய கஷ்டங்களை அடைந்தோ பட்டுக் கொள்ளுவோர்கள். எந்தெந்தப் பங்குகளில் முதலீடு செய்தால் நல்லது என்று நினைவிக்க நிபுணர்களின் அமைப்பு பூனிட் டிரஸ்ட்டுக்கு இருக்கிறது. நாம் வாங்க வேண்டியவை எல்லாம் பூனிட்டுகள் மட்டுமே.

பூனிட் ஸ்டீம் - 54 என்பது 54 - 55 - இல் அறிவிக்கப்பட்ட திட்டம், ஐரண்டித் பதினில் ஆறு சதவீதம் டிவிடென்ட் கொடுத்து வந்த இத்தத் திட்டத்தில், 55 - 56 - இல் பதினெட்டு சதவீதம் டிவிடென்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது!

ஓர் அவசரத் தேவை என்றால், வங்கிகளில் பூனிட்டுகளை அடமான வைத்துப் பணம் பெற முடியும். வேறு துரப் பெயரில் மாற்ற வேண்டுமானாலும், மிகச் சலபமான விதி முறைகளே!

குழந்தைகள் வளர்ச்சி தலத் திட்டம், பெற்றோர் தன்கொடை வளர்ச்சித் திட்டம் இரண்டும் சரிவர்த்திய பெரிதும் வரவேற்கப்பட்ட திட்டங்கள். இரண்டிலுமே குறைந்தபட்ச டிவிடென்ட் தொகை பன்சிரண்டரை சதவீதம், குழந்தைகள் வளர்ச்சி தலத்திட்டத்தில், டிவிடென்டைத் தவிர, ஒய்வோர் தூத்து ஆண்டுக்குக் கூட ஆறு போனால் டிவிடென்டும் உண்டு. ஆறு வருடங்களில் முதலீடு இரண்டு மடங்கு ஆகிவிடும். பெற்றோர் தன்கொடை, வளர்ச்சித் திட்டத்தில் ஒரு பூனிட்டின் விலை தரது ரூபாய், பத்து பூனிட்டுகளாவது குறைந்தபட்சம் வாங்க வேண்டும். இரண்டிலுமே வரக்கூடிய வருமான வரிச் சலுகை உண்டு.

இவை தவிர, பூனிட் வங்கி இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமும் இருக்கிறது. இதில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள் என்று பட்டியல் போட்டாலே ஆறு நேராவின்றன:

- அதிகபட்ச டிவிடென்ட்
- முதிர்ச்சி அடைந்தவுடன் போனால்
- ஆயுள் பாதுகாப்பு
- விபத்துப் பாதுகாப்பு
- பத்திரமான முதலீடு
- வருமான வரிச் சலுகை

குழந்தைகள் வளர்ச்சி தலத் திட்டத்திலும், பெற்றோர் தன்கொடை வளர்ச்சித் திட்டத்திலும் வெளும் முதலீட்டையும் சேமிப்பையும் மட்டுமே மனத்தில் கொள்ளாமல், பாசப் பிணைப்பையும் வலியுறுத்தி வருவதால், இந்த முதலீட்டுப் பத்திரங்களை அங்கவைய எளிதில் விற்று விடலோ, மாற்றி விடலோ மனக் வராது! சேமிப்பு நினைத்து வளரும்!

விட்டு வசதி - நிதி கார்ப்பரேஷன்:

NDFC எனப்படும் இந்த நிதி நிறுவனம் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது அல்ல. ஆனால் கன்னியம்மான, நிறைமசாணிகளால் மிக வெற்றிகரமாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வரும் நிதி நிறுவனம். இதில் முதலீடு செய்தால் இரண்டு சதவீதங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று: நிர்வாகமான வட்டி விடைக்கிறது. இரண்டு: விடு வாங்க அல்லது கப்பலாட் வாங்க, கடன்

"இந்த வசதி வெளத் தொகையை அதிகம், ஏமாத்தால் குறைவாக இருக்கிறது போன்றும்."

"ஆனால் உங்களிடம் அதை பங்கு இல்லை. எட்டியில் இருக்கிற ரூட்டைப் பூசிக், கொக்கி கொக்கி போகவிடாமல் வசிக்கிற இருக்கிறது."

— குழம்பன்.

கவபத்தில் இடைக்கும். இதன் பெயரெட்டுகளுக்கும் வருமான வரிச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது. இத்திறுவனம் பெற்றிருக்கும் வசீசை அத்தன்கைத் தரிக்கிறது.

பி. பி. எஃப் (பப்ளிக் பிராவிடென்ட் ஃபண்ட்):

வருடத்துக்குப் பன்னிரண்டு சதவிகித வட்டி. அய்யவையு எனில் போட்டி பணத்தை எடுத்துவிட முடியாது என்பதால், உறுதியான சேமிப்பு. (நீர்த் வருடங்களுக்குப் பிறகு மட்டுமே எடுக்க முடியும்; பிறகு வருடம் ஒரு முறை எடுக்கும் வாய்ப்பும் உண்டு). வருமான வரிச் சலுகை உண்டு. தனியாகத் தொழில் செய்யும் வக்கீல், டாக்டர் போன்ற வர்களுக்கு இது பெரிதும் உதவும்.

தேவனல் சேவியல் சர்ட்டிபிகேட்டுகள்:

அரசின் மிகப் பெரிய சேமிப்பு ஸ்தாபனம். வழங்கும் சேமிப்பு சர்ட்டிபிகேட்டுகள் இப்போது பிரபலமாகி விட்டன. தபால் ஆபீசுகள் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் இந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகள், பல தரப்பட்ட சேமிப்பாளர்களுக்கும் வாய் பிரசாதமாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆறு வருடங்களில் முதலீட்டுத் தொகை இரட்டிப்பாகிறது என்பதோடு, வருமான வரிச் சலுகையும் அளிக்கப்படுவதால் இந்தத் திட்டத்துக்கு நல்ல வரவேற்புக் கிடைத்திருக்கிறது.

இதே போலவே, தேவனல் சேவியல் ஸ்கீம் எனப்படும் 'என். எஸ். எஸ்.' இந்த ஆண்டு பல சேமிப்பாளர்களைக் கவர்ந்திருக்கிறது. இதில் முதலீடு செய்யப்படும் தொகை முழுக்க முழுக்க வருமான வரிச் சலுகை பெறுகிறது. திரும்பப் பெறும் போது வட்டிக்கும் சேர்த்து வரி உண்டு என்றாலும், பல வருடங்கள் கழித்து, ஒவ்வொரு பெரும் போது, வரி தாக்காத வருமானம் உள்ள நிலையில், தொகையைத் திரும்பப் பெற்றால் அத்தனை பாதிப்பு இந்நகரத்திலவா?

இத்திரா விகடன் பத்திரம் சென்ற ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. தபால் ஆபீசில் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், பெயரும் விலாசமும் ஏதும் குறித்துக் கொள்ளாமலே, வழங்கப்படும் பத்திரம் இது. வட்டி பதினென்று சதவிகிதத்துக்கு சற்றே குறைக்கல், அரசாங்கப் பத்திரம் என்பதால் பலரும் நுளைத்து முதலீடு செயல் இது உதவுகிறது.

பங்கு மார்க்கெட்:

எழுபது வயதான ஜேன் புரோக்கர் ஒருவர் படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்தார். அவரைப் பார்க்க வந்த நண்பர், "கவலையே புடாதீர்கள். நீங்கள் தொண்ணூறு வயது வரை இருப்பீர்கள்!" என்றார்.

கிறவர் சொன்னார்: எழுபதுக்கு அந்த ஆண்டவனுக்கு தான் கிடைக்கக் கூடுமானால், தொண்ணூறு ஆகும் வரை அவன் ஏன் காத்திருக்க வேண்டும்?"

பங்கு மார்க்கெட்டில் ஜேர்களை வாங்கும் போது, அது குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் போதே வாங்கிப் போட்டுவிட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவிக்கவே மேற்படி குட்டிக் கதை! அதிகபட்ச விலையை அது எட்டிலும் போது, விற்றுவிட வேண்டும். அதுதான் புத்திசாலித் தன்மான் வேலை.

ஜேர்களை வாங்கும் போது, நில முக்கியமான பாயிண்டுகளை நினைவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்:

- நீங்கள் பங்குகள் வாங்கும் நிறுவனம் எப்படிப்பட்டது?
- ஸ்டாக் எக்ஸ்சேஞ்சில் நிறுவனத்தின் பங்கு கிஸ்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?
- பங்கு கறுகறுப்பாக கொடுக்கல் - வாங்கல் செய்யப்படுகிறதா?
- பங்குகளை நிறையப் பேர் வைத்திருக்கிறார்களா?
- நிறுவனத்தின் செயல்பாடுகள், அனை திரீலிப்போர் பற்றித் தன்னாக அறிந்திருக்கிறீர்களா?
- பங்குகள் வாங்கித் தரும் ஜேர் புரோக்கர் கம்பெனி நல்ல பெயருள்ளதுதானா?
- திகர சொத்துக்கள் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவாகவும், மொத்த விற்பனை பத்து கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவாகவும் உள்ள

பெண்ணின் தம்பியானார்: இவன் இவ்விடமே பெரும் போன வாரம் தான் பெண் பார்க்க இப்பேஷ்ஷன்? உறுதியும் எதுக்குத் திருப்பப்பட்டிருக்கிறதே?

கவலையைத் தரக்கூடாது போன வாரம் கத்தரம் உங்க பெண்ணைப் பார்க்க வந்ததாக. உட வந்தவர், அப்பர் தம்பியே ஜேர். இந்த வாரம் ஜேர் உங்க பெண்ணைப் பார்க்கிறதா? உட அப்பர் தம்பியே கத்தரம் வந்திருக்கிறார்!

நிறுவனங்களில் பங்குகள் வாங்கலாகாது.

- அடிக்கடி பங்கு மார்க்கெட் நிலவரங்களை அறிந்து, சிறிது சிறிதாக ஷேர்கள் வாங்கிச் செமிக்கும் நண்பர்களின் ஆலோசனையை நாடலாம். எந்தக் கம்பெனி வாய்ப்பு கட்டிவிடுகிறதோ, எத்தனை டிவிடென்ட் அறிவித்திருக்கிறது என்பதை இவர்கள் அறிந்து வைத்திருப்பார்கள்.

ஷேர்களும், டிபென்சர்களும்:

ஷேர்கள் மூலம் நீங்கள் நிறுவனத்தின் பங்குதாரர் ஆகலாம். ஆனால் டிபென்சர்கள் அப்படி அல்ல. நிறுவனம் டிபென்சர்தாரர்களுக்கு வட்டி கொடுத்து விடுவதையே, (ஷேர்களுக்கு டிவிடென்ட் கொடுப்பதைவிட) விரும்புகின்றன. கொடுக்கப்படும் வட்டியை, வரப்பத்தில் குறைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அதனாலேயே பெரும்பாலான நிறுவனங்கள் டிபென்சர்களை வெளியிடுகின்றன.

இதில் சில டிபென்சர்களைப் பிரகாசத்தில் ஷேர்களாக மாற்றிக் கொள்ளும் வசதியைச் சில நிறுவனங்கள் அறிவிக்கின்றன.

நிதி நிறுவனங்கள்:

தனியார் நிதி நிறுவனங்கள் பல, அமெரிகன் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு, 14 சதவீதம் வட்டி தருகின்றன. சில 18 - 24 சதவீதம் தருவதாக அறிவித்தாலும், அவற்றின் செயல்பாடுகள், அளவு தொடர்ந்து இயல்புடைய வளர்ந்தோட்டைக் கட்டுகின்றன. கடுமையான வட்டிக்கு ஆளப்பட்டு, முதலுக்கே மோசம் வந்து நடுத்தெருவுக்கு வந்த குடும்பங்கள் பல உண்டு.

இந்த நிதி நிறுவனங்களிலும், வாரிகள், மோட்டார் வாகனங்களுக்குக் கடன் கொடுக்கும் நிதி நிறுவனங்களே செயல்பாடுகள் செயல்படுவதாகத் தெரிகிறது. இவற்றில் டெபாசிட் செய்யப்படும் தொகையைத் திரும்பப் பெறுவதும் பிரச்சனையாக இருப்பதில்லை.

வருமான வரி கட்ட வேண்டும் என்கிற நபிகள் தவிர, ஏனையவர்களுக்கு இது போன்ற நிதி நிறுவனங்களில் டெபாசிட் செய்யது பலன் அளிக்கும்.

சீட்டுக் கம்பெனிகள்:

சேமிப்புக்குச் சீட்டுக் கம்பெனிகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. மாதா மாதம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை, தள்ளுபடி போக, கட்டிவிட்டால், ஒரு வருடம், இரண்டு வருடம் என்று ஐந்து வருடங்களுக்குக் கூட சீட்டுச் சேரலாம். நடுவீல் அதிகத் தள்ளுபடி இல்லாமல் எடுத்து விட்டால், அப்போதைக்குத் தேவை இல்லை என்றால் பர்சனல் அடையே வேறு விதங்களில் முதலீடு செய்யவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது! எனவே, இது இரட்டிப்பு வாய்ப்புமான நிபந்தம். ஆனால் சீட்டுக் கம்பெனி நிலைத்து நிற்கக் கூடியதா என்பதைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்!

தங்கமான முதலீடு:

ஐந்து சவரவீனா பத்து சவரவீனா வங்கள் மண்ணிலிடம் நன்குதராக இருக்கிறதா? எக்காரணம் பற்றியும் அளவு விற்க நினைக்காதீர்கள். நீண்ட கால நோக்கில் தங்கத்தை விடச் சிறந்த சேமிப்பும் முதலீடும் உலகியலே நெற்றும் இல்லாமல் வங்கி வாக்கர் எடுத்து அதில் வைத்திருப்பது நல்லது.

ஆக மொத்தத்தில்...

உத்தரவாதமுள்ள, நிரந்தரமான ஃபார்முலா எதுவும் புணம் சேர்த்தும் விஷயத்தில் இடையாது. அதனால் மோசனை, ஆலோசனை இரண்டும் டிக்கொள்.

சேமிக்கவும் செல்வத்தைப் பெருக்கவும் வழிகள் பல இருக்கின்றன. சேமிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும், அதைச் செயலாக்கும் திடமனமும் வேண்டும். சேமித்ததைக் கொஞ்சம் ஷேரித்துப் புத்திரசாகித் தன்மாக முதலீடு செய்தால் — செல்வம் திச்சயம் பெருகும்.

— செத்தார்த்

வண்ணப்படங்கள்: ஜோசா

நிபேட்டகம் ஒருவர்! 'பழி வாக்க' நகரம் என்று சொல்லிக்கொள். பார்த்தாய்ப்படித்தேறி வகையே!

தம்பர்: அதன் படிப் பார்த்தே ரதிக் கண்டு பழி வாக்கரைக்கொள், போதாரா?

— எஸ். முகம்மது ஜகம்.

காக்கை

நாய் அவசர அவசரமாகக் கொண்டுக் கொண்டு வந்தது. பிச்சாவிடமிருந்து கவனமாக துணி வாடுத்து உடுத்திக் கொண்டு. தனவையை வாரி வழுக்கக் தெரியாமல் மனதாத்துக் கொண்டு அகஸ்டியின் வீசை நோக்கி நடத்தினான்.

அகஸ்டியும் நாலும் பாலம் கடவது நண்டாகும். அவனும் நாலும் ஒன்றுக்கே வளையில் படித்து ஒன்றுக்கே வளையாடி வளையித்தவர்கள். படிப்பு முடிந்ததும் நாய்க் கிழவனாகிய மாதவியாக்களாகி கிளி போய்.

அவனும் நாலும் இப்போது ஒரே வளையில் வேலைப் பார்க்கிறார்கள். அவன் இந்த கைநுக்கு மாற்றலாகி வந்து இரண்டு மாதங்கள் ஆகியிருக்க. வந்த ம. பையர் "லீடு பார்க்குதுக் கொடு ராய்" என்றான்.

நாலும் பார்க்குதுக் கொடுத்தேன். என்னைதான் வே கிளையுமில்லாது இந்த மீடு நல்ல வாகி. வாய் வாகவும் அப்படி ஒன்றும் அதிகமாய் இல்லை. அப்போதும் கொடுக்க வேண்டிய அகஸ்டியும் வளையினான்.

குறிப்பாகக் இங்கு கொண்டு வந்தது முதலே அகஸ்டியின் வீசு இங்கு வாய் இங்கு வாய் என்று அகஸ்டியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். அவருக்குதான் ஒன்றுமில்லை. இந்த அகஸ்டியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். பையர் கிழவனாக வந்து முன்பு தப்பிவந்தது வைத்திருந்தேன்.

நல்லவேளை. வேறு வந்த வேலை வாய் துருக்கி விட்டவை. புறப்பட்டுடன்.

தெருவில் எவ்வளவு கண்டதுமே அகஸ்டியின் குடிவந்தான். "கா... ராய்" என்று இன்னுக்கும் வாய் பையரிடமிருந்தே வந்து பயத்துக்கிடித்துக்கொண்டேன்" என்று கைவாய் பிடித்து அகஸ்டியைப் போனான்.

அவனுடைய மனவயி வியர்வைவைத்து துடைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். வாய்க் சாடி" என்று காய் அப்பினைகள். "இன்றுவது வாத் தோன்றியதே உங்களுக்கு."

ம. பையர் வந்ததும் அவனுடைய மனவயி காய்ப்போம் தெரிந்தாகிய சிப்பனாய் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டுச் சமையற்குடையில் காய் வந்ததைக் கவனித்தப் போனான்.

நாய்கள் இரவுமே எங்களுடைய பாலங்களில் கதைகளைப் பேசிப் பேசு வதைக் கறித்தோம்.

தேரம். போனதே தெரியவில்லை. அகஸ்டியின் மனவயி வளையிடு தெரியும் கமகம் வெவ் பணத்தையடி உணவுப் பதார்த்தங்கள் கொண்டு வந்து வந்ததாய்.

"ஏதோ எவ்வளவு படிந்ததைச் செல் இருக்கிறேன். படிப்பிட்டுவிட்டுச் சந்திப்பதற்கு" என்று சொல்லி அவரை சிறித்துக் கொண்டான்.

"லா... ராய் சாப்பிடுவோம்!"

அந்த வளையிடுபிள் துண்டவருகில் இருந்தது. துண்டல் கம்பிகளுக்கு வெளியே பாலம் மாறும், காய்ப்புண்டும் தெரிந்தன. நாய் துண்டலோரத்து நாதகாலியில் அமர்ந்து கொண்டு. அந்த துண்டலையப் பார்க்கா பாய்க்க. அகஸ்டியின் பாலம் சம்ப வாய்கள் வாய்க்கத்திற்கு வாய் ஆரம்பித்தன.

நாய் இங்கு மூன்றும்கூட இந்த விட்டித்துவந்திருக்கிறேன். சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இங்கு மூன்று இங்கு நந்ததும் எவ்வளவு குடிவந்ததாய். அவருக்கே வளையக் கல்ல நல்லபாடுதான் அவர் இருந்த போதுகூடப் பாலம்மேலே இங்கே சாப்பிட்டு வந்திருக்கிறேன்.

அப்போதுதான் அவர் எவ்வளவு இந்த துண்டலோரத்து செட்டிப் பாய்க்கு அதுமாதிரி பதினாய். நான் அப்போதும்கூட இங்கு பாய்க்க வந்திருக்கிறேன். என்று சிறிவாத மாய் மாற்றிவிடுவான்.

அவருடைய ம. செட்டிவாதத்திற்குக் காண்பித்தது.

சாப்பிட்டு அமர்ந்து பதார்த்தங்கள் வந்ததும் பையரும் வளையும்கூட திரைகளை "கா... கா..." எனச் செட்டித்தோ குடி களாய் சம்ப கொடுத்தும் அவர் கு... கு... எவ்வளவு என்று தெரிந்தும் பாலம் மார்க்கினாலும், "நான் வந்துவிட்டேன்" என்று அதிவிக்கிற மாதிரி காய்களை ஒன்று வந்தவந்தது "மு... மு..." என்று வந்தது.

அப்போது அகஸ்டியின் பாலவளையச் செட்டித்தவடி துண்டலில் மகதும் துண்டலைய இடமும் வளையும் திருப்பிக் கொண்டு, தாவரத் தாவர துண்டலின் விளையாடல் வந்த மரத்து "மு... மு..." என்று வந்தது.

அவர் சிறித்துக் கொண்டு, அப்போதே வளையுதுக் காய் வளையி வெளியே நீட்டு வாய். அது தன் மூக்கால் அந்த பாய்க்கென்று பிடுங்கிக் கொண்டு நாவின் துண்டலில் அமர்ந்து ஒரே விழுங்காய் விழுங்கும்.

திருப்பமும் துண்டலுக்கு வரும். வாய்க்கிச் சாப்பிடுகிற. காக்கைகள் மட்டுமே எளிதில் எவ்வளவுமும் துண்டி விடுவதில்லை. என்னதான் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தாலும் கூட அவை சந்தேகத்தின் பேரில்தான் சாப்பிடும். எப்போதும் சுற்றுப்புறத்தில் ஒரு கண் வைத்திருக்கும்.

அப்போது தீர்த்ததும் அவர் சந்தேகத்தின் துடன் சாப்பிட்டான். பிளைத்து உருண்டையாய் உருட்டிக் களையில் வந்தவான்.

லெட்டின் ராமன் ராமன்

89

அந்தக் காக்கை இப்போது நம்பிக்கை
லரப் பெற்றுத் தன்னைத் துன்னுக்குள்
நீட்டித் தன் அலகால் அதைக் கவ்விக்
கொண்டு மரத்தின் மேல் அமர்ந்து விழுங்
தும். திரும்பவும் வரும்.

இப்படி இரண்டு மூன்று உருண்டைகள்
சாப்பிட்டதும் அது "ழா... ழா..." எனக்
கத்தும்...

போதுமா... வரிறு நிரம்பிவிட்டதா...

சரி, இத்தா!" அவர் ஒரு மின்னத்தில் தன்
னீர் ஊற்றி நீட்டுவார். அதைக் குடித்து
விட்டு நன்றி சொல்லிற் மாதிரி "கா..கா..
என்று கத்திக் கொண்டு பறந்து போகும்.

அந்தக் காட்சியைப் பார்க்கப் பார்க்க என்
புருவங்கள் உயரும். "இதை எப்படிச்
சிந்தைக் கிழித்தார்கள்?" என்று ஒரு சமயம்
அவரிடம் கேட்டேன்.

"தெரியவில்லை. அது தானாக ஒரு நான்

"இந்த வருஷம் போவதற்கு 'க.வி. புலகைய' வாங்கினேன்."

"அது எப்படி இருக்கும்?"

"புலகையல 'குடுகு' டிகரன் போட்டிருக்கும்."

— ராதா வாகவேன்.

வந்து, கம்மா கிள்ளையாட்டாய் ஒருநாள் சாப்பாடு கொடுத்தேன். மீதகு தினம் நான் சாப்பிட, அமரும் போது அது சரிவாய் வந்து விடுகிறது. நான் பத்து மணிக்குச் சாப்பிட்டாலும் சரி, பண்ணிணை வளையும், இரிலை நவந்த மணியானாலும் அது போய்யம் சேடித்து வந்துவிடும்.

அவர் பெருமிக்ருதுடன் சொன்னார், "குழந்தைகள் இல்லாத எங்களுக்கு இது தான் குழந்தை. இந்தக்குச் செய்து காட்டிப் பாப்பாதிஸ் எங்களுக்கு ஒரு சத்திரோஷம்." இதைச் சொல்லும் போது அவருடைய கண்கள் தளையிடுகின்றன.

அவரிடமிருந்து அகிப் போதம் போது கூட, அந்தக் காக்கையை நிறைத்து வந்தி விடுகிறார். இதை விட்டு இவர்கள் எப்படிப் பிரிந்திருக்கப் போகிறார்கள் என்று கூட, நான் யோசித்திருக்கிறேன்.

"நீயி! என்ன யோசனை... சாப் பிடு!" அகலியன் அப்பளத்தாதத் தட்டில் எடுத்துப் போட்டான், நான் பழைய நிறைவு களிலிருந்து விடுபட்டுச் சாப்பாட்டேன் பிளசத்தேன்.

"அந்தக் காக்கை இப்போது என்ன செய் யும்... எங்கே இருக்கும்... அவர் போன பின்பும்கூட அது வந்து கொண்டிருந் ததான்! இப்போதும் அது வருமா..." என்று நான் ஜன்னலுக்கு வெளியே பார்க்கிறேன். அதன் கா... கா... சத்தம் கேட்கிறதா வென்று காதுகளைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு கேட்டேன்.

"என்ன பார்க்கிறே நாய்..."
"ஒன்றுமில்லை..." என்று தலங்கிடுவேன்.
"கம்மா சொல்லு."
"இங்கே சாப்பிடும் போது காக்கை ஒன்று வருமா?"

"ஓ... அதுவா..." அவனுடைய மனஸை அலட்சியமாகக் கேட்டுவிட்டு உள்னே போய் சாப்பாடி எடுத்து வந்தான்.

"அதன் என் கேட்கிறீர்கள்! அதனால் எங்களுக்குப் பெரிய தளவலலி! எப்போது சாப்பிட அமர்ந்தாலும் எவ்வளவு பிடித்த மாதிர் வந்துவிடும்! வந்து ஒரே ரகளை!

சாப்பிடவே விடாது. ஜன்னல் கமரகளைய தாவுர், கால்களால் பரபரக்கும். இறக்கை களை அடிக்கும். மூக்கை நீட்டி எங்களைக் கொத்த வரும். ழா... ழா என்று கத்தி உலிரை எடுக்கும். ஜன்னலை முடினாலும் கம்மாவிற்குக்கூது. படபடவ்னு இடிக்கும். ஜன்னல் வழி முடிவாதுவ்னு தெரிவும் போது சமையற்கட்டுக்குள்ளே கூட வாசல் வழிவாக வந்துவிடும். நாங்கள் அதை எப்படி வெல்லலாமோ லிரட்டிப் பார்த்தோம். ஒரு புண்ணியமும் இல்லை."

அவன் சொல்லிவிட்டுப் பெருமூச்சு விட்டான்.

"அக்கம்பக்கத்தவர்கள் கூட, இது இந்த வீட்டுக்கு சாப்பிடும் முன்னோர்க்கொட துர்ஆதமாதாய் காக்கை சூப்பத்துவ வருதுன் ழும் சொன்னாய்க். இது உங்களைக் கொத்திக் கொத்தியே அழிச்சுவிடும்படியும் பவ முறுத்தினாய்க். அவங்க சொன்ன மாதிரியே தான் அதோட. செய்யக்களும் இருந்தன்."

அகலியன் குறுக்கிட்டு, "அதோ! தொத் தாவு நாங்காற போதம் வீட்டைக் காவிப் பண்ணிட்டுப் போயிடலாமல்லுமா! நிறைச் சோம் நாயி!" என்றான்.

"ஆமாம் சார், எங்களுக்கு வாழ்க்கையே வெறுத்துப் போச்சு. இந்தத் தன்னடா முடி யுங்ந்து யோசிச்சுக்கிட்டிருந்தப்போதான் என் தம்பி கைபிடுந்து வந்தான். அவன் சாப்பிட்டுப்பவம் கூட அது வந்து தொத்தாவு பண்ண ஆமாம்செது. இவரால் முடியாலை. ஆனால் அவன் கொட்டிக் காரன்!"

"ஆமா... கொட்டிக்காரன்... நீதான் மெச் கிக்கலும்!"

"பின்னே இல்லையா...? எத்தனை நாள் நீங்க முயற்சி பண்ணினாய்க்... அவன் வந்து ஒரே நாழிவே..."

அவர்களுக்குள் சன்னை போட்டுக் கொண்டார்கள். எனக்கு அந்தக் காக்கை என்னவாயிற்று என்று அறியும் ஆவல் எழுந் தது. "ம், அப்பறம்..." என்று அவர்களு டைய சர்ச்சைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத் தேன்.

அதன் மீதகு அகலியன் தொடர்ந்தான்.

"இது இனி வராம இருக்கிறதுக்கு நான் ஒரு வழி பண்ணேன்னு அவன் ஒரு யோசனை சொன்னான். மாமா! நீங்க பாட்டுக்கு அப்பளம் ஒடித்து அதுக்கு நீட்டுங்கள் னான். நாணும் அப்பளத்தைப் பிட்டுப் பிட்டுக் கொடுத்தேன். அந்தக் காக்கையும் சத்திரோஷமாக வாங்கிச் சாப்பிட்டுக்கிட்டி ருக்கும் போது அவன் சத்தமில்லாம போய் துப்பாக்கி எடுத்து வந்து அதைச் சுட்டுட் டான். ஒரே துள்ளுவ அது அவுட்!"

அவர்கள் பெருமையாய்ப் பிற்திக் கொள்ள, எனக்குச் சாப்பிடப் பிடிக்க வில்லை. அவர்கள் அந்தக் காக்கையைச் சுட்டது என் தொஞ்சத்தைச் சுட்ட மாதிரி வலிந்தது.

தமிழில்: என். சி. மோகன்தாஸ்

சிறப்புத்
தினங்களில்
சிறந்த
படைப்புகள்

வீணர்

வேஷிகள்

கொலம்பிட்டு, தோரணம்
கட்டி, மண்ண இளை ஒலிக்க
கொண்டாடப்படும் இனிக்
தரங்களில், மற்றவர்களின்
மத்தியில் ம.ங்களைத்
தனித்துக் காட்டுவது.
மங்கள் வீணர் வேட்டிகள்
மங்களுக்காகவே தயாரா
பாவி-மழ்பான் வீணர்
'கப்பீம்' வேட்டிகள் மற்று
மகாபாலம், ராஜா-தாண்டி
700% கப்பீம் வீணர்
களைத் தேர்ந்தெடுத்து
பண்டங்களாகக் கொண்
பாடுங்கள்.

கா.வி.ராஜாக்கள்
வீணர் டெக்ஸ்டைல்ஸ்
லிமிடெட்
(எஸ்.எஸ்.எஸ்) குழு நிதிகளும்)
கொழும்புபாளையம்-632 783.

பாஷ்மம்

27.10.89 தீபாவளி இதழில்

சொல்! சொல்! என் உயிரே!

தொடர்கதை எழுத்தாளர் யார்?
சரியான விடைக்கு இரு

தாங்கமோதிரம் பரிசு!

லக்ஷ்மி

யின்

பிரபல நாவல்

மிதிலா விலாஸ்

தொடர்கதையாக ஆரம்பம்

இன்றே உங்கள் பிரதிக்குச் சொல்லி வைப்புகள்

புதிய முகம் எடுத்து பிணவாய்!

ஞானபீடப் பரிசு பெற்ற தெலுங்குக் கவிஞர் சி. நாராயண ரெட்டியின் கவிதை இது.

பழைய முகம் பார்க்குது
அடித்து விட்டது உலகுக்கு;
சலித்து விட்டது கண்ணாடிக்கு.

துனி லாபம் இல்லை!
நிகுட்டி உன்வெளி வைத்தாலும்
கழுவி மாட்டினாலும்
சைநிறைய வானைப் பூக்கப் போய்'ரும்
துனி லாபம் இல்லை.

பழைய முகத்தைச் சவனவந்துப் போட்டுவிடு,
அல்லது மிதுசிவத்தின் ஒரு முனையில்
போட்டுவிடு.

புதிய முகத்தை அணிந்து கொள்.

ஞானியத்தைக் கிழித்துவரும்
ஞரியன் எடுபே
சுண்ணாழம் நிற்காது
உனது உயிரற்ற பார்வை!
நெஞ்சோர் சொன்னால்
விதைக்குப் பின் பொழியும் முதல்

மழைத்துனி

முனைவிடும்: ஆனால் புகளும் தாது.

உருத்துப் போன கிரிப்பைக் காட்டும்
வற்றிப் போன முகம் எத்தனை நான் நித்கும்?

வனர்க்கெயில்வா செற்று முகத்தை
எத்தனை நான் அணிவது?
எனவே, என் அப்பனை.
புதிய முகம் எடுத்து அணி.

தீ அணியும் புதுமுகத்தில்
பொதி தெனும்,
வைரப் பொதி தெனும் —
கிரிப்புச் தெனும் —

சத்தியபாளையின் முக்குத்தியில்
இனம் புதிதாய் வண்ணமணி விவது போல,
நரக இயல்புகளை அவன் எதிரெய்ந்து
நீய்த்தது போல.

தீ அணியும் புதுமுகத்தில்
விரைங்கள் என —
சாட்டைகள் என இருக்கும்
உன் கூரிய பார்வை,
அது அகங்காரம் என்னும் அத்தகாரத்தை
அடித்து விட்டும்,
இறுதிப் போன மதமாச்சரியத்தை
நிடித்து நொறுக்கும்.

அந்தப் புது முகத்தின் மின் உன்ன
எண்ணங்கள்
கவப்படமற்றவை,
சுறாகளற்றவை,
குதிக்கும் மனம்முகுறி போலத்

தெளிவானவை.

மின்சக்திக்கு வறு அணிப்பவை,
விழிப்புணர்ச்சிக்கு நல்லுண் சேர்ப்பவை,
எனவேயொன்றுமே.

பழைய முகத்தை எடுத்து எறிவாய்,
புதிய முகத்தை ஏற்பாய், நம்பி.

தமிழில்: தம்பி சீனிவாசன்

பாவித்தீவின் இயற்கை அழகைப் பாராட்டி. "உலகத்தின் மதுவர் (Madness of the world) என்று சித்த வர்ணித்ததை மேற்கோள் காட்டி, இத்தொடரிலேயே ஆசாங்கக் கற்றுலா வாரியம், உலகாசப் பாய்விக்கலாய் பாவித்தீவிற்கு அடையுக்கிறது!"

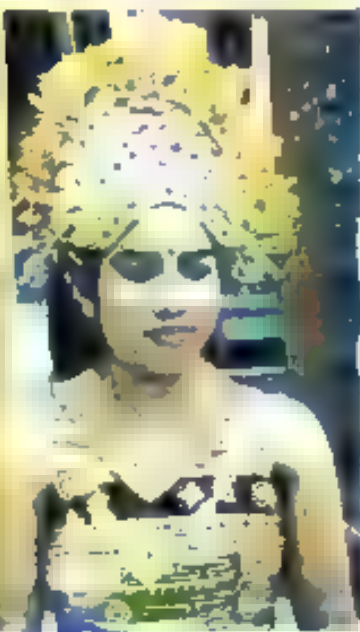
சுமீபத்தில் பாவித்தீவிற்குச் சென்று வந்த எண்கு அங்க நங்கிலிருந்து மூன்று நாட்களும், ஒரு வெளிநாட்டில் இருப்பது போன்ற மனத்திலே உண்டாகவிட்டது பச்சைப் பச்சை என்ற வயல்வெளிகளும், ஒங்கி மலர்ந்த தென்னை மரங்களும், வானைக் கோரி வளையும், கோனாவிற்கு வந்திடுங்கிநொடொ என்ற சந்தேகத்தை ஏற் படுத்திய பாவித்தீவின் தூவாநாடான சென் பளரிலிருந்து, சிவமங்குலங்களாகிய சென் லுயல் வயல்வெளியும் உள்ளனக் கவரும் தொர்ந்திற்கு தடுவின் ஒளவக் கனா வெய்தக், விஸ்தரிமான கிராமப்புற விடு கள், நம் நாட்டில் காணப்படும் சில கிராமப் பகுதிகள் போலவே இருந்தன

தென் சாகுபடியை முக்கியமான பணம். அரி சிலை மக்களின் பிரதான உணவு.

இந்த அரிய நாடான இப்பேர்ப்பெயரிலா விம், இத்து மகத்தைச் சாத்தவர்கள் 1959ல் இத்துக்கள் அதுகல்வா மும்பாவித் தீவு, 1959 விஸ்தரிக்கலில் எண்ணெய் தீவுகளிலி டுத்து வந்தது திறவெறு. இத்து மதம், இத்தி லாவலாய் பாவித்தீவின் கங்கு தளமத் தொகுதிக்கு என்று பாவித்தீவின் அது கால்களும், மக்களும் பெருநாயுடன் தொல் மிக் தொன்விற்குள். இத்தான இத்துக்கள் பாவித்தீவின் எப்பொழுது துடிப்பெறினார்கள?

இ. மு. முதல் துறாண்டிலேயே, இந்

சூர்நீர்தாரிண வந்தியாஷஸ் ஜர் சூர்நீர்தாரி

* தென்மேற்கிலே பாவித்தீவு

தோனோவியாவின் தீவுகளில் வாழும் மக்களுக்கு, தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்ததே தொடர்பு உண்டாயிற்று. என்று சரித்திர ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். அதன்விளைவாக, ஏழாவது நூற்றாண்டு வரையில், இந்துக்கள் இந்தாட்டின் சுமத்ரா மற்றும் ஜாவா தீவுகளில் துடியேறிவார்கள். சுமார் பதினாறாம் நூற்றாண்டு வரை, பல சக்திவாய்ந்த இந்து அரசர்கள் இங்கு ஆட்சி செலுத்தினார்கள். அதற்குப் பிறகு, அராபிய தேசங்களிலிருந்து வந்த முகமிடர்களின் ஆதிக்கம் வலுக்கலி. இந்து மதத்தைச் சார்ந்த பல மதகுருமார்கள், கலைஞர்கள் இந்தத் தீவுகளிலிருந்து தப்பி, பாவித்தீவில் துடியேறினார்கள். அப்படித் துடியேறிய இந்துக்கள், பாவித்தீவில் ஏற்கெனவே வசித்து வந்த மக்களுடன் கலந்து ஒரு புதிய கலாசாரத்தை உருவாக்கினார்கள்.

பல நூற்றாண்டுகளாக இங்கு இந்து மதம் தழைத்தோங்கியதற்கு அந்தாட்டியாக, இந்திய முழுவதும் ஏராளமான புராதனக் கோயில்கள்

பேகா திருவிழாக்களில் போது.

உள்ளன. பல கோயில்கள் பாழடைந்த நிலையில் காணப்பட்டாலும், எத்தனையோ கோயில்களில் பண்டுகளைக் காலங்களில் திருவிழாக்கள் கொலாகவமாக நடைபெறுகின்றன. ஆவிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட பழையமையான கோயில்களில், மும்மூர்த்திகளைக் கொண்ட 'பேகா' கோயில் எல்லாவற்றையும் விடப் பெரியது. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட தணாக்லாட் கோயில், தாங்கு பக்கமும் கடகாய் நுழைபட்ட பெரிய துள்ளின் மேல் அமைந்துள்ளது. திருச்செத்துரை நகர

இருபாலக நகரத்தின் கோயில்கள் மூட்டும் இக்கோயிலை, கடலில் வாழும்பாப்புகள், தூர்நெய்தல்களிடமிருந்து காப்பாற்றுகின்றன என்று ஒரு தம்பிக்கை உள்ளது. இக்கோயில்களைத் தவிர, பல விடுவளில் தொடங்கலில் அவரவரும் 'தூம்பக் கோயில்கள்' வேறு கடவுளவத்துக் கொண்டு, பாம்பரை பாட வழிபடுகின்றனர்.

பாவித்தீவு முழுவதும் பிறும்மா, விஷ்ணு என்று சினைகளும், பல விதமான 'டாட்சர்கள்' மற்றும் தூர்நெய்தல்களின் (Demons) சினைகளும் காணப்படுவதால், பலர்

இந்தத் தீவை 'கடவுளின் தீவு' என்றும், தூர்நெய்தல்களின் தீவு' என்றும் இரு வேறு விதமாக அழைக்கிறார்கள்!

தம்மைப் போலவே, கடங்குகளில் மிகுந்த தம்பிக்கைகொண்ட பாவி மக்கள், பலவிதமான ஸூட தம்பிக்கைகளுக்கும் அடிமை யாக இருக்கிறார்கள்.

பாவித்தீவில் இருந்த மூன்று நாட்களும் எங்கு போனாலும், இராமாயணத்தைப் பற்றிய பேச்சுத்தான், சென்மலாரில்

உள்ள கலைக் கூடத்தில், இராமாயணத்திலிருந்து, பல காட்சிகள் ஒவியங்களாக கலைக்கப்பட்டுள்ளன. இராமாயணக் காட்சிகளின் ஒவியங்களாக, இந்த வரும் உவ்வாசப் பலனிகள் விரும்பி வாங்குகிறார்கள்.

மரவேலைப்பாடுகளுக்குப் பெயர் போன பாலித்தீவில், கருட வாகனத்துடன் விலகிறது. ஆஞ்சனேயர், தாசிம்மர் என்று விநயிதமான உருவங்களின் அருமையான கைவேலைப்பாடுகளுடன் செய்து விடுகிறார்கள். ஆனால் நமது நாட்டைப் போலவே அங்கும் கைவினைப் பொருட்கள் செய்தோர் பாடு திண்டாட்டம்தான் போலும். திறமை வாய்ந்த இந்தக் கலைஞர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் பயணிகளைப் பிச்சைக் காரர்கள் போல் மொய்த்துக் கொண்டு, கெஞ்சும் நிலையையப் பார்க்க வேறான யாக இருந்தது.

இத்தீவில் புகழ்பெற்ற நாட்டிய வடிவம் பாலித்தீய நாட்டும், நமது நாட்டின் பாத நாட்டியம், கதகளி ஆகிய இரண்டு நாட்டிய வடிவங்களின் சேர்க்கையோல் தோன்றும். பாலித்தீய நாட்டின், நளியாகவோ, அய்வது ஒரு துழைனாவோ ஆகப் பாடுகிறது. புகழ்பெற்ற ஒரு துழைனரின் இராமாயண நாட்டிய நாடகத்தைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கி்டியது. நின் பாட்டு என்பது நின் யாது. பலவிதமான வாத்தியங்கள்நான் பின்னணி. இந்த வாத்தியங்கள் கதகளி நாட்டின்

இந்தக் கலை வாத்தியங்கள் போல் இருந்தன.

பாலித்தீவின் மத்தொரு சிறப்பு அம்சம் பாஞ்சவர் எனப்படும். நமது பஞ்சாயத்திற்கு ஒப்பான சமூக அமைப்பு. பாலித்தீவு ஏழுவகிலும் கமார் தாலியாம் பாஞ்சவர்தன் பீகவும் வெற்றிகரமாக இயங்கி வருகிறது. பழமனா வாய்ந்த இத்தப் பாஞ்சவர் என்ற இராமிய அமைப்பு மூலமாக, இத்தோலேவில அரங்கங்கம் நங்குறைய மயம் இப்புகளை அமல்படுத்தி முடிவெறு. துறிய்பாக்க குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம், இன்று பாலித்தீவில் பீச்சுதந்தயபதிகள் ஆக, முறைகளைக் கையாவினார்கள் என்றால், அந்தந்தப் பாஞ்சவர்தான் காரணம்.

பல அழகிய காட்சிகள் பாலித்தீவில் இருந்தாலும் மேலை நாடுகளிலிருந்தும் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்தும் வரும் உவ்வாசப் பயணிகள், சுத்தம் போதாது என்பதால் இக்கடற்களகளில் தீத்துவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். பொட்டோலியத்துக்கு அடுத்தபடியாகக் கற்றுயர் வளர்ச்சியையே பக்கியமான தொழிலாகக் கொண்டுள்ள இத்தோலேவில ஆக, இந்த விஷயத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் அக்கறை செலுத்த வேண்டியது அவசியம்.

— ரமாமணி கத்தர்.

உவ்வாசம்

நலம்பர் கிதயிஸ்...

● யாரை நோவது?

— திருமுருகு வெப்பானந்த வாரியர்

● திபாவளி — சற்று வித்தியாசமாகக் கொண்டாடும் பார்க்கலாமோ

— எட்டுப் பேர் பேட்டி

● வைரக் கரங்கத்துக்கு ஒரு தங்கச் சாவி!

— 15 பக்க வண்ணப்படக் கதை

■ இந்த உரையாடலிலே என்ன விசேஷம்?

எண்ணிப் பாருங்கள்-இன்னும் பத்து ஆண்டுகளில் இவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்று.

தங்களை பெருமிதப்படுத்தக்கூடிய வகையில் ஆரோக்கியத்தில் சின்னமாக இவர்கள் திகழக்கூடும். ஏனெனில் நாய் என்ற முறையில் உங்களைப் முடிந்த வல்லாவதற்கும் இவர்களின் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு தங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள்.

தங்கள் காட்டும் அன்பின் நுகர்வ அம்சமே இவர்களின் உடல் நலனுக்கு உகந்த ஊட்டச்சத்துகளை முழுமையாகப் பெற்றுத் தருவதுதான். ஹார்லிக்ஸ் அனிக்வும் ஊட்டச்சத்து. இவர்களின் வளரும் வயதுக்கேற்ற ஊட்டச்சத்து.

“ஹார்லிக்ஸின் அடங்கியுள்ள நுகர்வ ஊட்டச்சத்துகள்—
புரோட்டீன், விட்டமின்ஸ்,
மினரல்ஸ் மற்றும்
கார்போஹைட்ரேட்ஸ்
ஆரோக்கியத்திற்கும்,
வளர்ச்சிக்கும் மிக உகந்தவை.
இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள
கூடுதல் கால்சியம் வலுவான

பற்களுக்கும், ஆரோக்கியமான எலும்புகளுக்கும்
இன்றியமையாதது.

வளரும் குழந்தைவின் வயதுக்கேற்ற தெம்பும்,
முழுமையான ஆரோக்கியமும் அனிக்கவல்லது.”

சிறந்த ஊட்டச்சத்துமிக்க பாஸம்

பான்னியின் சல்வன்

பூர்வகதை

இவ்வாறுக்குக் கமர் ஆவீரத்து நான் ஆண்டு
செய்த குழ்பு விழாவைய சொழும் இரண்டாவது
சொழ சான்றாஜத்துக்கு அடிசொலினான். சொழ
தாட்டும் சொழ வீரன் தாது விசைவிதும் படை
எடுத்துக் கொண்டு வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி அடைந்து
சொழ சான்றாஜத்துக்கு எங்கையாவ விசையுப்படுத்தி
வந்தாரன். கத்தர சொழ சக்கரவர்த்தியின் சரவத்
தில் மதுரைப் பாண்டிய குலத்தின் கடை சிப் சீர்திதி
வரன் வீரபாண்டியன் கொடியப்பட்டான். பாண்டிய
நாடு சொழ சான்றாஜத்துக்கு முற்றிலும் ஐக்கம்
அடைந்தது.

கத்தர சொழ சக்கரவர்த்தியின் முதல் புதல்வனும்
வீர பாண்டியனானவ தன்மகொண்டவனுமான
ஆதித்த சக்கரவர்த்தி சொழ சான்றாஜத்தின் பட்டத்து
இலகராகக் குடிசூட்டப் பெற்றான். வட்டினாக்
காண்டத்துக்கு மாநாட்ட நாயகனாகக் காஞ்சிபுரத்
தன் இரூப்பீடமாகக் கொண்புரன். காஞ்சிபுரில்
புதிதாய் பொன் மாலிகை கட்டித் தன் தந்தையை
அங்கு வந்து இருக்க வெள்ளடுமென்று வெள்ளடிச்
கொண்டு. பழைய வானார் குடியில் வீரத்த வந்திவத்
தெயும் என்னும் வீரவிடம் ஸ்ராவ கொடுத்து அனுப்பி
வான்.

சுந்தர சொழ சக்கரவர்த்தி அரண்மனையில்
பாசிய வாயுவினான் பிழிசெய்ய இது மரம் மிள்திப்
படுத்தி படுக்கையாக இருந்தார். கட்டப் போனவக்
காட்டினும் அவிமொக் மன தொவியைக் கத்தர சொழர்
பிழிக்கப்படி படுத்தார்.

இளம் பிராவத்தின் சூழ நாட்டை அடுத்திருந்த
ஒரு சிறு நிலில் கத்தர சொழர் தங்கியிருக்க சொந்த
சொழ கைவர் குலத்தைக் சொந்த கைமயப் பெண்
ஒருத்தியினால் காலுயின் வாயிலிருந்து கப்பார்தப்
பட்டார். அத்துப் பெண்ணிடம் காதல் கொண்டார்.
சில காலம் இருவரும் அந்நிலை ஆனந்த வாழ்க்கை
நடத்தினார்கள்.

அப்போது கத்தர சொழர் தன் ஒரு காலத்தில்
சக்கரவர்த்தியாகக் கூடுதல் என்னு எந்நிலைக்கவிசை:

அவர் பாட்டனாகான புகழ் பெற்ற பரந்தர சக்கர
வர்த்தி அனுப்பிய வீரன் அவரைத் தேடிப் பிடித்து
அவருக்குப் போனாரன்.

பரந்தர சக்கரவர்த்தியின் முதல் புதல்வர்
இரண்டாதிதர் தக்கோவத்தில் இரட்டை மண்டலக்
கைவத்துடன் நடத்த பெரும் போரில் வீர சொந்தம்
அடைந்தார். அவருக்கு அடுத்த கண்டராதித்தருக்கு
அச் சமயம் மகன் இக்கம், அவருக்கு இளையவரான
அரிஞ்சய சொழர் கைவப்பராவன் மணாளியை அழகித்
திருத்த சரியானியை மணம் செய்து கொண்டிருந்தார்.
அவர்களுடைய ஒரு புதல்வி கத்தர சொழர். பரந்தர
சக்கரவர்த்தி மரணத் துறையில் தங்குப் பின்
கண்டராதித்தரும் அவருக்கும் பிறகு கத்தர சொழரும்
சிம்மாநைன் ஏற வெள்ளடுமென்று திட்டமிட்டுக்
காலமாரை.

சூரிய தேவ செல்வரான கண்டராதித்தர் பட்டத்
துக்கு வந்த பிறகு செம்பியன் மாதேவி என்னு சகித்
திரப் புகழ் பெற்ற மழலகைவர் மகனை மணந்தார்.
அவர்களுக்கு மதுராத்தகன் என்னும் மகன் பிறந்தான்.
ஆவீதும் கண்டராதித்தருக்கும் பின்னர், அவருடைய
சொனதர் அரிஞ்சய சொழர் ஒரு வகுதும் ஆட்டி
புரிந்து இருந்த பிறகு, கத்தரசொழர் சிம்மாநைன்
ஏறினார்.

பாட்டனாரின் விருப்பத்தின் படியும் மற்றுக்
இரண்டு குறிப்பத்தினர் அனாவருடைய சம்மதத்தின்
பேரிலும் கத்தர சொழர் சக்கரவர்த்தியினார். அவர்
திருக்கோவதார் மழலகைவர் மகனை மணந்தார்.
அவர்களுக்கு இரு வீரப் புதல்வர்களும் ஒரு அருமை
மகளும் பிறந்தார்கள். கத்தர சொழரின் சான்றாஜமும்

[illegible][illegible]

அதே இரவு தி கைமையில் பரணாக நடைபெற்றதோடுமே பதினாறுபது நாட்களாகியும் பெரிதும் பொறுத்திருந்தது. மேலும் 19 செப்டம்பர் பல்வேடிகளால் ஏற்பட்ட அபாயகரமானநிலைமை தொடர்ந்தது. 24 செப்டம்பரன்று காலை, கங்கை-காவேரி கிளையடுத்த அருங்கொத்தியூரில் ஆகிரி நுரையால் ஒரு கைவந்திக் கொம்பக் கொந்தித்த சதினை அங்குமை பிச்சித் தந்து சென்ற பொழுது, பிச்சு வந்து சென்ற சிவசா அந்தர சிவன் உதவிதரம் தொடர்பு கொண்டு குப்பைவாழித்து வெதலையாகும் பொழுதும் கொம்புடன் அதன் சதிமிகித்து அக ணுமன்றை எப்படியாவது காப்பாற்றியே ஆக வேண்டும் எனத் திட்டமிட்டது. 25 செப்டம்பர் காலை 11

[illegible][illegible][illegible]

அதே நேரம், அருங்கோயில்களில் எட்டுநூற்று
எழுபத்தாறு நூற்றுப் பட்டம் அட்டப் போகிறார்கள்.

[illegible][illegible]

மேலும் அவற்று இரண்டு பேர் சந்தை
மத்தியில் அமைந்திருந்து வந்தவர்கள் வரிவசூல்
செய்து செட்டி. பின்னர் அவர்கள் புதிது சென்னை
சுட்டி, சிவகாம பரமேஸ்வரனாக அமைந்து
இருந்தார்கள்.

[illegible]

நீதி, பொருத்தம் மற்றும் நியாயம் போன்ற குறிப்பிட்ட குறைபாடுகள் இருக்கக்கூடிய போன்ற குறிப்பிட்ட நேரங்களில் 'ஸ்டாப்' எனும் சொல்லி மற்றவர்களைத் தேற்றினால் இவ்வாறு

கூடும் சம்பந்தமாக அளிக்கவில்லை. இவ்வாறு - தனது அறையில் - தனது பத்திரப்படிப்பைச் செய்து கொண்டிருந்தபோது, 'அமைதி யோசனை இருக்கிறதா?' என்று தனது சம்பந்தம் தோன்றாத நேரத்தில் சொல்லாத அம்சங்கள் பற்றித் தனக்கு முன்னால் வந்திருந்தவரின் தனது பதில் அப்போதுதான் அந்த வரம் வந்து அதி அமைதியை உண்டாக்கியது.

தீவிரமாகவும் மரணத்துக்காக ஆயத்த நிலைமையில் உள்ளவர்கள் யூரி ஈரங்குள் சிறை நீட்டிப்பை சிறை துறைத் துறையினர் செய்து தடுத்தனர். உள்நேரத்தோடு கணிசமானவரின் மரணமாகியும் இரவு, மத்திய நேரமாகத் தன் அறத்துக்கு அங்கம் அளவற்ற வர வேண்டும் என்று கோரித் தோண்டியவர்

[illegible]

அத்தியாயம் 35 குரங்குப் பிடி!

வ

ந்தியத் தேவன் அவ்வாறு க்காது கொடுத்துக் கேட்டான். ஒரு நிமிட நேரம் காலடிச் சத்தம் கேட்பது போலிருந்தது. சட்டென்று அது நின்றுது. மறுபடியும் கேட்டது. இப்போது அந்தச் சத்தம் பின்னோக்கிச் செல்வது போல் வருவர்க்கு னுறந்தது.

“ஐயா! மேலே போகத்தான் வேண்டுமா? திரும்பி விடுவது நல்லதல்லவா?” என்றான் மணிமேகலை.

“இளவரசி! முன் வைத்த கானவப் பின் வைப்பது எனக்கு வழக்கமில்லை!” என்றான் வல்லவனரையன்.

“பிடித்தால், குரங்குப் பிடிதான் என்று சொல்லுங்கள்!”

“முன்னொரு தடவை தங்கள் போழி சந்திரமதி என்னைச் ‘குரங்கு முஞ்சி’ என்று வர்ணித்தான் அல்லவா? முகத்திற்கேற்பத் தான் பிடியும் இருக்கும்?”

இவ்விதம் சொல்லிக் கொண்டு வந்தியத் தேவன், இவ்வாறும் மணிமேகலை பின் பின்வால் வந்து கொண்டிருந்தான். அவளைத் தாண்டிக் கொண்டு முன்னால் போக முயற்சித்தான். அதை மணிமேகலை தடுக்கப் பார்த்தாள்.

இருவரும் ஒருவரோடொருவர் மோதிக் கொண்டார்கள்.

மணிமேகலையின் கைவிழுந்த விளக்கு தடால் என்று விழுந்தது. இரண்டு மூன்று படிகள் தடதடவென்று உருண்டு சென்று அணைந்து விட்டது.

பின்னர் அந்த மெடு பள்ளமான நடை பாதையில் காரிருள் குறித்தது.

“இளவரசி! இது என்ன இப்படிச் செய்தீர்கள்?” என்றான் வல்லவனரையன்.

“நாங்கள் ஏன் என்னைத் தாண்டிக் கொண்டு முன்னால் போகப் பார்த்தீர்கள்?” என்றான் மணிமேகலை.

“அபாயம் நேரும் போது முன்னால் பெண்களை விட்டுக் கொண்டு போகும் வழக்கம் எனக்கு இல்லை!” என்றான் வந்தியத் தேவன்.

“நங்களுக்கு எது எது வழக்கம், எது எது வழக்கமில்லை என்று ஒருமிக்க எனக்குத் தெரிவித்து விட்டால் நலமாவிற்கும். அதற்குத் தகுந்தபடி நானும் நடந்து கொள்வேன்.”

“ஆகட்டும். ஆம்மணி! அவகாசம்

கிடைக்கும் போது சொல்கிறேன்.”

“இப்போது அவகாசம் இல்லாமல் என்ன? வாகுங்கள். திரும்பித் தந்தவனுக்குப் போகலாம். அங்கே அவகாசமாக உட்கார்த்து கொண்டு சொல்லுங்கள்.”

“இருட்டில் வருவதற்குத் தங்களுக்குப் பயமாகிருந்தால் திரும்பிச் செல்லுங்கள்!”

“நங்களைப் போகச் சொல்லுங்கள் அருகில் இருக்கும் போது வலக்த பண்ட பயம்?”

“பின்னே வாகுங்கள். போகலாம்! வழியில் திற்பதில் என்ன பயம்?”

க

வ்வாறு சொல்லிக் கொண்டே முன்னால் போகப் பார்த்த வந்தியத் தேவன் கால் தடுக்கி விழப் பார்த்தான்.

மணிமேகலை அவன் விழுந்து விடாமல் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

“ஐயா! இந்த வழியில் மேடு பள்ளங்கள் அதிகம். படிகள் எங்கே, சமபாதை எங்கே என்று இருட்டில் கண்டு பிடிக்க முடியாது. நான் இந்த வழியில் எத்தனையோ தடவை போயிருக்கிறேன். படிகள், திருப்பங்கள் உள்ள இடமெல்லாம் தண்ணாய்த் தெரியும். ஆகையால், நாங்கள் எவ்வளவு குராத குராக இருந்த போதிலும், என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு பின்னால் வருவது நல்லது. இவ்வா விட்டால் வேட்டை மண்டபம் போய்ச் சேர மாட்டீர்கள். வழியில் கால் ஒடிந்து விழுந்து விடப்பீர்கள்!” என்றான் மணிமேகலை.

“இளவரசி! தங்கள் கட்டளைப் படியே நடந்து கொள்கிறேன். வந்தவம்!” என்றான் வந்தியத் தேவன்.

இருட்டில் மணிமேகலை வல்லவனரையனுடைய கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டாள். வந்தியத் தேவனுடைய கரம் லில்லிட்டிருந்ததைத் தெரிந்து கொண்டான். “இவர் பகைவர்களுக்கு அஞ்சாதவர்; சகிகாரர்களுக்குப் பயப்படுதலர்; இந்தப் பேபதைப் பெய்ணணினை கையைப் பிடிப்பதற்கு இவ்விதம் ஏன் பயப்படுகிறார்?” என்று அவன் உள்ளம் எண்ணமிட்டது.

சிறிது தூரம் இருவரும் மெளனமாகச் சென்றார்கள். வந்தியத் தேவன் அடிக்கடி தடுமாறி விழப் பார்த்தான். ஒவ்வொரு தடவையும் அவன் விழுந்து விடாமலிருக்கும் பொருட்டு மணிமேகலை அவனுடைய

கையை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டி நேர்ந்தது.

"நரகத்துக்குப் போகும் வழி இப்படித் தான் இருள் அடர்ந்திருக்கும்!" என்று சொன்னான் வந்திலத் தேவன்.

"ஓகோ! நாய்கள் நரகத்துக்குப் போய் விட்டு வந்திருக்கிறார்களா?" என்று மணி மோகனன கேட்டான்.

"நான் நரகத்துக்கும் போனதில்லை; சொர்க்கத்துக்கும் போனதில்லை. பெர் யோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்!"

"அவர்களுக்கு அவர்களுடைய பெர் யோர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள்!"

வகாலத்துக்கு முன்பு வரையில் நான் பேருக்கு முன்னால் வந்ததற்குக் கூட கூச்சப்பட்டுக் கொண்டிருக்க இதைப் பெண் இயலவைய வாசலாக முன்னால் வந்தது என்பது என்று வந்திலத் தேவன் நினைத்துப் பார்த்தான்.

"நரகத்துக்குப் போகும் வழிதான் இருட்டாக இருக்கும்! சொர்க்கத்துக்குப் போகும் வழி எப்படி இருக்குமாம்?" என்றான் மணி மோகனன்.

"ஓயே நோதி மயமாயிருக்குமாம்; நோடி குரியப் பிரகாசமாயிருக்குமாம்!"

"அப்படியானால் நரகத்துக்குப் போகும் வழிதான் எனக்குப் பிடிக்கும்! ஒரு குரியனைக் கண்டால் கூடப் பண்ணுமிருந்து நோடி குரியனுடைய வெளிச்சம் உன்னைக் கருவாக்கி விடுமே!" என்றான் மணி மோகனன்.

"நரகத்துக்குப் போகும் வழியாகப் போனால் முடிவில் நரகத்துக்குத் தான் போய்ச் சேரும்படியிருக்கும்?" என்றான்

வம்வவனாவன்.

"தங்களைப் போன்ற நீ யுருளுரைத் தொடர்ந்து போனால், நரகப் பாதை வழியாகச் சொர்க்கத்துக்குப் போனாலும் போவாய்!" என்றான் மணிமோகனன்.

"தங்களைப் போன்ற இளவரசியின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு போனால், நரகமே சொர்க்கம் ஆகிவிடுமே!" என்றான் வந்திலத் தேவன்.

உடனே உதவனைக் கடித்துக் கொண்டு "இவ்வாறு கொல்லி விடு! போ! இந்தப் பெண் எதாவது உதவாத எண்ணிக் கொள்ளப் போகிறாள்!" என்று உதவனைக் கொன்றான்.

"உங்களுக்கு மகனா ஜீவனா இவ்வளவுப் பார்த்தால், நாய்கள் சொர்க்கத்துக்குப் போகிறவராக என்ன இடமில்லை. கொலைக்காத்துக்குப் போகிறவரைப் போல் தங்கள் உடம்பு நடுங்குமென்று!" என்றான் மணிமோகனன்.

"இளவரசி! இந்தப் பிரயணத்தின்

“முடிவில் எண்குத்த கொலைக் கனத்தான் காத்திருக்கிறதோ, என்னமோ?”

“அவர்களைப் பார்த்ததும் அவன் அநியாயத்தினால் திகைத்துப் போனவனைப் போல் தின்றான். ஆனால் அவன் அவ்வாறு வேலும் போடுகிறான் என்பது இருவருக்கும் தெரிந்து போயிற்று.”

“அம்மா! ஐயா! இது என்ன? இந்த இருட்டில் இவ்விதம் தனியாகக் கிளம்பி வீசுகள்? அடிமையிடம் சொன்னால் விளக்குப் பிடித்துக் கொண்டு வரமாட்டேனா? எங்கே புறப்பட்டுங்கள்?” என்று கேட்டான்.

இடும்பன்காரி! மலைமான் படை எடுத்து வருவதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது அல்லவா. ஆகையால் மதில் வாசல்கள் கரங்க வாசல்கள் எல்லாம் பத்திரமாகப் பூட்டியிருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்காக வந்திருக்கிற இளவரசனையும் அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டுக்!” என்றான் மணிமேகலை.

தந்த மையத்தில் எவோ ஒரு கைபு பூட்டப்படும் சத்தத்தைக் கேட்டு இருவரும் திடுக்கிட்டுப் போய் நின்றார்கள்.

“வேட்டை மண்டபத்துக்குச் செல்லவில்லை வந்து விட்டோம்!” என்று மணிமேகலை மெல்லிய குரலில் கூறினாள்.

இதற்குள் சற்றுத் தூரத்தில் விநியு வெளிக்கேள் தெரிந்தது. வரவர அவ் வெளிக்கேள் அதிகமாகிறது. அவர்களை நெருங்கி வந்ததாகத் தோன்றியது. மணிமேகலை வந்தியத் தோளையுடைய சரத்தை விட்டு விட்டுக் கற்று விவதி தின்றான்.

அடுத்த நிமிஷத்தில், ஒரு கையில் தாக்கிப் பிடித்த விளக்கு ஐயா இவ்வெழுந்த கையில்

முறுக்கித் திருவிள வேணப்பாடு அமைத்த கரிய கத்தியுடனும் இடும்பன் காரி அவர்களுக்கு எதிரே தோன்றினான்.

இவர்களைப் பார்த்ததும் அவன் அநியாயத்தினால் திகைத்துப் போனவனைப் போல் தின்றான். ஆனால் அவன் அவ்வாறு வேலும் போடுகிறான் என்பது இருவருக்கும் தெரிந்து போயிற்று.

“அம்மா! ஐயா! இது என்ன? இந்த இருட்டில் இவ்விதம் தனியாகக் கிளம்பி வீசுகள்? அடிமையிடம் சொன்னால் விளக்குப் பிடித்துக் கொண்டு வரமாட்டேனா? எங்கே புறப்பட்டுங்கள்?” என்று கேட்டான்.

இடும்பன்காரி! மலைமான் படை எடுத்து வருவதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது அல்லவா. ஆகையால் மதில் வாசல்கள் கரங்க வாசல்கள் எல்லாம் பத்திரமாகப் பூட்டியிருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்காக வந்திருக்கிற இளவரசனையும் அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டுக்!” என்றான் மணிமேகலை.

“அநியாயமிருக்கிறது. தாயே! நானும் அடைந்தான் பார்த்து விட்டு வருகிறேன்!” என்றான் இடும்பன்காரி.

“அப்படித்தான் நினைத்தேன். தாங்கள் வரும்போது கொண்டு வந்த விளக்கு வழியில் கிழிந்து அணைந்து விட்டது. இங்கே கொஞ்சம் வெளிக்கேள் தெரிந்தது. நீயாய்த் தான் இருக்க வேண்டும் என்று என்ன நினைவு வந்தோம்.”

“விண்ண ஐயமால் பாரக்கச் சொன்னார்கள்; அதனால் போய்ப் பார்த்து விட்டு

வந்தேன். சுரங்கப் பாறை பெய்வாம் சரிவர அடைத்துத் தாண்டியிருக்கிறது. திரும்பிப் போகலாமா, தாயே!"

"உன் அடியில் உள்ள விளக்கைக் கொடுத்து விட்டு நீ போ! இந்த இளவரசருக்கு வேட்டை மண்டபத்தினிருந்து ஒரு வேலாயுதம் பொறுக்கி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமாம். இவருடைய வேல் கொள்ளிடத்தில் போய் விட்டதாம். ஒரு வேளை வந்தம் வந்தாலும் வரலாம் அவ்வளவு..."

"ஆம், அம்மணி! யுத்தம் வந்தாலும் வரலாம். ஆகையால் வேற்று மனிதர்களை வேட்டை மண்டபத்துக்குள் அழைத்துப் போகாவிடுப்பதே நல்லது. தங்களுக்குத் தெரியாததற்கு நான் ஒன்றும் சொல்லத் தேவையில்லை."

"அது என்னமதான், காரி! ஆனால் இனி வேற்று மனிதர் அவ்வ, சின்ன எஜமானுக்கு உயிருக்கு உயிரான சித்தேவிதர் ஆயிர்பேரே இன்னும் சித்தேனும் புதிய உறவு ஏற்பட்டாலும் உற்படும். நீ விளக்கைக் கொடுத்து விட்டு போ!" என்றான் மணிமேகலை.

இடும்பங்காரி வேண்டா வெறுப்பாக விளக்கை இளவரசரிடம் கொடுத்து விட்டுப் போனான்.

வந்தியத் தேவனும் மணிமேகலையும் மேலே நடந்து வேட்டை மண்டபத்தை அறையிச் சென்றார்கள்.

வங்கிருந்தோ ஓர் ஆத்தையின் குரல் கேட்டது.

"இது என்ன! அரண்மனைக்குள்ளே ஆத்தை எப்படி வந்தது?" என்று மணிமேகலை வியப்புடன் கூறினாள்.

"ஒரு வேளை வேட்டை மண்டபத்துக்குள் இருக்கும் செத்த ஆத்தைக்கு உயிர் வந்து விட்டதோ, என்னமோ! முன்னொரு சமயம் இளவரசியைப் பார்த்ததும் செத்த குரங்கு உயிர் பெறுகின்றதா?" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

வேட்டை மண்டபத்தில் கதவு வெளிப் பக்கம் பூசப் பட்டிருந்தது.

மணிமேகலை தான் கொண்டு வந்திருந்த சாலியைப் போட்டுப் பூட்டைத் திறந்தாள். பிறகு, கதையையும் இவசாகத் திறந்தாள். இருவரும் உள்ளே பிரவேசித்தார்கள்.

தனில் சிறிது நேரம் அவர்கள் களைச் சுற்றியும் செத்த யானைகள், சுரங்கன், புலிகள், மான்கள், முதலைகள், பருத்துகள், ஆத்தைகள், - இவற்றின் பயல்

கரமான உடல்கள்தான் தெரிந்தன.

விளக்கைத் தூக்கிப் பிடித்து நன்றாக

உற்றுப் பார்த்தபோது, அந்தப் பிராணி களுக்குப் பின்னால் பாதி மறைந்தும் பாதி மறைவாய்வும் சில மனித உருவங்கள் உட்கார்ந்திருப்பது தெரிந்தது.

அப்போது அவர்கள் திறந்து கொண்டு வந்த வேட்டை, மண்டபத்தின் கதவு படாறென்று சாத்தப்பட்டு விட்டது.

யார் அல்லவோ பலமாகக் கதவைச் சாத்துகிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள வந்தியத் தேவன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

அதே கணத்தில் அவன் பின்னாலிருந்து பலமாகப் பிடித்துத் தள்ளப்பட்டான். முன்னொரு சமயம் அவன் எந்த வாகனில்வாக் குரங்கின் பின்னால் ஒன்று கொண்டு வந்ததோ, அந்தக் குரங்கின் முன்புறத்தில் போய் மோதிக்கொண்டான்.

இரண்டு கரங்கள் அவனைப் பலமாகப் பற்றிக் கொண்டன. "குரங்குப் பிடி" எய்வளவு வலிவுள்ளது என்பதை அப்போது தான் அவன் நன்றாக அனுபவ பூர்வமாகத் தெரிந்து கொண்டான்.

அவனுடைய அளவிலிருந்த கத்தியை எடுக்கச் செங்க முயற்சி சிறிதும் பலிக்கவில்லை. அப்பால் இப்பால் அவனால் திரும்பவே முடியவில்லை.

குரங்கின் கைகள், - அவனது குரங்கின் கைகளோடு சேர்ந்து வந்த இரண்டு மனிதக் கைகள், - அவனை அவ்வளவு பலமாகப் பிடித்துக் கொண்டன.

இன்னும் இரண்டு கைகள் அவனுடைய அளவிலேயிருந்த கத்தியை அணித்து எடுத்துக் கொண்டன.

"துயே!" என்று பயல்கரமாக அவதிக் கொண்டு அவன்குடில் ஓடி வந்த மணிமேகலையின் மார்பை நோக்கி அந்தக் கத்தி நீட்டப் பட்டது.

"சத்தம் போட வேண்டாம், சிறிது நேரம் கம்மா இருந்தால், - நாங்கள் சொல்கிற படி கேட்டால், - உங்கள் இருவருடைய உயிருக்கும் அபாயம் இல்லை. சத்தம் போட மக்களானால் இருவரும் உயிர் இழக்க நேரிக். முதலில், இந்த அதிகப்பிரசங்கி இளைஞன் திறந்து விடுவான்!" என்று ஒரு குரல்.

அது ரவிதாஸனுடைய குரல் என்று வந்தியத் தேவன் தெரிந்து கொண்டான்.

"இளவரசி! சற்றுச் சம்மா இருங்கள்! இவர்கள் எதற்காக வந்திருக்கிறார்கள், என்னதான் சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம்!" என்று சொன்னான் வந்தியத் தேவன்.

அத்தியாயம் 36 பாண்டிமா தேவி!

வ

ந்தியத்தேவனை வாலில்லாக் குரங்கோடு சேர்த்துக் கட்டிய வர்கள். அவனுக்கு அருகில் கவரில் மாட்டியிருந்த கலை மானின் கொம்புகளோடு மணிமேகலைவைச் சேர்த்துக் கட்டினார்கள்.

“மந்திரவாதி! நான்நான் உங்கள் எதிரி! கடம்பூர் இளவரசியை ஏன் கட்டுகிறீர்கள்? விட்டு விடுங்கள்!” என்றான் வந்தியத் தேவன்.

ரவிதாஸன் அவனைப் பார்த்து, “பொறு, தம்பி, பொறு! பல தடவை நீ எங்கள் காரியத்தில் குறுக்கிட்டிருக்கிறாய்! ஒவ்வொரு தடவையும் உன்னை நாங்கள் உயிரோடு விட்டு வந்தோம், ஆனாலும் நீ எங்களைப் பின் தொடர்ந்து வருவதை நிறுத்தவில்லை!” என்றான்.

வந்தியத் தேவன் சிரித்தான், “என்னப்பா, சிரிக்கிறாய்? வாலில்லாக் குரங்கின் ஆலிங்கனம் அவ்வளவு குதூகலமாக இருக்கிறதா!” என்று கேட்டான் ரவிதாஸன்.

“இல்லை! நீ சொன்னதை என்னிப் பார்த்துத்தான் சிரித்தேன்!” என்றான் வல்லவரைவன்.

“நான் சொன்னவற்றில் எதைக் குறித்து இப்படிச் சிரிக்கிறாய்?”

“உங்களை நான் தொடர்ந்து வருவதாகச் சொன்னாயே? நீங்கள் என்னை விடாமல் தொடர்ந்து வருவதாகவும் சொல்லலாம் அல்லவா? என் காரியத்தில் நீங்கள் குறுக்கிடுவதாகவும் சொல்லலாம் அல்லவா? இப்போது பார்! நான் கடம்பூர் இராஜகுமாரியை அழைத்துக் கொண்டு ஒரு மூக் கிவமான காரிய நியத்தமாகப் புறப்பட்டுன். நீ குறுக்கிட்டு என்னை இந்தக் குரங்கோடு சேர்த்துக் கட்டிப் போட்டிருக்கிறாய்?”

“ஓகோ! அப்படியா சமாசாரம்? உன் காரியத்தில் நாங்கள் குறுக்கிடுவதாகவே வைத்துக் கொள், ஆனால் அவ்விதம் நேர்வது இதுதான் கடைசி முறை. இன்று நீ உயிரோடு பிழைத்து விட்டாயானால், பிறகு எங்களைக் காணலே மாட்டாய்!”

“அப்படியானால், நான் உயிரோடருக் கப் பிரயத்தனப்படுவேன்டிதது நான்! மந்திரவாதி! நான் உயிரோடு தப்புவதற்கு நீயே ஒரு தந்திரம் சொல்லிக் கொடு!” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“பெஷாகச் சொல்லித் தருகிறேன், இந்த

மண்டபத்திலும் இதற்கு அடுத்த அளறிலும் என்ன நடந்தாலும் நீ அதைப் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இரு! பதற்றமாக ஒன்றுச் செய்யாதே! உன் உயிருக்கு ஆபத்து நேராது.”

“ஏன் என் பேரில் உங்களுக்கு அக்வளவு அபிமானம்? ஏன் என்னைக் கொல்வாமல் விடுகிறீர்கள்?”

“அப்படிக்கேள்! அது பெரிய முட்டாள்தனத்தான்! ஆனால் எங்கள் தேவியின் கட்டளை!”

“யார் உங்கள் தேவி?”

“இன்னுமா உனக்குத் தெரியவில்லை? பாண்டிமாதேவிதான்! பெரிய பழுவேட்டரைப்பின் வீட்டில் வந்திருக்கும் வீர பாண்டிய சக்கரவர்த்தியின் வீரபத்தினி தந்தினி தேவிதான்!”

“நல்ல வீரபத்தினி!...”

“சீ! துஷ்டச் சிறுவனே! எங்கள் தேவியைப் பற்றி ஏதேனும் சொன்னால் உயிரை இழப்பாய்! ஜாக்கிரதை!”

“நீங்கள் அல்லவா பழுவூர் ராணியின் மீது அடித்துச் சொல்கிறீர்கள்? இன்னொரு புருஷன் வீட்டில் வந்திருப்பவளை வீர பாண்டியனுடைய தேவி என்று சொல்கிறீர்களே?”

“அதனால் என்ன? இராமனுடைய பத்தினி சீதை, இராவணனுடைய வீட்டில் சிலகாலம் இருக்க வில்லவா?”

“இராமர் போய்ச் சீதை தேவியை அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டாரே?”

“நாங்களும் எங்கள் பாண்டிமாதேவியை அழைத்துக் கொண்டு போகத்தான் வந்திருக்கிறோம். அவர் பழுவூர் அரண்மனையில் தாமாகவே எத்தக் காரியத்துக்காகச் சிறைப் பட்டிருத்தாரோ, அது இன்றைக்கு முடியப் போகிறது....”

“ஆகா! அது என்ன காரியம்?”

“சற்று நேரம் பொறுமையாகிடு! நீயே தெரிந்து கொள்வாய்! உன் துஷ்டத்தைத் தைக் காட்டினாயானால், நீ மட்டுமல்ல, — இந்தப் பெண்ணும் துர்க்கதிக்கு உள்ளாக நேரிட்டு விடும்!”

வ்விதம் கூறியிட்டு ரவிதாஸன் எதிர்ப் பக்கத்துக் கவரண்டைப் பேர்வதற்கு யத்தனித்தான்.

“மந்திரவாதி! இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயம் சொல்லி விட்டுப் போ!” என்றான் வந்தியத் தேவன்.

அருள்வாக்கு

வீழ்ந்து உபவாஸம் மாநிரியெ மென
னத்துக்கும் தம் சாஸ்திரத்தில் அநேக
காலங்களை விடுத்திருக்கென. 'மெனநேத
போகத்தல்யம்' என்று தெளிவிப்பட்டுப்
பீரிகள், சாப்பிடுகிற காலங்களில் பேசப்
படாது என்று அறிந்தம். வாய்க்குள்ள
இரண்டு வேண்டுகளில் ஒன்றாகச் சாப்பிடுகிற
போது இன்னொரு வேண்டியும் தரப்படாது.
இப்படி விதிக்க போதே குறியையும் கட்டுப்
படுத்துவதாக ஆகிறது. இது வேண்டும்,
அது வேண்டாம்; இதற்கு உப்புப் போடு,
அதற்கு ரெய் விடு' என்றெல்லாம் சொல்ல
முடியாதல்லவா?

வேளாமலாரம், குருவாரம், ஏகாதசி முத
லிய நாட்களில் ஒன்றில் மெனனம் அனுஷ
திக்கலாம்.

வேளாமலாரம், குருவாரம் ஆகிய இருப்ப
தால் ஞானித்துக்கொண்டவனில் மெனன
மிருக்கலாம். பாதி நாளாவது இருக்கலாம்.
எத்தனையோ காலங்களில் வைத்துக்
கொண்டிருந்தார் காந்தி. ஒரு விட்டிலே
அப்பா என்றாலே எவ்வளவோ காலம்

ரவிதாஸன் திரும்பிப் பார்க்கு, "தம்பி!
என்னை 'மந்திரவாதி' என்று இனி அழை
யாதே!....." என்றான்.

"பிள்ளே, தங்களை என்னவென்று
அழைக்க வேண்டும்?"

"முதல் மந்திரி என்று மரிபாறையுடன்
அழைக்க வேண்டும்!"

"ஐயா! தங்கள் எந்த மகா ராஜ்யத்தின்
முதல் மந்திரியோ?"

"தெரியவில்லையா, உனக்கு? பாண்டிய
மகாசாஸ்திரத்தின் முதல் மந்திரி!
பன்னிப்படைக்கு அருகில் நடத்த பட்டாயி
வேக வைப்பவந்தை நீ பார்க்குக் கொண்
டிருந்தாயா?"

"பார்க்குக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால்
அது ஏதோ என் மனப் பிரமை என்று
நினைத்தேன்....."

"அதனாலேதான் அதைப் பற்றி யாரிட
மும் நீ சொல்லவில்லையாக்கும்!"

"இரண்டொருவரிடம் சொன்னேன்.
அவர்கள் என்னைப் பைத்தியக்காரன் என்
தரர்கள்! நான் ஏதோ தூர் சொப்பனம்
கண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் சொன்
னார்கள்....."

"ஆகா! அவர்கள் அப்படியே நினைத்
துக் கொண்டிருக்கட்டும். நீ வெளியில்
சொன்னால் யாரும் தம்ப மாட்டார்கள்

இருக்கும். அவரை நேசயிதா Father of the
Nation என்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும்
வாரத்தில் ஒருநாள் மெனனம் வைத்துக்
கொண்டிருந்தார். 'மெனனமாயிருக்கக்
கட்டுப்பாடி ஆகாது' என்று எவரும் சொல்ல
முடியாதபடி அவர் ஓர் எக்ஸாம்பிள்.

மெனனமும் பட்டினியும் சொந்தால்,
அதாவது வாய்க்கு இரண்டு காரியமுமே
இல்லாமலிருந்தால் அன்று மனஸ் பர
மாந்திரிகத்திலே தந்தாக நடுபடுவதை
அனுபவத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
அதனால் அவரவர் இட்ட தெய்வத்துக்
கையோ பட்டினியோ, அஷ்டியோ, ஏகா
காகச் சிவராத்திரியோ, அஷ்டியோ, ஏகா
திரியோ பட்டினி விடக்கிற போது மெனன
மாகவும் இருக்கலாம். அப்பாணை உபாஸிக்
கிறவர்கள் தவிராத்திரி பூராவும் மெனனமா
யிருப்பார்கள்.

தாம் பலவிதமான பேச்சுக்களைப் பேசி,
கெட்ட விஷயங்களை விஸ்தாரம் பண்ணி
யும், பல பேரைத் திட்டியும் யாத்தேவியான
ஸரஸ்வதிக்கு அபகாரம் பண்ணுகிறோம்.
இதற்குப் பிராயச்சித்தமாக ஸரஸ்வதியின்
நகத்திரமான மூலத்தில் மெனனம் இருப்ப
துண்டு.

இளமுமே அரை மணியாவது மெனன
மாகத் தியானம் பண்ண வேண்டும்.

— துக்குகு காஞ்சி காமகோடி
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய கவாமிகள்.

என்று நம்பித்தான் உன்னை நாங்கனும் உரி
ரோடு விட்டோம்!....."

"மந்திரவாதி! நீங்கள் என்னை உரிரோடு
விட்டதற்கு அது ஒன்று மட்டும்தான் காரண
மா?"

"வேறு என்ன?"

"உங்கள் ராணி எனக்காகச் சிபாரிசு
செய்ய வில்லையா?"

"அதனால் என்ன?"

"இப்போதும் அவருடைய சிபாரிசு
எனக்குக் கிடைக்கும்."

"கிடைக்கும் வரையில் பொறுத்திடு!"

"மந்திரவாதி! உங்கள் ராணி என்னை
அவராமாக அழைத்து வரும்படி இந்தக்
கடம்பூர் இளவரசியை அனுப்பி வைத்தார்.
அதனாலேதான் நாங்கள் இருவரும்
ஒன்றாக வந்தோம்!....."

"அப்போ! இரானியின் அழைக்கு வரு
வதற்கு வேறு வழி இருக்கிறதே? இந்த
வழியில் வரவாரென்ன?"

"அதைப் பற்றி உன்னிடம் நான்
சொல்ல வேண்டியதில்லை. ராணி கேட்
டால் சொல்லிக் கொள்கிறேன்...."

"ராணி வந்து கேட்டும் வரையில்
பொறுத்துக் கொண்டிரு!"

"மந்திரவாதி! என்னையும் சம்பவஸரவர
குமாரியையும் உடனே கட்டவிழ்த்து விடச்
சொல்! இல்லாவிட்டால்....?"

"என்ன செய்வாய்?"

"இந்த மணிப் பம் அறிஞம்படி கூச்சல் போடுவேன்!"

"நீ அப்படிச் கூச்சல் போட்ட உடனே உன் மேல் மூன்று வேல்கள் ஒரே சமயத்தில் பாயும், ஐக்கிராஹ்!"

வ

நிதியத் தேவன் ஒரு முறை சுற்று முற்றும் கூர்ந்து பார்த்தான்.

ஆம்; மூன்று சதிகாரர்கள் கையில் வேலூடன் தயாராகக் காத்திருந்தார்கள்.

"தம்பீ! நீ ரொம்பக் கெட்டிக்காரப் பிள்ளை, உன்னை எங்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளவாம் என்ற ஆசைகூட எனக்கு ஒரு சமயம் இருந்தது. ஆனால் அந்தப் பழையாசை மோகினியின் பாசவனலையில் நீ விழுந்து விட்டாய். அது போனால் போகட்டும். இப்போது புத்திராலிந்தனை மாகப் பிழை! சத்தம் மட்டும் போட்டால் நீ காவது திச்சையம்!"

இவ்வாறு ரவிதாஸன் எச்சரித்து விட்டு எதிர்ப் பக்கத்துக் கலரில் பொருத்தியிருந்த யானை முகத்தை நோக்கிப் போனான். சிறிது நேரம் கவரண்டை காது கொடுத்துக் கேட்டான். பின்னர், அந்த யானையின் தண்ட தத்தங்களைப் பிடித்துத் திருகினான்.

அங்கே ஒரு சிறிய துவாரம் ஏற்பட்டது. உள் அலறலில் பிரகாசமாக ஜொலித்துக் கொண்டிருந்த தீபங்களின் ஒளி வட்ட வடிவமான பூரண சத்திரஸூடைய வெள்ளிக் கிரணங்களைப் போல் வேட்டை மண்டபத்துக்குள்ளும் வந்து சிறிது பிரகாசப் படுத்தியது.

வ

நிதியத் தேவன் பக்கவாப்பிலும் திரும்பிப் பார்த்தான். இளவரசிமணிமேகலைதன்னுட்பில் செருகியிருந்த சிறு சுதையை எடுத்து அவளைக் கட்டி விழுந்த கட்டுகளை அறுத்து விட்டதைத் தெரிந்து கொண்டான்.

மணிமேகலை இடம்பெயர்காரியிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு வந்த சிறிய வீணைக்கு, வேட்டை, மண்டபத்தின் ஒரு மூலையில் 'முணுக்கு' 'முணுக்கு' என்று எரிந்து கொண்டிருந்தது. அதன் வெளிச்சம் மணிமேகலையின் மீது படவே இல்லை. மேலும் சதிகாரர்கள் வந்தியத் தேவனையே கவனித்துக் கொண்டிருந்தபடியால், கடம்பூர் இளவரசிமணிமேகலையைக் கவனிக்கவும் இல்லை.

மணிமேகலை கட்டை அவிழ்த்து விடுதலை அடைத்து விட்டதை வந்தியத் தேவன் கவனித்துக் கொண்டான்.

உடனே வானைக் குவித்துக்கொண்டு

ஆத்தை கத்துவது போல் கத்தினான்.

முதலில் சதிகாரர்கள் மூவரும். சிறிது பிரமித்து நின்றார்கள். திறந்த துவாரத்தின் வழியாக உள்வே எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ரவிதாஸனும் திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"ஆகா! உன் வேலைவா?" என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தியத் தேவனை நோக்கி விளாந்து வந்தான்.

அவன் யானைத் தத்தங்களிலிருந்து கைவை எடுத்ததும், கலரிலிருந்து துவாரம் மறைந்தது. மறுபடியும் வேட்டை மண்டபத்தில் இருள் குழிந்தது.

சதிகாரர்கள் மூவரும் கையில் வேல்களுடன் வந்தியத் தேவனை நோக்கி விளாந்து ஓடி வந்தார்கள்.

அவர்களில் ஒருவனை முறுக்கிய நீண்ட கொம்புகளை உடைய மால் தாக்கியது. இன்னொருவன் மீது பிரம்பாண்ட மான்காடி ஒன்று விழுந்து அவனைக் கீழே தள்ளியது. மந்திரோருவன் மீது திறந்த வாயையும் பயங்கரமான பற்களையும் உடைய முதலை பாய்ந்தது. ரவிதாஸன் தலைமீது ஒரு பெரிய ராட்சத வெள்ளையல் தடாடுவென்று விழுந்தது.

இ

வந்தியம் திரென்று ஏற்பட்ட தாக்குதல்களினால் அவர்கள் ஒரு நிமிடம் செயலற்று நின்றபொழுது, மணிமேகலை வந்தியத் தேவனை அணுபி அணுபி கட்டுக்களை அறுத்து விட்டான்.

வந்தியத்தேவன் இதுகாறும் தன்னைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த வாலில்காக் குரங்கைத் தாக்கி அந்தச் சதிகாரர்கள் மேல் வீசி எறிந்தான்.

நாம்வரும் தங்கள் மீது விழுந்த பெத்த விஷம் தவிரச் சாடல் களைத் தவிரவிட்டு, மெதுவாகச் சாமானித்து எழுந்தார்கள். இதற்குள் வந்தியத் தேவன் கையில் வேல் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். தாக்க வருகிற வர்களைத் திரும்பித் தாக்குவதற்குத் தயாராயிருந்தான்.

அச்சமயம் நந்தினி தேவியின் படுக்கை அறைக் கதவு தன்றாகத் திறந்தது.

வேட்டை, மண்டபத்துக்குள் வெளிச்சம் புகுந்து பிரகாசப் படுத்தியது.

மறு கணம் நந்தினி தேவியும் வேட்டை மண்டபத்துக் குள்ளே பிரவேசித்தான்.

"மந்திரவாதி! இது என்ன மூடத்தனம்? இங்கே என்ன தடபுடல் செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே மேலே வந்தான்.

(தொடரும்)

கோடு நூலாசிரியர் பிள்ளை

சாரதி இப்படி ஒரு காரியம் செய்வான் என்று பூமா கொஞ்சம் கூட நினைத்துப் பார்க்கவில்லை.

அவனைப் பிரிந்து போக வேண்டியிருக்கும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, அபூர்வமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வெளிநாட்டு வாய்ப்புக்களை உதறித் தள்ளிய சாரதி -

இப்படி ஒரு காரியம் செய்து விட்டு வந்திருந்தான்...

பூமாவின் நினைவு பல வருடங்களுக்கு முன் பாய்ந்தது.

அவன் கணவன் வாகையும், அவன் உயிர் நண்பன் தேவிகளும் சேர்ந்து ஆரம்பித்து வைத்தது அந்த ஜவுளிக் கடை. முதல் வாகவிலுடையது; உழைப்பு தேவிகளுடையது. இப்படித்தான் வியாபாரம் ஆரம்பித்தது. வாக எலெக்ட்ரிக்ளீவு போர்டில் ஐசனியர் இம்ஜினியர் வேலை பார்த்து வந்தான். அதனால் வியாபாரத்தில் நேரடி வாக ஈடுபட முடிவவில்லை. தேவிகளை நம்பி முழுப் பொதுப்பண்பும ஒப்பனை தான்.

கனரிலிருந்த பத்து ஏக்கர் தன்செய், மாத் தொப்பு, தென்னத்தொப்பு எல்லாவற்றையும் விற்று இந்தக் கடையில் பணத்தைப் போட்டிருந்தான். தேவிகளும் அவனுமாகப் பம்பாய் சென்று, மொத்த வியாபாரிகளுடன் நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு சரக்குகளை வரவழைத்தார்கள்.

அந்த வருஷத் தீபாவளியில் போது, நகரிலேயே பூமா சிலக் ஹவுஸ்தான் நல்ல வியாபாரம் கூட்டம் 'ஜே ஜே' என்று அலை மோதியது.

ஆனால், அடுத்த வருஷத் தீபாவளிக்குள், கடையே எவ்வுதிர்துப் போகும் நினைவு வந்து விட்டது. தேவிகளும் துறையாய் ஏதோ நடத்திடுக்கிறது எம் வாக நினைத்தான். கடையையத் தொடர்ந்து நடத்த தேவிகள் எம்மென்னவோ செய்து பார்த்தான். கடையில் சரக்குகள் தேங்கிக் கிடந்தன. கொள்முதம் செய்து இடங்களுக்கும் பணம் போகவில்லை. உடன்காரர்கள் நெருக்கி னார்கள்.

புது வெள்ளம் வந்து பழைய தண்ணீரை யும் சேர்த்து அடித்துக் கொண்டு போனது போல், பூமாவின் ஈழப்பது பவுன் நகைகள், சொந்த வீடு அத்தனையும் ஈடுகாட்டியும் கூட உடன்காரர்களிடமிருந்து தப்ப முடிய வில்லை.

சிங்கப்பூரிலிருந்து திரும்பிய முஸ்லீம் பிரமுகர் ஒருவர் அடிமாட்டு விளைக்கும் கடைசிய வாங்கினதால், வாகவின் குடும்பம் நடுத்தெருவிற்கு வராமல் தப்பியது. "நான் எத்தனையோ ஐக்கிரஸைவாகத் தாவே இருத்தேன். எப்படியோ இப்படி ஆகி விட்டதே" எனப் புலம்பினான் தேவிகன். மேலுக்குப் பேசத்தான் முடிந்ததே நகர நஷ்டத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள அவனிடம் வசதி இல்லையோ!

எப்படியோ இந்த மட்டுமாவது தப்பித் தொம் என்ற வாகவிற்கு அடுத்த அடி... அரசாங்க வேலையில் இருந்தபடி ஜவுளிக் கடை வைத்துச் சம்பாதித்தான் என்று அரசாங்கத்திற்கு மொட்டைக் கடுதாசி போயிற்று.

விசாரணை நடந்தது. அவனைச் சிக்க வைக்க ஆதாரங்கள், தடவங்கள் அரைக்க முடியாமல் கிடைத்திருந்தன. வாகவிற்கு வேலை போயிற்று.

வேலை நீக்க உத்தரவு வந்த மறுநாள், வாக படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்க வில்லை. அந்த அதிர்ச்சியிலேயே திரந்தர மாக உறங்கி விட்டான்.

அன்று தேவிகன் அழுத அழுதையைப் பார்த்து ஊரே கலங்கியது. "நண்பர்கள் என்றால் இப்படியல்லவா இருக்க வேண்டும்!" என அறியப்பட்டார்கள்.

"பாவி... நான் கடை வைக்கச் சொன்னதுகளை எல்லாவற்றிற்கும் காரணம், இந்தப் பரிமாப் போன வியாபாரம் ஆரம்பிக்காமல் இருந்தால் இப்படி அதிவாயமாகப் போயிருக்க மாட்டானோ! எனக்குத் தாவு வர மாட்டேன் என்கிறதே!" - எனப் புலம்பித் தீர்த்தான்.

பூமாவிற்குக் கூட மனத்தை என்னவோ செய்தது. "வியாபாரம் என்றால் லாபம் சம்பாதிப்பதும் உண்டு. தொடித்துப் போவதும் உண்டு. நம் விதி நஷ்டப்பட்டோம். தேவிகளை நொத்து கொண்டு என்ன பயன்? பாவம்... ஒரு நாளைக்கு இருபது மணி நேரத் திற்கு மேலே கடைக்காக உழைத்திருக்கிறான்!" எனத் தன்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டான்.

ஆனால் -

ஆறு மாதத்திற்குள் -

திருச்சியில் "வாணி சில்கன்" என்று ஒரு

கனட. தொடங்கப்பட்டதும், அதன் ஏக போக முதலாளி தேசிகன் தான் எனத் தெரிய வந்தபோதும் —

பூமா டிரிங்ஸ் கொண்டான். தேசிகன் ரொம்பப் புத்திசாவி. எத்தனையோ வரவு கணக்குகளைக் கணக்கில் காட்டியிருப்பான். கண்ணுக்குத் தெரியாமல் கணபாளன் அரிப்பது போல் ஒரு பக்கம் கணபாளன் கணபாளன் கணபாளன். மறுபக்கம் தனக்கென்று ஒரு கூடு கட்டிக் கொண்டதைத் தெரிந்து கொண்டான். தேசிகனைத் திட்டித் தீர்ப்பதைத் தவிர அவளால் வேறு என்ன செய்வ முடியும்?

எங்கே போய் முறையிடுவது? யார் நம்ம யார்கள்? நம்மினால் மட்டும் என்ன பிரயோஜனம்? வழக்கு நடத்தினால் தொழிக்க முடியுமா? அப்படியே வழக்கை நடத்த யாருமான் செய்வார்கள்?

தன் மொத்த கவலைத் தையும் பிள்ளை சாரதிகளின் பால் செலுத்தினான். தெரிந்தவர்கள் சிபாரிசில் நான் பதவிகளுக்குச் சேர்ந்தான். பதவியுடையதும் ஒரு தனியார் ஆணை பத்திரியில் வெளவக்குச் சேர்ந்தான்.

அவன் உலகம் சாரதி தான். அவனையே படிக்க வைத்தான். துகரிலேயே பிரபலமான பள்ளியில் செலவடிவம். பொதுப் படுத்தாமல் சேர்ந்தான். ஆய்வுத்திரியில் எட்டி மணி நேரம் கேள்வியைப் பார்த்த பிறகு, மற்ற நேரத்தில் எதையாவது எதிர்ப்பினால் தேடித்தான். எதையாவது படிக்க நடத்தினான். நடுத்தி கற்றுக் கொடுத்தான்.

கவலையும் மனவலையும் ஆண்டவன். மட்டுமன்றி பிரார்த்தனைகள் செய் தான்.

முதலாவது — ஆண்டவனே... சாரதிக்கு நல்ல வாழ்க்கை அளவத்துக் கொடு.

இரண்டாவது — தேசிகன், அவன் செய்த மோசடிகளும், நம்பிக்கைத் துரோகத்திற்கும் சேர்ந்தவருக்கும் தீண்டக் கு ஆளாகவேண்டும். அவன் முன் அவன் மண்டியிட்டு மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். அவன் மூச்சு

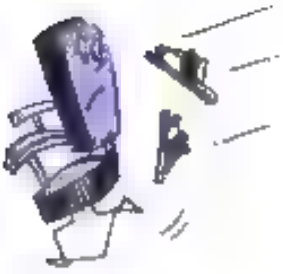
திற்கும் முன் இது நடத்தாக வேண்டும். தின்ற வேற்றிக் காட்டுவாயா, ஆண்டவனே...

சேரதி படித்தான். நம்ம வாழ் படித்தான். எல்லா வற்றிற்கும் முதல். ஐ.ஐ.டி.யில் இடம் கிடைத்தது. பி.ஐ.கே. எம்.டெக். எம்.பி.எ. என்று பட்டங்கள் அவன் பின் சேர்ந்தன.

அயல்தாட்டுத் தொடர்புடைய பெரிய திறவனாதிக்க எடுத்த எடுப்பிலேயே யாதும் நாலாயிரம் ரூபாய் சம்பளத்தில் வேலையில் சேர்ந்தான். அவன் களமுப்பில் தரத் தகவல், திரளாமையாய் பொக்கிய அந்தக் கம்பெனி நாலே வருஷங்களில் அவனை மிகப் பெரிய பொறுப்பில் அமர்த்தியது.

கம்பெனியில் கொடுத்த பங்களிப்பு, கொடுத்ததில் காரி. பூமா திகாரமெனவே தங்கமும், சாவரமும் வாங்கிக் குவித்தான். இடுப்பில் சாவிக் கொடுத்து நடித்துக் கொ

பாரத மாதாவே!

பாதுகாக்கச் சிம்மாசனம்
ஏதியது முன்பு.
இப்பொழுது
சிம்மாசனம் கூடச்
செருப்படி படுகிறது!

வெள்ளைக் காரர்கள் எங்கள்
பொருளாதாரத்தைச் சுரண்டினார்கள்;
நாங்கள்
இப்பொழுது
சுரண்டவையே
பொருளாதாரமாக விட்டோம்.

பாரத மாதாவே,
இங்கே ஆயிரம் கட்சிகள்;
அவற்றின் ஒரே கொள்கை
மக்களை ஏமாற்றுவதே!

அரசியலுக்காக போட்டு
என்ற நிலைமை போய்,
போட்டுக்காக அரசியல்
இங்கே உருவாகிறது.
வஞ்ச ஒழிப்புத் துறையில்
வேலை தொடக்க
வஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது...

பாரத மாதாவே,
உங்கையில் முழுவினாய் கூட
எங்கள்
உடம்பிலுள்ள அழுக்குத்தான்
கரையுமே தவிர,
மனத்திலுள்ள மாசுகள்
கரையாது...

— பா. அபிஷேகன்.

ராணி போல பூமா வளைய வந்தாள்.

அப்படித் தாயின் மேல்பரிளவையும், பாசத்
தையும் பெரிதும் விரும்பினதான் இப்படி
ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டு வந்திருக்கிறாள்.

ஆனால்... சாரதி கல்யாணம் செய்து
கொண்டிருக்கிறாள்.

பூமாவின் சாரதி இது பற்றி ஏதும்
சொல்லவில்லை. கோவிலுக்கு அவர்களை
அழைத்துச் சென்று, கல்யாணத்தைத் தேரில்
பார்த்த காரியாவரர் சொல்லித்தான் தெரியும்.

பூமா பெரிதும் அதிர்ந்துதான் போனாள்.
அழைக்க முடியாத செய்திதான். அனாதை
இதை விட்டுப் பெரிய அதிர்ச்சிகளை அவள்
சந்தித்து இருந்தாளோ, கொஞ்ச நேரத்தில்
அவள் மனம் சமாதானம் அடைந்தது.

அவள் யோசித்துப் பார்த்தாள். பாவம்,
சாரதி. தங்களுக்கு என்று ஏதாவது வேண்டும்
என அவள் கேட்டதேயில்லை. அவளாகப்
பார்த்துச் செய்தால்தான் உண்டு. முதல்
முறையாக அவளாகச் செய்த முதல் காரியம்
இதுதான். அவளிடம் அவள் ஒரு வார்த்தை
கேட்டிருக்கலாம். அவள் சந்தோஷம்
தான் அவள் லட்சியம். கேட்டிருந்தால்
தறுத்திருக்கப் போவதில்லை.

சம், என்ன இருந்தாலும் வீட்டிற்கு
முதல்கள் வரப் போகிறாள். விளக்கேற்ற
வருபவள். புன்முறுவலுடன் ஆரத்தி எடுத்து
வாடுவதற்கு வேண்டியது அவள் கடமை.

பக்கத்து வீட்டிலிருந்து இரண்டு கமக்கவி
களுக்குச் சொல்லி அழைப்பினை. இரவு
விழுந்திருந்த ஏற்பாடு செய்தாய், சாரதி
யின் அன்றாடம் அவர்களுக்கு பக்கைக்கார
ளுக்கு ஆள் அழைப்பினாள்.

அந்தப் பெண் எப்படி இருப்பாள்? நம்
மனங்களையப் பார்க்கப் பெரிதும் ஆசைப்
பட்டாள்.

இரண்டின் கார வந்து சிறிதும். ஏன் கேள்
பூமா வேகமாக ஓடினாள்.

ஆனால், காரியிடுத்து இறங்கியது சாரதி
யின் தந்தையர்.

வந்தவன் பூமாவின் ஒரு வார்த்தை
கூடப் போகாமல் விடுகிறவென்று மாடி
வழிப் போனவன் நம் அன்றாடம்
முற்றுத்து கதவை மூடிக் கொண்டான்.

பாரதித் தந்தையர் காரத்திருந்தவர்கள்
ஒன்றுப் புரியாமல் விழித்தார்கள்.

என்ன ஆயிற்று இவளுக்கு? ஏன் 'உம்'
என்று இருக்கிறாள்...? அந்தப் பெண் ஏன்
இவ்வளவு வரவில்லை - பூமா குழம்பிப்
போனாள்.

அவள் அவனைக் கோபித்துக் கொள்
வாள் என்ற பயமோ தாளைப்படுத்தினால்
என்ன செய்வது என்ற தயக்கமோ?

காரமாகவே மாடி ஏறிப் போய் மூடி
விடுத்த கதவைத் தட்டினாள். திடீரென
எழுந்து வந்து கதவைத் திறந்தாள் சாரதி.

மாங்களம்

1-11-89

இதழிவிருந்து

ராஜேஷ்வார் ஓதா எழுதும் சூதாசனாடர் நுழல்

ஜெயரதன் எழுதும்

பொன்மாலைய் பொழுது

நாளுக்கு வாரத் சூடர்

விரபாண்டியன் - கேள்வி

மற்றும் சுவையான பகுதிகள்

விக்கிரமன்
புஷ்பா தங்கதுரை
சுருத்த
சிங்கதைகள்

நடிகை
ரேகாவுடன்
போலிஸ்
பேசியவர்கள்....
சிதம்புக் கட்டுரை

விலை ரூ 1-60

இந்தியாவிலேயே அதிகம் விற்பனையாகும்

பத்திரிகைக் குடும்பத்திலிருந்து

வெளிவரும் குடும்பவாச இதழ்.

விநியோக அலுவலகம் த. பெ. ராஜ் 3469, கோவைக்குளம்-641 006.

நிரவாக ஆசிரியர்: எம்.சி.கங்கை

*சிறப்பு ஆசிரியர்: விக்கிரமன்

1-11-89 இதழ்
25.10.89 முதல்
அன்று கிடைக்கும்.

விற்பனையாளர்கள் இல்லாத இடங்களுக்கு விற்பனையாளர்கள் தேவை.

"அவன் எங்கேடா?" எனக் கேட்டான் பூமா.

அவன் பதில் சொல்லவில்லை.

"உனக்குக் கல்யாணம் ஆகிறது என்று டிரைவர் மூலம் சொல்லி அனுப்பித்தாயே. கொம்ப சத்தோஷம்."

"உம்... தாலி கட்டுவதுதான் கல்யாணம் என்றால்... எனக்குக் கல்யாணம் ஆகி விட்டது."

"எண்டா என்னமோ போல் பேசுகிறாய்...? கோவிலிலிருந்து மாணவரும் கழுத்துமாக இரண்டு பேரும் தோக இடத் தவிர வேண்டியதுதானே?"

"உம்... ஸ்கூலான். கட்டாயம் வருவான்... வராமல் எங்கே போய் விடுவான்?" என்றான் சாரதி.

"எண்டா. உனக்கு எண்டா ஆகிறது? முகத்தில் சத்தோஷத்தையே காணோம்...? ஏம்பா! கல்யாணம் ஆன உடனேயே இரண்டு பேருக்குள்ளே மணந்துபமா?" எனக் கேட்டான் பூமா.

சாரதி பெரிதாகச் சிரித்தான். பூமாவின் கையைப் பிடித்து வரத்தொடங்கி இருந்த சோபாவில் உட்கார் வைத்தான்.

"இப்போது நான் எல்லாவற்றையும் சொல்கிறேன். நான் கல்யாணம் செய்து கொள்ள அந்த வண்டி நம்முடைய குடும்பத்தைக் குட்டிக்கவாக்கிய அந்த தேசிகனின் பேத்தி. ஒரே வாரிக..."

பூமா அதிர்ந்து போனான் - உண்மையாகவே.

"ஆண்டி உயிரே! இது என்ன சொதனை?" - வாய் விட்டு அலறி விட்டான் பூமா.

"பலப்படாதே அம்மா. அந்தத் தேசிகன் நமக்குச் செய்த அக்கிரமத்தை நான் கொஞ்சமும் மறக்கவில்லை. கல்யாணமான பிறகு நடந்ததையெல்லாம் அந்தப் பெண்ணிடம் நான் விவரமாகச் சொல்லி விட்டேன். அவள் இந்த விட்டுப் படி தாண்டி உன்னை வர வேண்டும் என்றால், எனக்கு மணவியாகக் குடும்பம் நடத்த வேண்டும் என்றால், எனக்கு மருமகன் என்ற ஒன்றானதில் இந்த விட்டில் வணங்க வர வேண்டும் என்றால், அந்தத் தேசிகன் முதலில் இங்கே வர வேண்டும். நான் கொண்டுவரத்த

அத்தனைவரும் உன் காலடியில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். 'என் பேத்திக்கு வாழ்வு கொடு! என்று உன் கையைப் பிடித்துக் கொஞ்ச வேண்டும். மற்றவற்றைப் பற்றி அப்பறம் போகக்கூடாது!' எனக் கூறி இருக்கிறேன்..." என்றான்.

பூமா வாயடைத்துப் போய் நின்றான். "என்னமோ... சிலை போல் நின்று விட்டாய்? அந்த மனிதனுக்கு ரோஷம் இருக்கும். தன்மான் இருக்கும். உடனே ஸரமான்... ஈன். ஒரு மாதம், ஆறு மாதம், ஒரு வருஷம். எத்தனை நாட்கள் வேண்டுமானாலும் ஆகட்டும். உன் காலில் அவன் மட்டும் விழா விட்டான்..."

"வாயை மூடுடா!" எனக் கர்ஜித்தபடி எழுந்து நின்றான் பூமா.

அம்மா! "இப்போதுதான்... எனக்கு உன் மேல் கோபம் வருகிறது. நீ படித்தவன்தானா? எந்த ஏக்கத்தில் இருக்கிறாய்? பழிக்குப் பழி, ரத்தத்திற்கு ரத்தம் என வம்பு பேசிக் கொண்டு... அவன் தேசிகன் பேத்தியாகத்தான் இருக்கிறேன்! என்னை? பாலம் செய்தான்? சன் முன்னால் தலைவையக் கூர்ந்த. தன் கடுமையாக்குக்குக் கூடச் சொல்லாமல், தாலினை வாங்கிக் கொண்டு போது என்ன நினைத்திருப்பான்? உலகத்தில் உன்னைத் தவிர தனக்குவாரும் தேவை யில்லை என்றுதானே? நெஞ்சில் எத்தனை எதிர்பார்ப்புகள் இருந்திருக்கும்... கல்யாணம் என்பது வெறும் சடங்கு மட்டும் இல்லையப்பா. என்னதற்கு நீ அவனை உன் மணவியை என்ரு ஆண்டி வன் சாட்சியாக ஏற்றுக் கொண்டாயோ, அந்த தொடி முதல் அவன் தேசிகன் பேத்தி இல்லை. என் மருமகன். இந்த விட்டில் விளக்கேற்ற வந்த தேவதை இப்போது திரைப் போய் அவனைக் கூட்டி வரப் போகிறாயா...? பிடிவாதக் காரன். பொக்காட்டாய், நான் போகிறேன்... டிரைவர்..." என அழைத்தபடி டீதே இறங்கினான் பூமா.

அங்கே யாழ்ப்பாணத்தில் கூப்பிய கரங்குளம் தலைவையத் தாழ்த்தியபடி தின்றிருந்தார் தேசிகன். அத்தனை வார்த்தைகளையும் காது விட வாய்க்கியபடி.

அவருக்குப் பின்னே, மருண்ட பார்வை ஈடலும், திடுக்கிடும் காத்திருந்தான் வண்டி. அந்த விட்டு மகாவிட்டமி, பூமாவிற்குக் கையும் ஓட வில்லை. காலும் ஓட வில்லை.

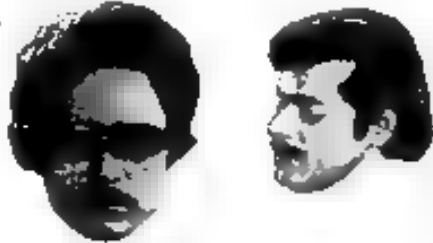
"யாரங்கே... அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். அந்தத் தந்தை வாரங்கன்" எனக் கூவினான்.

கண்ணில் நீர் திரையிடத் தன் தலையைப் பார்த்தபடி, வண்டியின் பக்கம் போய் நின்றான் சாரதி.

பூமாவின் இரண்டாவது பிரார்த்தனை யும் திறவேறி விட்டது. நல்லபடியாக!

14 - ஆம் பக்க சம்பவம்:

எஸ். வி. சேகர் டெல்லிகேஷன்

ஏழாவது இரவு

இரவு வந்த பனங்கு அந்த நதி
வந்தது. பித்தல் பந்த மஞ்சள் அரிந்து
பெயர்ந்தது.

சென்னை நகரில் கலந்துகொண்டிருக்கும்
கொண்டிருக்கும் அக்கா தங்காதி என். சிவசுந்தரம்
பொன்னாறு வீரத்துக்குமானது கவிஞர்
வி. என். சுவாமிநாதன் அவர்கள் செய்து
தாங்கள் வந்திருக்கும் நகரில்.

இந்த விவரத்துக்குப் பின்னர் விஜயம் மிகை கற்று-
பல்கலாசாலை இல்லாமல், எங்கெங்கு பிறப்பெடுத்த
என்பது உறுதியாகத் தெரிகிறது.

இந்த செலவுகள் தேவையான அளவுக்கு இல்லாதது. 1.1.1. நகரம் சீர்திருத்தம். இதுதான் அப்படிப்பட்ட செலவாகத் தரவில்லை. கொள்கையாக என்ன இருக்கிறது என்பது -

ரஞ்சனா! யாரா
வந்திருக்கிறா
கியவளாவு
கொஞ்சம் நேரம்
கொஞ்சம்

புதுப்பா வங்கியுடையது.
வங்கியை கொண்டுதான்...

சிம்மாவுக்கு
தூங்குகிற
இந்தப் பிள்ளை.
இந்தச் செய்தியை
உயர் அதிகாரிகள்
காணிக் கருவரா?

என்கூட ஸ்கூலுக்கு
யாண்டு வாங்குதா ?
ஸ்கூலுக்கு என்ன ?

வினா எண்: 10
உ.ப.ம. நகராட்சி
தந்த விவரம்

உயர்ப்பு காய்ந்த
சுயங்குண்டு கண்டாய்
கொண்டது இக்கால
சுயங்குண்டு
காலை அகற்றி
காலை காலை

உடம்பு தாங்கினால்
செய்யாததாய்வு
சொந்த சூழ்ச்சியை
நகரம். என்னையி
புறப்பட்டு வந்த
சொல்லி தந்தி
நாளைக்கு காய்ச்
றுக் திறமை
கிறைய்யா! வெளியா
வர தாமதமாய்
கொளைய்யா!
விதான் தந்தி.

அவ்வளவுதான் சமாதானப் படுத்தி, அவருக்குத் துணை ஏற்படுத்தி, மறுபடியும் காலையில் பக் பிரதேசப் புறப்பறும் வண்டியில் அவருக்கு இருந்த பண இறுக்கத்தைச் சொல்லி ருப்பது.

யதெழிக்கு என்ன நேரித்தது என்று உண்மையாக அவர் உண்மையை உணர்ந்திருந்தது. சொன்ன போய்ச் செல்லும் வண்டியில் அதை நிறுத்திய பாகிஸ்தான் கட்டாது என்னை என்னவென்று பிடிவாதமாகக் கட்டிப் போய்தான்.

சென்னையை அடைந்து, ஆட்டோ பிரித்து அதைப் போனில் நிறுத்திவைத்து அடைத்து, தத்தி கொடுத்த இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்தானியர் சத்திக்கும் காரணம் கட்டுப்பாட்டுடன் இருந்த சந்தர்ப்பம், அவருக்குப் பாகிஸ்தான் உடைத்தான்.

சொல்லுங்கள்
இன்ஸ்பெக்டர். இது
எப்படி நடந்தது?

நீங்கள் சிபாக் சிபாக்
ஏதாவது தந்தியைக் கொடுத்து.
புது கிதாபுலுக்கு, இவரை
கூடல் நீங்கள் சிபாக்
சிபாக் கொடுத்து.

நீங்கள் கொடுத்திருந்தால்
இப்போது சா. இது நீங்கள்
ஒரு கொடியதானால் என்
மனசுக்குத் கொடுங்கள்.

என்காமினா!
கொடியதானால்
இது நீங்கள்
பாக் கொடுத்து.

“இப்போது 2011, பாகிஸ்தான்” என்று
கருவியை குறியிட ருப்பது சொல்லித்
கொண்டிருந்த போதே அதை இன்னமும்
அங்கே வந்தான்.
அவனைப் பார்த்ததும் கட்டுப்பாடு
பெணை நிறுத்தினார். பாகிஸ்தான் அவன் பிடி
நிறுத்தது. மனம் கிடைத்துச் சென்ற பட்டது.
“இவன்... இவன்...”

- தொடரும்

**SANSKRIT - FRENCH
THROUGH
CORRESPONDENCE
SIX MONTHS!!**

संस्कृतम्

சமஸ்கிருதம்

தபால் மூலம் 6 மாத கால பரிதி

SANSKRIT THROUGH CORRESPONDENCE

சமஸ்கிருத மொழியை இப்பொழுது நீங்களும் தபால் மூலம் ஆறே மாதங்களில் பேச, எழுத, படிக்க கற்றுக்கொள்ளலாம்.

தேர்ச்சிபெற்ற சமஸ்கிருத பண்டிதர்களால் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் மாதம் ஒருமுறை தபால் மூலம் அனுப்பப்படும். சமஸ்கிருத தபால் மூலம் பயிற்சியில் சேர்த்து படிக்கும் அனைவருக்கும் சமஸ்கிருத 'Picloral Glossary' புத்தகம் ஒன்று இலவசமாக அளிக்கப்படும்.

ராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற காவியங்களை சமஸ்கிருத மொழியிலேயே படித்து படிப் பெறலாம். அவைகளில் தயல் செய்திகள் அடங்கியுள்ளன. எளிதான ஆக்கியல் நெரித்த அனைவரும் சேரலாம்.

FRENCH THROUGH CORRESPONDENCE LEARN to Speak, Read, & Write!!

EXHAUSTIVE STUDY MATERIALS • STEP-BY-STEP LEARNING

For 'Free Prospectus' Write to :

Programme Officer,

INDIANA SANSKRIT ACADEMY

C/o. Indiana Academy of Management Sciences,

1003, Metropolitan Road, Coimbatore - 641 002 TN.

பாடசாலை வித்யார்த்திகளின் ஒரு பகுதி.

மஹாத்ஸ் ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதாங்கனால், 1943 - இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து நடந்து வரும் ஸேத பாடசாலைவை ஸமிதிமாதது தாம் போல் இயங்கிக் காப்பாற்றி வருகிறது. தற்போது பாடசாலைகளில் 50 மாணாக்கர்கள் வேதாந்தவணம் செய்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு தாம் உணவளிக்க, உணவு வகைகளை அனுப்பித்து உமார், முறையே ரூ. 250/- அல்லது 300/- அல்லது 500/- ஆகிறது. இந்தத் தர்மம் நித்தந்தமாய் நடக்க ரூ. 2500/- அல்லது 3000/- அல்லது 3000/- ரூபணை ஒப்பகுத்தியோ, அங்ஙனம் போது தொகை அனுப்பியோ, ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் உணவளிக்கும் கருவுகியதில் பங்கு கொண்கக் கோருகிறோம். ஒங்கொண்ட அனுப்பவேண்டிய பெயரும் முகவரியும்

அத்னைவது வித்யாசார்வர மஹாராஜா ஸாநேஷப் ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதர் புன்ய ஸ்மரண ஸமிதி,

0 - 78, முன்றாவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீநகர் காலனி,
கும்பகோணம் - 612 001.

இந்த நன் கொடைக்கு 80-ஓ விதிலின் படி வருமான வரியிலக்கு உண்டு

வினாக்கள்-விடைகள்

ஆனால் தத்தியற்றவர் கைக்குப் போய்ச் சேர்த்தால் தாது அதனால் பாதிக்கப்படும். கட்சி என்பது தனி மனிதர் சொந்தமாக இருக்கமாட்டான். அண்ணாவுக்குப் பிறகு உதனாதிதி தி. பி. ச. தலைவராகியிருக்க மாட்டான். அண்ணாதுறையில் குடும்பத்தினர் தான் அன்ற கொடியிருப்பார்கள்!

* கே. ஆர். தேவேந்திரன், வேலூர்.

1. கருங்காலத்தில் ராஜராஜன் விருதை வழங்க இலாபவதிதா எழுதிய புத்தகத்தைத் தேடி வைத்துக் கொள்ள துறவர்களுக்கு வேரணை கூறிவிடுக்கும் தராக வுக்கு இலாப

வினாக்கள் பிரியதராக கிருக்கிறாள்

* அ. ராஜா ரத்தமான், திருப்பரங்குன்றம்.

1. மராட்டிய முன்னாள் முதல்வர் அத்து வேலை இ. காங்கிரஸ் பின்பும் சேர்த்துக் கொண்டது பற்றி?

2. பவா! சற்றுத் துள்ளினால் சமாளிக்க ஓர் ஆள் வேண்டாமா? ஒருவரை மட்டும் தட்டி இன்னொருவர் என்ற தடைமுறை தாபே காங்கிரஸ் குட்டிக்கவராது என்ற முக்கிய காரணம்?

* எஸ். செல்வமணி, சென்னை - 30.

3. பத்திரிகைகளைத் தம் வாரிகைகளிடம் ஒப்படைக்கும் போது அரசியலுக்கு வாரிகை உருவாக்குவதில் என்ன குற்றம்?

4. பத்திரிகைகள் என்பன பிரியேட் லிமிடெட் கம்பெனியாகவோ அல்லது பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனியாகவோ நடக்கும் திற வனங்கள். அதில் பங்குகளை வைத்திருப்பவர் சட்டப்படி வாரிகைகளை உருவாக்கித் தமது பங்குகளை ஒப்படைக்கலாம். அந்த வாரிகைகளும் திறமையிருந்தால் தொடர்ந்து சரியாக நடந்துவரலாம். இல்லாவினில் பங்குதாரிகளான ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே நஷ்டம். ஆனால் கட்சியும் ஆட்சியும் அப்படியல்ல. அவை பொதுச் சொத்துக்கள். அவற்றைப் பிரியேட் லிமிடெட் கம்பெனி போல் நடத்தக் கூடாது. தலைமைப் பொறுப்பில் உள்ளவர், பொது மக்கள் சார்பில் தீர்மானித்தா போலிருந்து போகிவனமாக நடக்க வேண்டும். இன்னாவக முறைப்படி வாரிகை உருவாக்கக்கூடாது; ஆனால் வாரிசைத் தாபே உருவாக்கக் கூடாது. பி. சி. யில் சொந்தத்தைத் தமது சொந்தச் சொத்து போல் காத்தி, தமது மகனோ அல்லது மகனோ திரிவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூடாது. உத்தியிருந்து, இன்னாவக மாபுப்படி சேர்த்தெடுக்கப்பட்டு மகனோ, மகனோ தலைவராவதில் தவறில்லை.

வலிதா கண்டிப்பாக முதல்வராகி விடுவார் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டதா?

5. தலைவராகி நடந்து கொண்ட விதத்தைக் கண்டித்து நீர்டில் ஒரு பேச்சுக்குச் சொன்ன விஷயம் அது. அதிலேயும் பற்றி நீர்டிலில் சொல்லுவதனால் தான். எவ்வாறு நடந்த நீர்டில் பார்த்தால் கூட இன்னும் திறமையில் மிக அதிகமான தோல்விக்களைக் கவரக் கூடிய இதுவரில் ஒருவராக அவர்தாபே கிளங்கு தோர். அதிலும் பல்வேறு அனிகளும் ஒன்றால் இன்னந்த தோர் - காங்கிரஸ் கூட எவ்வாறு ஏற்பட்ட தோர். அவர் கை ஒலித்தாபே இருக்கிறது!

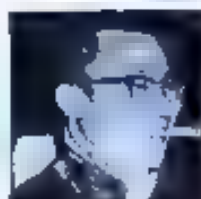
* அ. முத்துபா, தக்கோலம்.

6. எப்படியே தாய்க்குறத்தின் வேரட்டுக் களை அதிகம் பெற முடியாத காலவர்த, கனிமொழியை அரசியலில் துறைத்துத் தாய்க்குறத்தைக் கவர்த்தால் என்ன?

7. கைவலனை, கைவலனியை விவிபா விட அகல வைத்து அதன்மீன் அரசியலில் துறைத்தால் இன்னும் அதிகம் பெளாக

முன்மொழி

முன்மொழி

மாதுத்துக்கை!

தாய்க்குற!

கவரலாபீம்' என்று துடியா கொடுக்காமல் போனீரே! கல்யாணத்துக்குத் தேதி வேறு குறித்தாயிற்று. நம்பதிகள் அரவியல் ஆசைகளுக்கும் சிவ்மீமா போகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு கௌகியமா கவும் சந்தோஷ மாகவும் வாழ வாழ்த்துங்கள்!

* மி. செல்வகுமார், ஆபிரியார்.

? வினம்பரப் பிரியதாக இருக்கிறாரே, கருணாநிதி!

! ஆமாம், ஆமாம்! அந்த நன்றாகப் புரிந்து கொண்டுதான் அவருடைய அவமேசர்களும் அதிகாரிகளும் கட்சிக் காட்சிகளும் நடந்து கொண்டு, ஏகப்பா! விளம்பரத்திற்குத் துடிக்கிறார்கள்! ஜெய லாஜிதாஸின் புத்தகத் துடிக்கிறது, சௌவ ஸாய்ஸ் பற்றி இரத்தத்தில் தொடங்கி, நம்பத் தில் என்னும் விவரம் இருந்து, வழக்கறிஞர்!

* புரிவாத பெயர்

நீங்கள் கேட்டவை — தராக

கொள்ள முயற்சி செய்யாதீர்கள்! தனியில் போய் யதார மிடுகாது!

* எம். பி. மருதாசலம், விஜயமங்கலம்.

? சமீபத்தில் தில்லியில் நடந்த விமானப் படை அணிவகுப்பு விழாவில் மிராஜ்-3000 ரக விமானம் விழுந்து நொறுங்கியது பற்றி...?

! விமானம் செலுத்துவதில் சாகசச் செயல் களமாகச் செய்து வட்டுகிற பழக்கத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி எனக்க வேண்டாம் என்பதை என்னிடம் நிகழ்ச்சி போட! விமானம் போய் பறிநிலிக்கு மட்டுமே பயனாக வேண்டும். விமானப் படைக்கு வினாம்பரம் தோடிக்கும் சாகசச் செயல்களுக்கு அம்ம.

* எம். விஜயா, அபயர்.

? தவாய் வாமாயுக்கு தோபல் பரிக தந்த தற்குச் சீனா ஏதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறதே. ஏன்?

! சீனா கப்பல்கள் செய்த திபெத் தாயை விடுவிக்கத்தானே சாத்துவிக் முறையில் கொடுத்தது முன் போற்றியில்லை என்பதும்! போராடிக் கொண்டு நிற்கிற தவாய் வாமாய் தோபல் ஆனந்திய் பரிக அமைத்துத் தாய்மார் திக் அதற்குக் கத்தானே! சீனா ரீதியில் விளம்பரம்!

* எம். கே. சக்திவேல், சேலம்.

? டி. ராஜேந்தரை ஏன் கைது செய்ய வேண்டும்! ஏன் விடுவிக்க வேண்டும்?

! அவரை இன்னும் கொத்தவர் கையி லிட த்தான் கைது செய்து, தௌலயின், பிப் படை நாட்கள் காவலில் வைத்திருந்து விடுவித்திருக்கிறார்கள்!

* ரூ. 10 பரிக பெறுபவர்:

மி. செல்வகுமார்,
எச். எம். பிராக் - 8,
ஆபிரியார் தகர்,
பொன்னாச்சி வீட்டம்,
- 542 101.

கருணாநிதி?

நெல்லுள்ள பரிணய அடித்து தொறுக்கிவது வயன், வரிசையாக எத்தனைய ரப்பிரிடி களையத்! ஆ! கிக்கு!

* எ. பி. வாதாராஜ பெருமார், திருத்தவசல்.

? தவிதும் வயனினும் சேர்த்த இசைக் கவ வையைய ரகித்தவன்டா?

! சோடிருக்கியுடன், ஆமாம்! கிக்கு முடிபவிகளின்! வயனினும் தாதவயமுன் கா இப்படித்தான், பொருத்தார் சேர்க்கை! கப்பிரியன். ஆ. இ. மு. கவும் கா! ஸி ஸுமார்த்த தோவம்!

* புலவாப் பிரியன், சீர்காழி.

? க. வி. கில் நீங்கள் விரும்பிய பார்க்கும் நிகழ்ச்சி எது?

! தவம் விரும்பிய பார்க்க வேண்டிய நிகழ்ச்சி என்று The World this Week நிகழ்ச்சி வயன் தவாரிகள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆமாம் தவம் Early to Bed Early to Rise நிகழ்ச்சியை விட வயன் நிகழ்பது பவனாதவர்க் தவப்பர்களில் ஆசையைப் பூர்த்தி பவனா முடிவாவில்லை.

* வனம்மி ஆசைத்தம்பி, தந்தாராஜர்.

? "போபிபர்ஸ் கம்பெனி வெளிநாட்டில் வகிக்கும் இத்தியர் ஒருவருக்குக் கமிஷன் கொடுத்ததாலும் தயக்கு நிறைய அன்னியச் செவ்வணி விடைக்கிறதே என்று தாம் சந்தோஷப்பட வேண்டும்" என்று பூஜாரி கூறிவிடுக்கிறாரே?

! பூஜாரியின் உள்தங்களுக்குக் கவக்த வபுக்கே இயல்பை அப்பதும் தான் அந்த அத்தத்தில் சௌவலயில்லை என்று ஒரு விளக்கம் வேறு! அந்த விளக்கம் முன்னதை விடப் பெரிய உறையாக முடியும்! பூஜாரி யின் பேச்சை வயல்வாம் அத்தம் பண்ணிக்

"ஆட்டோ டிரைவரைக் கவ்வானம் பண்ணிக்ிட்டது தப்பச் போச்சு."

"ஏன்?"

"தீபாவளிக்கு ஷர்ட் கைக்க, மீட்டருக்கு மேலே எல்வையு துணி எடுக்கணும்னு கேட்கறார்!"

— ராதா வாகதேவன்.

"ம்... காவம் ரொம்பத்தான்" மாறியுச்சி! "நான்தான் 'பிம்'வைக் கொடுப்பேன்" என்று கண்டிட போடும் தம்பர் கணைப் பார்த்திருக்கிறேன். "நான்தான் 'பிம்'லுக்கு மாவாட்டுவேன்" என்று கொல்லும் தம்பர்களை இப்போதுதான் பார்க்கிறேன்."

— எஸ். பிரியதர்சினி.

மனைவி: "நம்ம கையாணுக்குச் சமைக்கத் தெரியாதுன்னு பெண் விட்டிலே சொல் விட்டிருக்கிறா?"

கணவர்: "இல்லைவெ ஏன் அப்படிச் கேட்கிறே?"

மனைவி: "பெண்ணுக்கு முதலில் இருபது பவுன் தகை போட்டுறோம்னு சொன்னாய்க இப்போ பதிலைந்து பவுன்தான் போடுவோம்கிறாங்க."

— எஸ். சுந்தரராஜ்.

"புகடவைக்காகச் செலவு பன்ற பணத்தைக் குறைக்கும்படி ஏன் மனைவி கிட்டே கண்டிக்குறச் சொன்னது தப்பச் போச்சு!"

"ஏன்?"

"தாவணி கட்ட ஆரம்பிக்கட்டா!"

— ஏர். ஆனமுத்து.

திருபர்: தீபாவளியும் அதுவுமாக் கைநி களுக்கு ஸ்லீட் கொடுக்கிறப்ப ஏன் என் கவங்கிளங்க?

கட்டுத் தலைவர்: என்னோட பழைய நண்பர்களைச் சந்திச்சதுல கொஞ்சம் உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஆனந்தக் கண் வீர் விட்டுட்டேன்."

— வி. இ. குமார்.

நிரிங்கு நில்! தெவிங்கு சொல்!

தூழ்வுற்று, வறுமை மிஞ்சிய நடுமப்பக் களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், சராசரி படிப்பே ஏறவில்லை. அவர்களுக்குப் போல் 'கால்குலஸ்' போன்ற கஷ்டமான களைக்கு களைச் சொல்லித் தருகிறோம் என்று வகுப்பு ஆசிரியர் ஆரம்பித்தால் எதிர்ப்புக் கிளம்பாமல் இருக்குமா? பள்ளித் தலைவரும் இதர பல ஆசிரியர்களும் 'இந்த முயற்சி சிறுவர் சிறுமியரைச் சித்திரவதை செய்வதாகும்; அவர்கள் தாழ்வு மனப் பான்மையை அதிகரிக்க வைக்கும்' என்று கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர்.

வகுப்பாசிரியர் இந்தச் சவாலை ஏற்றினார். தமது மாணவர்களின் கவனத்தைக் கவர ஒரு போராட்டமே திவழ்த்தினார். அவர்களின் கை-துக்கக்களில் பங்கு கொள்ளினார். கிண்டல்களை ஏற்றுத் திரும்பிக் கொடுக்கவும் செய்கிறார்! தோழமையுடன் பழகி, படிப்படியாக அவர்கள் உள்ளத்தில் ஒரு சாதனை வேகத்தை உருவாக்குகிறார். மேலும், 'அவர்களின் பெற்றோர் படிப்பறிவுள்ளவர்களாய் இருந்தால்தானே பின்வகைக்கு ஊக்கம் அளிப்பார்கள்' என்பதால், முதியோர் கல்வியும் புகட்டுகிறார்! இப்படி சக்திக்கு மீறி அவர் கழைக்கும் போது அவருக்கு 'நார்ட் அட்டாக்' வந்து விடுகிறது. ஆனாலும் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த படியே கல்வித் துறிப்புக்களை எழுதி மாணவர்களுக்கு அனுப்புகிறார்! உடல் தேறி திரும்பி வருகிறார்.

அந்த மாணவர்கள் தெவிழ்த்து போல்ப் பூரண ஒத்துழைப்புத் தருகின்றனர். பள்ளியில் அனைவரும் பெருமைப்படுகிற மாநிரி எல்லோரும் நல்ல மாரீக் வாங்கித் தேர்வில் வெற்றி பெறுகின்றனர்! ஆனால் கல்வி அதிகாரிகள் இதை நம்பவில்லை! 'பிற்படுத்தப்பட்ட' சமூகப் பிரிவுகளைக் குறிப்பிட்டு

சாதனை புரிவதாவது! நடக்கிற காரியமா? இதில் ஏதோ குழ்ச்சி இருக்கிறது! காப்பி அபத்திடுப்பார்கள்!' - இவ்வாறு சந்தேகித்து விசாரணை நடத்துகிறார்கள்!

அவமானத்தைத் தாங்க முடியாமல் அதிகாரிகளுடன் வாதாடுகிறார் அந்த ஆசிரியர். விவாதம் பலனைக்காததால் மறு தேர்வுக்கு ஒப்புக் கொள்கிறார். அத்தனை மாணவர்களும் ஒரே இரவில் மறுபடி 'ரிவீஷன்' செய்து, முன்னிலும் கஷ்டமான பரீட்சையை எழுதி, வெற்றி பெறுகின்றனர்!

'இது முழுக்க முழுக்க உண்மைக் கதை என்பதுடன், ஓர் ஆரம்பம் மட்டுமே! இந்தச் சாதனையானால், தொடர்ந்து பல கல்வி ஆண்டுகளில் இதை விடவும் சிறந்த சாதனைகளை அடுத்தடுத்து திகழ்த்திக் காட்டினார்' என்பதை உணர்ந்துவதுடன் திரைப்படம் முடிகிறது.

ஆம், சினிமாதான்! 'பாக்கல் ஆக்பீஸ்' கண்ணோட்டத்தில் இப்பே திரைவிடப்பட முடியாத சில உயர்ந்த படங்களை அகவப்போது அமெரிக்கக் கெத்திரத்தில் பார்க்க இவையும், அப்படி சமீபத்தில் பார்க்க ஒரு படம் *Stand and Deliver*, கதை அம்சத்தினால் மட்டுமின்றித் திரைப்படக் கலை வுணக்கத் தாலும் பிரமிக்க வைத்தது!

நம் தாட்டில் உள்ள பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் போல் அமெரிக்காவிலும் உண்டு. அவர்கள் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து பிழைப்புத் தேடி அமெரிக்காவில் குடிபெறிய ஏழை - எளிய மக்கள். அந்தக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பல்வேறு நாய்மொழிகளைக் கொண்ட - குழந்தைகளுக்கு விசேஷ அக்கறை எடுத்துப் பாடம் போடுகிறது. முன்னோர் செய்து, அவர்களின் தாழ்வு மனப்பான்மையை நீக்கப் பாடுபடுவதைப் பட்டத்திப் பார்க்கும் போது உள்ளம் தெவிழக் கண்கள் பனிக்கின்றன. அதே சமயம், 'நாம் இடஒதுக்கீடு செய்வதுடன் திரும்பி அடைந்து விடுகிறோமே' என்ற வேதனையும் ஏற்படுகிறது.

வேதனை நீக்க முதல் படியாக, இந்தப் பட்டத்தை ஒய்லொகு பள்ளி ஆசிரியரும் உணர்வி ஆசிரியரும் பார்க்க அரசு வசதி செய்து தரலாம். மேலும், 'சமுதாயப் பிரக்ஞையுடன் திரைப்படம் எடுப்பது எப்படி?' என்பதை உணர்ந்து கொள்ள, ஒய்லொகு பட்டாபிதியும் திரைப்பட இயக்குனரும் இந்தப் பட்டத்தைப் பார்க்கிற ஆக வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தலாம்.

— கி. ராஜேந்திரன்.

பரதன் அச்சத்தில் அச்சுறுப்பர் வி. குமாரி. பரதன் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சார்பாக வெளியிடுபவர்: வி. வைத்தியநாதன். ஆசிரியர்: கி. ராஜேந்திரன்.

முகவரி: ரெய்னோரல் சாலை, மின்னடி, சென்னை - 400 032. போன்: நிர்வாகக் காகிதாஸம்: 431343, 434157; 434190. ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 434143.

ஆண்டுச் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 130/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயார் ரூ. 300/-; விமானத் தயார் ரூ. 700/-; ஆறு மாதச் சந்தா - உத்தரவு: ரூ. 65/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயார் ரூ. 150/-; விமானத் தயார் ரூ. 350/-.

புதிய ரியா

புதிய நிறம்... புதிய வாழ்வம்
எழுமிச்சை மற்றும்
புத்துணர்ச்சி நிறைந்த சோப்

என்ன குறைச்சலான விலை!

2 ரூ. 97 எப்பசாதான்.

உமது வாழ்வு
தனி

புதிய ரியா எழுமிச்சையில் புத்துணர்ச்சி
தவறும். எழுமிச்சையில் மனம் கமழும்.
நீங்களும் இவ்வே வாங்குங்கள் புதிய ரியா—
எழுமிச்சை மற்றும் புத்துணர்ச்சி நிறைந்த சோப்.

புதிய ரியா

மறக்கமுடியாத புத்துணர்ச்சி... உங்களுக்கு!

டாடா தயாரிப்பு

